ВАША ФІНАНСОВА РЕВОЛЮЦІЯ

Сила відпочинку

ГЕРІ КІЗІ

Дорогі друзі у Христі,

Ми молимося, щоб учення, викладені в цій книжці, благословили й підбадьорили вас! Сміливо діліться цим матеріалом зі своїми друзями, родиною та своєю церквою. Крім того, відвідайте *FLNFree.com*, щоби безоплатно завантажити додаткові матеріали для вивчення вашою мовою!

Бог любить вас і має чудовий план для вашого життя! Знання того, як працює Царство Боже, змінило наше життя на краще, і ми віримо, що воно зробить те саме і з вами!

З любов'ю у Христі
Гері та Дренда Кізі

ВАША ФІНАНСОВА РЕВОЛЮЦІЯ

Сила відпочинку

ГЕРІ КІЗІ

Your Financial Revolution. The Power of Rest, Ukrainian, by Gary Keesee
Copyright © 2023 by Gary Keesee

Originally printed in English
ISBN 978-1-945930-03-4

Faith Life Now
P.O. Box 779
New Albany, OH 43054, USA

This book is a free gift from the author and is NOT FOR SALE

You can reach Faith Life Now Ministries on the Internet at *FaithLifeNow.com*

More resources by the same author are available for free download at *FLNFree.com*

Ваша фінансова революція: Сила відпочинку, українською мовою, Гері Кізі
Copyright © 2023 by Gary Keesee

Оригінальне видання англійською мовою відбулося під назвою
Your Financial Revolution. The Power of Rest

Ви можете зв'язатися з *Faith Life Now Ministries* за адресою *FaithLifeNow.com*

Усі цитати зі Святого Письма відповідають українському перекладу І. Огієнка, крім особливо зазначених.

Бажаєте більше БЕЗКОШТОВНИХ навчальних ресурсів вашою мовою?
Перейдіть на FLNFree.com

Присвячую цю книжку своїй дружині Дренді, бо саме її підбадьорення, пристрасть до справ Божих і любов до мене та нашої сім'ї надихали всі ці роки. Разом ми довели, що мрії дійсно збуваються!

Гері Кізі

ЗМІСТ

ВСТУП 9

РОЗДІЛ 1. Основи 15

РОЗДІЛ 2. Законні права 31

РОЗДІЛ 3. Царство — це відповідь вам 51

РОЗДІЛ 4. Я знайшов головний ключ до Царства! 73

РОЗДІЛ 5. Літати краще, ніж ходити 87

РОЗДІЛ 6. Життя — це більше, ніж сплата рахунків! 109

РОЗДІЛ 7. Це неможливо! 123

РОЗДІЛ 8. Подвійна порція 137

РОЗДІЛ 9. Більш ніж достатньо! 153

РОЗДІЛ 10. Таємниця подвійної порції 179

ВСТУП

День, коли ми покинули ферму, залишився в пам'яті щемливим відчуттям. Ми прожили в цьому старому, крихітному, занедбаному будинку майже дев'ять років, і ось тепер я виносив останні коробки з речами до нашого фургона. Я направлявся до нашого нового дому, який ми побудували самі. Це був будинок у георгіанському стилі площею приблизно 715 квадратних метрів. Він розташований на 22 гектарах чудових сільських угідь в Огайо, з яких 8 гектарів займає ліс і болото. Це була мрія, яку ще декілька років тому важко було навіть уявити.

Попри те що ми залишали фермерський будинок, я любив цей старий дім. Навіть із побитими віконними шибками, брудним льохом і постійними нападами бджіл, які доводилося терпляче зносити, поки ми там жили. Так багато спогадів одразу спливло в пам'яті. Та й двоє з моїх п'ятьох дітей народилися саме тут, у спальні цього будинку.

Багато щасливих моментів прожито в цьому будинку, однак вистачало також і сповнених фінансовим стресом та безнадією періодів. Потрібно було ще так багато всього навчитися. Хоча нині це важко уявити, та коли дев'ять років тому ми переїхали в ста-

рий фермерський будинок, то ледве могли платити 300 доларів на місяць за оренду. Обидві наші дуже старі автівки мали сотні тисяч кілометрів пробігу та ще й були під заставою. У той час здавалося, ніби ми заборгували всім. У нас було десять повністю вичерпаних і анульованих кредитних карток; три позики фінансових компаній; звичайно, оплата двох наших машин; борг перед Державною податковою службою; десятки тисяч, які ми заборгували нашим родичам, — і цей список можна подовжувати. Наше життя тоді було суцільним фінансовим існуванням, бо ж іноді доводилося закладати майже все, що мали, аби лишень купити чогось поїсти. Та й майно наше було дуже старе, адже ми могли дозволити собі купити лише речі, що вже бували в бувальцях.

Якщо судити по тодішньому жахливому фінансовому становищу, то в нас залишалося мало надії на світле майбутнє. Відверто кажучи, я вже навіть не сподівався, що одного разу все зміниться. Я любив свою сім'ю, у мене була гарна дружина, але я простотаки затягнув їх у справжнє фінансове пекло!

У той час я сидів на антидепресантах, аби хоч якось упоратися з панічними нападами, і страх нищив моє життя. Якщо сказати простіше, то я був далеко не найщасливішою людиною у світі. Страхував чужі життя, отримуючи комісійні з продажу страховок, і з цьому ми жили, а якщо й стрімко рухалися, то хіба що у фінансову прірву. Поступово ми дедалі більше влізали в борги, аж поки не залишилося жодних варіантів, де ще взяти позику. Саме тоді я емоційно зламався. Паніка і страх опанували мій розум. Я боявся навіть просто вийти з дому, що, як ви розумієте, аж ніяк не сприяло успіхові в комісійних продажах.

Моя дружина гадала, що втратить чоловіка, її переслідував страх, що доведеться самій виховувати чотирьох наших дітей. Однак вона, твердо вірячи в силу молитви, не відмовилася від ме-

не. Разом ми молилися, а потім вирушили в подорож відкриття принципів Божого Царства. І коли почали шукати Бога заради цих відповідей і принципів, то надія зросла в наших серцях, адже ми бачили дива одне за одним, коли застосовували те, що показував нам Господь.

Вирішальна мить сталася одного вечора, коли Бог сказав, що я маю заснувати власну фінансову компанію, допомагати людям позбутися боргів і навчати їх тих принципів, які Він показував мені. На той час це здавалося досить дивним — створення компанії, яка допомагатиме людям позбутися боргів, бо ж ми самі завинили дуже багато. Ми молилися про це, однак Господь мовив, що ми, коли вийдемо до людей і почнемо навчати Його принципів, також знайдемо свою фінансову свободу. Створення компанії — це було справжнє ходіння у вірі, оскільки ми не мали жодної уяви, як саме це зробити, утім, усе-таки наполегливо крокували цим шляхом. Компанія росла, і гроші, які вона приносила, за два з половиною роки повністю вивели нашу родину з боргової ями. У наступному розділі я розповім трохи більше про нашу справу, а поки ви маєте знати, що наше життя кардинально змінилося! Мені просто бракує слів пояснити, як саме ми почувалися, коли стали вільними, які це насправді відчуття: зайти у автосалон і заплатити готівкою за нову машину. Як почуваєшся, коли плануєш, будуєш і повністю оплачуєш свій новий будинок. Та радість, яка увійшла в наше життя, перевершувала все, що ми могли навіть уявити.

Авжеж, ферма залишила чимало спогадів. Повернувшись у дім забрати останню коробку, у маленькій їдальні я побачив дружину. Вона подивилася на мене зі сльозами на очах. Це були сльози не через сум, а від радості й водночас почуття, навіяного згадкою про все те, чого Бог навчав нас тут. Я теж ледь не дав волю сльозам, востаннє оглядаючи кімнати, згадуючи зі змішаними почуттями

все, що ми пережили в цих стінах. Ми закривали цілий розділ у своєму житті й ішли на нову територію. Що очікує нас тепер? Подорож, яка вивела нас без жодної надії із пригнічення та депресії до майбутнього, повного сподівань. Коли я вийшов на вулицю з останньою коробкою, то зупинився і з усмішкою озирнувся на будинок: «Ні, я не сумуватиму за тобою. У мене тепер є куди краще місце».

Так, переїзд до нашого нового дому дуже схвилював. Утім, найкращим у цій подорожі було те, що нарешті ми змогли відпочити! Я міг думати про своє майбутнє, а не лише про сплату рахунків. Бо ж усе, про що ми тільки могли мріяти протягом стількох довгих років — це пожити в Його відпочинку! Повністю заплатити за машини — це відпочинок. Бути вільним від боргів — це відпочинок. Оплачений будинок моєї мрії на 22 гектарах — це відпочинок. Бачити усмішку на обличчі дружини, коли вона йде на закупи й не турбується про гроші, — це відпочинок. Ба більше, бути забезпеченим усім потрібним, коли маєш достатньо грошей, мати можливість жертвувати сотні тисяч доларів для інших і для підтримки Благовісті — це відпочинок. Але, мабуть, найбільшою зміною в моєму житті стало те, що я вже не прокидався щоранку від гнітючого страху, який тримав у полоні моє життя всі ті минулі роки. Можливість знову мріяти про щось хороше, а не про те, щоби просто пережити ще один тиждень, — це відпочинок.

КОЛИ МИ ПОЧАЛИ ШУКАТИ БОГА ЗАРАДИ ВІДПОВІДЕЙ І ПРИНЦИПІВ, ТО НАДІЯ ЗРОСЛА В НАШИХ СЕРЦЯХ, АДЖЕ МИ БАЧИЛИ ДИВА ОДНЕ ЗА ОДНИМ, КОЛИ ЗАСТОСОВУВАЛИ ТЕ, ЩО ПОКАЗУВАВ НАМ ГОСПОДЬ.

Авжеж, той день, коли я пакував останні коробки у фургон, щоб виїхати до нашого нового дому, був приємним і щемливим водночас. Однак повірте мені, приємність того відпочинку, який ми з Дрендою відкрили, настільки пересилювала щемливо-сумні думки про розставання з цими спогадами, що ми з нею знову відчули себе двома маленькими школяриками, які разом сміються та мріють.

УСЕ, ЩО ВІДКРИЛИ МИ З ДРЕНДОЮ, ТАК САМО ДОСТУПНО Й ВАМ.

Я знаю, про що ви зараз подумали: «Хотів би я, щоб і в мене було так. Хотів би й сам пройти через це, щоб залишити все позаду, щоб сміятися, мріяти і мати можливість зосередитися на чомусь іншому, аніж виплата рахунків». Хоча зараз, коли ви тільки розгорнули цю книжку, буде важко повірити в це, однак запевняю вас: усе, що відкрили ми з Дрендою, так само доступно й вам. Я молюся, ділячись нашою історією, щоб і ви також були заохочені застосовувати Божі закони та принципи у своєму житті.

Насправді це не так складно: потрібно просто відкрити силу відпочинку!

> *Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм. Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!*
>
> Матвія 11:28-30

Розділ 1

ОСНОВИ

ВІДПОЧИНОК — займати положення або мати таку підтримку, щоб залишатися в стані спокою; ситуація або період релаксації чи припинення напруженої, стресової активності (*Google*).

Ви втомлені? Перенапружуєтеся майже щодня й ніколи не досягаєте бажаного? Потреба в грошах впливає на ваше рішення, де працювати, як саме та як довго? Скидається на те, що ви ніколи не виберетеся з боргів? Здається, що ваше життя — це щурячі перегони? Якщо все це про вас, то ви не самотні в цьому.

Ви коли-небудь бачили колесо хом'яка? Не сумніваюся, що так, але якщо не бачили, то це таке колесо, яке ставлять у клітку хом'яка. Тваринка може залізти всередину того колеса й бігти, бігти, бігти, поки не знесилиться. Проте є одна проблема з цим колесом: хоч би як швидко чи довго біг хом'як, коли набігається досхочу й вийде з колеса, то опиниться в тому самому місці, з якого починав. Нічого не зміниться. Хом'ячок може із задоволенням витерти піт зі своєї пухнастої мордочки. Однак жодної користі для покращення його становища це не принесе. Він як був, так і залишиться замкнений у клітці, у неволі. І це — підсумок життя, а особливо фінансового становища багатьох людей, якщо не

більшості. Вони важко працюють увесь тиждень і мають лише короткий відпочинок на вікенд, але коли настає ранок понеділка, опиняються в тому самому місці, де були тижнем раніше. Увесь їхній здобуток — це ще один пережитий тиждень.

Саме так я проводив своє життя протягом довгих дев'яти років. Я витрачав від 15 до 18 годин на день, був старанним і наполегливо працював, однак після виплати десятини, рахунків і податків не залишалося геть нічого. Зазвичай бракувало навіть необхідного, і поступово в мене виробилася звичка брати в борг, щоб якось вижити. Коли фінансовий тиск зростав, я біг іще сильніше, проте все намарно. Коли ж зупинявся, щоб оцінити своє просування вперед, то виходило, що насправді я рухався у зворотному напрямку.

Звісно, усе це призвело до серйозних емоційних наслідків. Розчарування та страх, з якими я щодня боровся, повільно вплинули на мій розумовий і фізичний стани. Панічні атаки, неослабний страх та емоційний параліч поступово почали оволодівати моїм тілом. Лікарі не могли з'ясувати, що зі мною. Страх так поглинув мої думки, що я не знав, житиму чи помру. Ломбарди й позичання грошей у рідних стали звичним способом життя, який тривав майже дев'ять років! На той час уже більше нічого було нести в ломбарди, тож моя самоповага «обнулилася». Для мене це був кінець. Мою самооцінку можна було змести в совок для сміття разом із усією радістю, яка ще залишилася в житті.

Кредитори шикувалися в чергу, щоби подати позов проти мене, і якраз тоді це й сталося: пролунав дзвінок, і моє дихання перехопила вже звична безнадія. Той ранковий дзвінок був подібний до всіх попередніх: «Містере Кізі, як вам добре відомо, ви заборгували нашому клієнту Х певну суму грошей. Коли, на вашу думку, ви зможете повернути нам ці гроші? Бачте, містере Кізі, коли я вам телефонував, ви вже тричі це говорили. Якщо не повернете

нам гроші протягом трьох днів, мій клієнт позиватиметься проти вас до суду через борг. Ви все зрозуміли, містере Кізі? Три дні. До побачення».

Той дзвінок обрушився на мене, ніби тонна цегли. Звичайно, я розумів, яке погане наше фінансове становище. Утім, просто не мав грошей. Буквально все, що в мене було, зламалося. Мій холодильник був порожній. Моя чудова сім'я спала під каміном, щоб не змерзнути вночі, бо не було грошей заправити систему опалення. Нам уже не було до кого звернутися по допомогу. Мої друзі та родина втомилися розраховуватися за мене. Зовсім збитий із пантелику, я повільно піднявся сходами до спальні й упав поперек ліжка. Я ридав і молив Господа про допомогу.

Здається, я здивувався, як швидко Бог проговорив до мене. Це був не чутний голос, а скоріш такий, що раптово озвався із мого духу до мого розуму в силі. Перше, що сказав мені Господь, що та халепа, у якій я опинився, жодного стосунку до Нього не має. Певно, Він сказав це тому, що мене дещо бентежило, чому ж Бог, як я гадав тоді, ніяк не допоміг нам. Ми відвідували чудову церкву, по можливості були щедрими й майже завжди сплачували десятину. Натомість Господь сказав, що я потрапив у цю халепу через те, що зовсім не знаю, як діє Його Царство. Бог повідомив мені, що Його Царство діє щодо грошей не так, як земне царство. І якщо я хочу бути вільним, то доведеться вивчити систему Його Царства щодо управління фінансами.

Пам'ятаю, як збіг униз і обійняв Дренду, а потім розповів їй, що Господь щойно говорив зі мною, і відповідь нам — це Його Царство. Звичайно, ми були трохи збентежені, бо думали, що вже дещо розуміємо про Його Царство. Зрештою, як я вже згадував, ми ходили до чудової церкви, обоє любили Бога та знали, що пря-

муємо до раю. Утім, як дуже скоро нам довелося довідатися, насправді ми дуже мало знали про Його Царство й те, як воно діє.

Я був украй схвильований тим, що Бог проговорив до мене та відкрив цю відповідь — Своє Царство. Справжнє значення цього ми ще мали осягнути, проте я відчував неабияке натхнення й прилив сил. Реальність була такою, що я і гадки не мав, що саме Бог мав на увазі під словом «царство». Дуже скоро мені відкриється, що саме в цьому слові насправді була відповідь, яку ми з Дрендою так довго шукали й прагнули віднайти.

Того дня ми з Дрендою взялися за руки й помолилися. По-перше, ми покаялися перед Богом у тому, що по-справжньому не присвячували часу вивченню Його Слова й того, як Його Царство діє щодо фінансів. По-друге, як голова нашої сім'ї я покаявся перед дружиною, що завів нас у таку безпорадність. Ми обоє молилися й погодилися, що тепер сповнені рішучості дізнатися, як діє Царство, і зажити життям іншим, ніж те, що було останні дев'ять років.

Найкращий спосіб описати все, що сталося далі, — це уявити вмикач світла на стіні. Зайдіть у кімнату, де темно, і просто клацніть умикачем. Світло! Вам стає видно. Ось як це було, коли Бог почав навчати нас Свого Царства. Це схоже на те, ніби хтось клацнув умикачем світла, і ми побачили все те, чого ніколи раніше не помічали. Ми почали розуміти, що Царство Боже — це уряд із незмінними законами. Усвідомили, що можемо вивчити ці закони й використати Божу силу та мудрість, щоб жити заможно, чого так потребували.

Ми дуже зраділи цьому, але й розгубленість наша в ту мить була дуже велика. Авжеж, досить дивовижні історії почали відбуватися з нами в той час, коли Бог почав навчати, як діє Його Царство. Я не збираюся переказувати тут ці історії, які сталися на почат-

ку нашого шляху пізнання Його Царства, адже більшість із них описана в першій із цієї серії книжці «Ваша фінансова революція: Сила підданства». Ви можете придбати цю книжку на вебсайті *garykeesee.com* або на *Amazon.com*. Вам також не завадить почитати мою книжку «Полювання у вірі», яка поверне до самого початку, коли Бог на прикладі полювання на оленів почав навчати мене, як забезпечувати себе життєво необхідним. Та задля ясності дозвольте все-таки дещо розповісти.

Як я вже говорив, ми були в безвиході, по вуха в боргах. Застави майна через прострочені платежі від Державної податкової служби США, ломбарди, десять задавнених і анульованих кредитних карток, три кредити фінансових компаній під 28 відсотків. Ми заборгували стоматологу, хімчистці, нашим батькам і друзям. Назвіть будь-що — ми мали борг і за це. Природно, що наша ситуація була безнадійною. Мій бізнес із продажу страховок теж не просувався вперед, хоча я викладався на повну. Але тепер, уже пересвідчившись у тому, що Царство справді здатне на неймовірні речі (знову ж таки, прочитайте історії у двох згаданих вище книжках), ми переконалися, що це і є наша справжня відповідь. Ми поки не розуміли, як саме, проте були впевнені, що вийшли на правильний шлях.

Відтак якось уночі Бог дав мені сон і показав, що я маю залишити свою нинішню компанію, у якій пропрацював останні дев'ять років, і заснувати власну — ви тільки уявіть це! — щоб допомагати людям позбутися боргів. Знаю, що звучить божевільно, чи не так? Тобто якби я був у курсі, як позбутися боргів, то зробив би це багато років тому. Утім, саме це я почув від Господа. Насправді я був трохи спантеличений цим, бо взагалі не мав жодного уявлення, як створювати власну компанію та що для цього потрібно. А тут

іще й організацію, яка допомагатиме людям позбуватися боргів? Агов, мені однаково потрібно, щоб хтось підказав, як це робити!

Коли я почав молитися про це, то отримав керівництво Святого Духа щодо того, як це може статися. І це керівництво докорінно змінило моє подальше життя. Сталося це тоді, коли я ще працював у страховому бізнесі та одного разу відвідував мого клієнта. О, забув вам нагадати, що в той час, коли все це відбулося, я працював у сфері фінансових послуг і продавав страховки та облігації. Авжеж, розумію, що це схоже на те, ніби я сантехнік, який піклується про проблеми інших, а в самого вдома кран протікає і мене це не хвилює. Однак попри те, що я поступово скочувався вниз на своїй посаді у сфері фінансових послуг, той досвід, якого я набув у цій сфері за дев'ять років, виявився дуже важливим для того, що Бог збирався показати мені.

Отже, сидячи з тим клієнтом і його дружиною за кухонним столом, ми заповнили стандартну анкету-опитування, яка давала змогу більш точно оцінити їхнє фінансове становище, після чого внесли інформацію в так звану карту даних. Ці дані потрібні передусім для того, щоб визначити, який саме тип страхування життя слід придбати цій родині. Переглядаючи список боргів, подружжя засмутилося, а жінка навіть розплакалася та почала розповідати, якими безпорадними вони почувалися.

Обоє працювали повний робочий день, проте щоразу фінансово не дотягували до кінця місяця. Можете собі уявити, як я співчував їм, бо ж і сам прожив так дев'ять років, аж поки Бог почав навчати нас із Дрендою про Царство. Як і ми з дружиною, вони були християнами, однак не знали, як діє Царство. Насправді на той час я і сам мало чого міг пояснити про Царство, за винятком хіба що основ, які Бог уже показав нам і якими я поділився з по-

дружжям, та ще деякими дивовижними історіями, які нам довелося пережити на власному досвіді.

Мені було очевидно, що страхування життя аж ніяк не було нагальною проблемою цієї сім'ї. Певний час я розповідав їм про те, чого Бог навчав мене щодо Царства, однак прагнув також хоч щось зробити, що дало би реальні фінансові відповіді щодо поліпшення їхньої ситуації.

Того вечора в офісі, завершуючи робочий день і розбираючи звичну купу файлів і повідомлень, які я мав повернути, мені раптом дещо спало на думку. Чи не переглянути мені уважно, окрім страхування життя, ще й усю їхню фінансову ситуацію? Можливо, є щось таке, чим я можу допомогти? А якщо я почну шукати гроші? Тобто я маю на увазі, чи міг би я знайти якісь дешевші способи робити все те, що вони вже робили? Я не ставив би собі за мету нічого надскладного: просто знайти дешевші способи робити те, що вони вже робили, а потім використати будь-які гроші, які я знайшов, на їхні грошові потоки та борги. Це здавалося досить простим рішенням, проте насправді я мало знав про будь-яку іншу фінансову галузь, окрім страхування життя. А було це, маю вам сказати, ще до появи інтернету. Дослідження потрібно було робити класичним способом — за допомогою телефону та «Жовтих сторінок».

Я пропрацював над цим увесь тиждень, адже наступного мав знову зустрітися з клієнтом. Присвятивши певний час тому, щоби по-справжньому заглибитися в кожну сферу фінансового життя цієї родини, я неабияк здивувався сумі, яку вони могли заощаджувати щомісяця. На момент, коли я завершив дослідження, ця сума зросла до кількох сотень доларів на місяць. За допомогою свого фінансового калькулятора я склав усі їхні борги, а потім вивільнені гроші доклав до їхніх звичних щомісячних платежів.

Натиснув кнопку обчислення і не міг повірити цифрам на екрані — шість років і два місяці. Відповідь: шість років і два місяці загалом знадобиться моєму клієнтові, щоби погасити весь борг, включно з іпотечним кредитом, і це без зміни доходу. Так, ви правильно прочитали: без зміни його місячного доходу. Шокований цим результатом, я не сумнівався, що десь припустився помилки, тож складав дані знову і знову, аж поки переконався, що маю правильну відповідь. Та чи можливо таке взагалі? І чому ніхто про це не знав?

Я швидко схопив кілька інших клієнтських файлів, які були під рукою, швиденько їх переглянув і знайшов ті самі результати. Кожен із цих людей міг би позбутися боргів за п'ять-сім років, включно з іпотекою та без зміни місячного доходу. Було вже зовсім пізно, коли я закінчив свої розрахунки, але, прямуючи додому з офісу, не міг стримати хвилювання. Якщо виявлене мною правда, а всі розрахунки вказували саме на це, тоді це круто, справді круто.

Було цікаво, як мій клієнт відреагує на таку інформацію. Для майбутньої зустрічі я вирішив перенести цифри в просту презентацію на сторінку. Моєю метою було дати надію цій родині. Звичайно, з цього я нічого не матиму, адже знаю, що можливий продаж страхування життя малоймовірний. Однак я також відав, що подружжя захоче почути те, що я дізнався. Наступного тижня я знову переглянув свої розрахунки й переконався, що мав рацію.

Уже стукаючи в їхні двері, я неабияк занервував у передчутті нашої зустрічі. Цього разу ми сіли за кухонний стіл і я розповів, що робив цілий тиждень з їхніми цифрами. Я повільно показав цифри, які наперед роздрукував, і водночас пояснив, як саме отримав вивільнені кошти, а заразом і кожну компанію, її назву та реквізити, які знадобляться для реалізації того, що я продемонстрував. Мені було очевидно, що цей чоловік і його дружина ледве стримували захват, адже сума вивільненої готівки зростала просто

в них на очах. Та коли я виснував, що за шість років і два місяці вони повністю позбудуться боргів, включно з іпотекою і поточними витратами, обоє почали плакати, цього разу вже від радості. Чоловік і жінка так і сиділи, поки сльози струменіли по їхніх обличчях, і лише повторювали, які вони шоковані результатами. А потім підскочили та обійняли мене, і ми чудово відсвяткували цей вечір.

Будьмо чесними: чи розповість вам податкова служба, як платити менше податків? Чи скаже банкір, як уникнути сплати відсотків? Ні, система повністю організована так, щоб забрати ваші гроші, а не захистити їх. Я знав: усього, що я відкрив, потрібно навчити кожну родину в Америці! Той вечір радикально вплинув на мою подальшу долю, і я хотів зробити те саме для кожного клієнта, якого зустрів.

Отже, озброївшись цією інформацією та непорушні в мрії, яку дав мені Бог, ми з Дрендою залишили страхову компанію, з якою я працював, і заснували власну, щоб допомагати іншим так, як тому клієнтові. У перші роки ми називали нашу компанію *Faith-Full Family Finances*. Назва чітко свідчила, про що саме мова: якщо ви розумієтеся на Царстві та вірі, то будете у фінансовому достатку. Я згоден, що це була не дуже вдала назва для компанії — спробуйте вимовити її десять разів поспіль, — але вона мала успіх. Пізніше ми змінили назву на *Forward Financial Group*, яка й сьогодні працює на повну потужність.

Чесно кажучи, наші фінанси ще не були повні. Потрібно було виплатити всі накопичені роками борги, проте ми знали, що знайшли свою колію, по якій можна стрімко мчати вперед. Запускаючи нову компанію, ми раділи, але водночас і трохи нервували. Треба було багато чого навчитися щодо керування організацією, та найбільшою перешкодою, з якою ми зіткнулися, виявилося те,

як заробити на цьому всьому гроші. Ми не могли й не хотіли брати з людей гроші, допомагаючи їм позбутися боргів. І це стало для нас справжнім викликом. Ми витратили чимало часу, молячись і розглядаючи варіанти усунення цієї завади. Не вдаючись у подробиці, скажу лише, що Господь показав нам дивовижну стратегію, щоб створити компанію та поставити її так, щоб заробляти гроші, не стягуючи з клієнта жодної плати.

Далі потрібно було знайти спосіб пришвидшити довгі обчислення вручну, які я робив із даними своїх клієнтів. Я розумів, що для цього мені доведеться написати кастомну комп'ютерну програму, але нічого не знав ні про комп'ютери, ні про те, як знайти фахівця, який напише цю програму для нас. І знову Бог зробив дивовижну роботу. Мені зателефонував один чоловік, який жив досить далеченько, проте чув про нас. Він хотів дізнатися конкретніше, що ми робимо, подумуючи стати нашим клієнтом. Цей чоловік був у захваті від нашої діяльності. Під час розмови я дізнався, що він програміст і має власну компанію, яка працює неповний робочий день. Я розповів йому про нашу потребу, і він з ентузіазмом запропонував допомогти в нашій роботі. Я повідомив чоловікові, що наша компанія ще тільки робить перші кроки та не має коштів, щоб оплатити його допомогу, навіть якщо пропозиція ця була з величезною знижкою. Однак чоловік не відступав і сказав, що я можу виплатити йому належне, коли вже надходитимуть гроші. Так ми й порішили.

Людям одразу ж сподобався наш бізнес. Зрештою, що в цьому дивного? Послуга була безкоштовною, і люди охоче знаходили гроші та позбувалися боргів. Бізнес почав розвиватися. Ми змогли виплатити всі борги за два з половиною роки. Незабаром наша компанія розрослася на понад 300 представників, що поширювали наш фінансовий план по всій країні. Окрім того, що

змогли заплатити готівкою за машини, ми побудували й повністю сплатили за дім нашої мрії. Наша компанія зростала й дала змогу чимало років жертвувати сотні тисяч доларів на підтримку Благовісті й нужденних людей. Борговий план, як ми його називаємо, усе ще пропонується безкоштовно й сьогодні, через тридцять років. Із роками компанія ще більше зросла у своїй місії.

Далі ми зосередилися на пенсійному інвестуванні після фінансової кризи 2001 року, а потім, звичайно, після кризи 2008-го, коли мільйони людей утратили від 50 до 80 відсотків своїх пенсійних заощаджень. Ми досліджували безпечні варіанти інвестування і 2001 року започаткували цей напрям нашого бізнесу. Я з гордістю можу сказати, що з понад 100 мільйонів доларів, якими ми зараз управляємо, жоден із клієнтів не втратив жодного пенні у своїх інвестиціях за попередні 16 років фінансового хаосу в нашій країні та світі. Як і в нашому борговому плані, ми робимо це безоплатно для наших інвестиційних клієнтів, не стягуючи адміністративної чи брокерської комісії. Якщо ви втомилися грати на свої пенсійні гроші, то можете зв'язатися з *Forward Financial Group* за номером 1-(800)-815-0818 або зайшовши на сайт *Forwardfinancialgroup.com* для отримання додаткової інформації.

Дивовижно, чи не так? Одна проста ідея від Святого Духа назавжди змінила наше життя! Так, ми самі мали пройти цей шлях, але Бог показував нам, куди прямувати. «Що ти відчуваєш, Гері, позбувшись боргів?» Мир! Відпочинок! Подумайте про це. Ми перейшли від життя в жорсткій фінансовій неспроможності, до того, що повністю виплатили борги, заплатили готівкою за наші авто, будинок та все, чого потребували. Довгих дев'ять років я перебував під надзвичайним тиском, щохвилини, щодня. Я не мав спочинку. Байдуже, який це був день тижня і чи було свято. Я не знав спокою. Хоч би де я ішов, мої фінансові проблеми слідували

за мною. Я постійно потерпав від ніяковості й приниження через наше фінансове становище. Страх був моїм постійним супутником, панічні атаки та антидепресанти на піку мого відчаю — способом життя.

У вас може виникнути спокуса подумати, що з усіма цими фінансовими змінами, які відбулися в нашому житті, з появою речей, яких ми так довго потребували, наші особисті фінанси — це й була перемога. Авжеж, нарешті отримати те, без чого так довго доводилося обходитися, — це справді величезна перемога. Проте справжнім захопленням було бачити Царство Боже в дії. Знову й знову ми з Дрендою спостерігали роботу Царства й не раз говорили одне одному: «Ти тільки уяви!»

ОДНА ПРОСТА ІДЕЯ ВІД СВЯТОГО ДУХА НАЗАВЖДИ ЗМІНИЛА НАШЕ ЖИТТЯ! ТАК, МИ САМІ МАЛИ ПРОЙТИ ЦЕЙ ШЛЯХ, АЛЕ БОГ ПОКАЗУВАВ НАМ НАПРЯМОК.

Це схоже на те, ніби клацнути вмикачем світла, і стає ясно — ви можете бачити. Здатність бачити після того, як довго був сліпим і жив без відповідей, — чудове відчуття. Відшукати справжній скарб, Царство Боже, було просто неймовірно. Спробувати розповісти вам, як це відчувалося, зовсім не складно. Уперше в моєму житті з'явився відпочинок!

Трагедія скінчилася! Раніше, якщо в нас здувалося колесо, це ставало причиною серйозного емоційного потрясіння: «Де взяти гроші? Чи залишилося хоч щось на картках?» Але сьогодні, хай би навіть та автівка вибухнула через якусь причину, я просто запитав би дружину: «Машину якого кольору ти хочеш цього разу?» Жодної драми чи паніки, ніяких боргів, тільки відпочинок. Ми можемо триматися свого призначення та своєї мети. Не виживати, а просто ЖИТИ!

Через те вам кажу: Не журіться про життя своє що будете їсти та що будете пити, ні про тіло своє, у що зодягнетеся. Чи ж не більше від їжі життя, а від одягу тіло? Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть, не збирають у клуні, та проте ваш Небесний Отець їх годує. Чи ж ви не багато вартніші за них?

Матвія 6:25-26

Протягом останніх 36 років я сидів із тисячами людей за кухонними столами та обговорював їхні фінанси, занурюючись у всі деталі. Я спілкувався з тисячними зібраннями в усьому світі, і єдине, що бачу скрізь, хоч би куди поглянув, — усі шукають відпочинку!!!!! Усі з нетерпінням чекають вихідних, відпустки чи виходу на пенсію, щоб зупинитися й відпочити.

Із прочитаних недавніх досліджень я дізнався, що майже 70 відсотків американців не люблять свою роботу, із них 20 відсотків ніяк не зацікавлені або просто ненавидять те, чим займаються. То чому вони йдуть туди, де терплять? Який стрес їм доводиться долати, щоби щодня зносити стільки емоційного болю? Якщо називати речі правильно, то це — рабство. (Ми всі були там. Ми зростали у світі, де єдиний спосіб бути щасливим — це мати вдосталь грошей, щоби було з чого вибирати. Проте для більшості людей це зовсім не варіант.) Їхні мрії про добробут повільно зникають, поступаючись виживанню, коли у свої 30, 40 і навіть 50 років вони вимушені бути на роботі, яка заводить у безвихідь.

ЖИТТЯ У ФІНАНСОВОМУ СТРЕСІ НЕ БУЛО БОЖИМ ПЛАНОМ ДЛЯ НАС ВІД ПОЧАТКУ, І ЦЕ НЕ Є БОЖИМ ПЛАНОМ ДЛЯ НАС СЬОГОДНІ.

Відповідно до статистичних даних, 69 відсотків населення Сполучених Штатів не мають навіть тисячі доларів заощаджень[1]. Стрес і емоційна травма, які є способом життя більшості людей, спотворюють їхнє відчуття самоідентичності та власної гідності. Мрії відкладаються в довгий ящик заради більш нагальних потреб, і їхнє місце посідає тупе розчарування. Годі вже й казати про якусь радість!

Згадую, як колись мав розмову про гроші з одним пастором. Він сказав мені, що любить служіння і людей, щодня прокидається з піднесеним настроєм, поки не згадує про своє фінансове становище. За його словами, це ніби велика чорна хмара, яка затуляє сонячне світло. Від цього в голові починають роїтися невтішні думки, які тримали цього пастора заручником фінансової безнадії, ментальності нестатку та безпросвітного рабства виживання.

Життя підмінилося спостеріганням за тим, як перемагають інші. Голлівуд заробив мільярди, показуючи на великих екранах, як хтось перемагає. Люди, які не бачать власної перемоги, знаходять кілька хвилин утіхи, відриваючись від важкої праці, і ніби втілюють у життя власні мрії, коли споглядають, як ідеальні люди ідеально живуть на великому екрані.

Наразі спорт залучає мільярди доларів на рік від глядачів у всьому світі. НФЛ 2017 року принесла понад 7,8 мільярда[2]. Су-

---

[1] Найл Маккарті: «Опитування: 69% американців мають менше ніж 1000 доларів заощаджень» // Forbes, 23 вересня 2016 р. URL: https://www.forbes.com/sites/niallmccarthy/2016/09/23/survey-69-of-americans-have-less-than-1000-in-savings-infographic/#30d27351ae67.

[2] Майкл Девід Сміт: «*Packers' Books* показують, як команди НФЛ розділили 7,8 мільярда доларів національного доходу» // *NBC Sports*. URL: http:// profootballtalk.nbcsports.com/2017/07/12/packers-books-show-nfl-teams-split-7-8-billion-in-national-revenue/.

перкубок — приблизно 15,5 мільярда[3]. І це лише одна гра! Людям подобається вболівати за улюблену команду, так вони ніби перемагають у грі разом із нею.

Однак ми маємо зрозуміти: усім нам судилося перемагати, ми були створені для перемоги, щоби боротися, бути не глядачем, а гравцем і, зрештою, переможцем. Для більшості людей фінансова безнадія є нормою, а не винятком. Тому єдина втіха — це жити так, як мріємо, через життя інших. У чому принада виграшу в лотерею? Чому телешоу «Хто хоче стати мільйонером» мало таку популярність? Чому схеми швидкого збагачення й сьогодні залишаються такою спокусою? Відповідь — ВІДПОЧИНОК! Усі зморилися від безкінечної біганини, утомилися прокидатися з важкими думками про те, що потрібно добувати провізію, і це краде їхні мрії. Однак життя, повне фінансового стресу, не нове. Фактично воно таке, відколи існує людина на землі. Та це не було Божим планом для нас від початку, і це не є Божим планом для нас сьогодні.

[3] Джо Д'Аллегро: «Мільярди Суперкубка: великий бізнес за найвизначнішою грою року» // CNBC, 22 січня 2017 р. URL: https://www.cnbc.com/2017/01/20/super-bowl-billions-the-big-business-behind-the-big-game. html.

Розділ 2

ЗАКОННІ ПРАВА

Безнадія — саме так я описав би наше життя до того, як ми зрозуміли, що таке відпочинок. Дев'ять років — це дуже довго, якщо прожити цей час у фінансовому хаосі та стресі. Пам'ятаю, як часто я дивився на ферму площею 34 гектари, яку ми орендували за 300 доларів на місяць. Ми ледве виплачували цю суму, хоча це було надзвичайно дешево. Отож я дивився і думав, чи зможу коли-небудь мати таку земельну ділянку.

Власники збиралися облаштувати поле для гольфу на цій території і просто хотіли, щоб там хтось жив і наглядав за земельною ділянкою, поки справа дійде до реалізації проєкту — за їхніми прогнозами, приблизно через три-п'ять років. Старий фермерський будинок дістався нам у стані «як є», і власники не збиралися платили за ремонт протягом цього часу. Ми вселилися, і після ретельного фарбування та очищення старий будинок уже мав свій неповторний шарм. Відповідно до нашого плану, ми мали залишатися там три роки, а потім перебратися кудись іще. Однак і на восьмому році проживання ми анітрохи не наблизилися до того, щоб купити щось своє.

Та коли Бог проговорив до мене про Царство й ми стали вивчати та застосовувати його принципи й закони, усе почало змінюватися. Попервах, коли наш фінансовий стан став покращуватися, ми несказанно раділи навіть найменшим перемогам. Пам'ятаю, як купив посудомийну машину для старого фермерського будинку, і ми з Дрендою були такі щасливі, особливо вона! Хоча іноді я допомагав мити посуд, проте майже весь мій час поглинала основна робота. А тоді ми вже мали чотирьох дітей удома, тож мити посуд дружині доводилося постійно. І коли ми купили посудомийну машину, пам'ятаю, як я сказав щось на кшталт: «Ви можете повірити, що ми щойно заплатили готівкою за нову посудомийну машину?» Я знаю, ви зараз думаєте: «Що такого особливого в купівлі посудомийної машини?» Що ж, для повноти вражень вам слід було б поглянути на інше обладнання нашої кухні на тій фермі. Плиті й холодильнику модного колись кольору авокадо було вже двадцять п'ять років. Тож на цьому тлі придбання нової посудомийної машини стало для нас справді величезною перемогою.

У попередньому розділі я поділився тим, як Бог дав мені мрію та план, щоб започаткувати бізнес, який став би відповіддю на наш фінансовий хаос. Ви можете подумати: «Я хотів би, щоби Бог сказав мені щось подібне». Хороша новина в тому, що Він хоче це зробити, проте є речі, які ви маєте знати щодо того, як діє Царство, перш ніж зможете скористатися такою допомогою. Настанова, яку я отримав того дня в сні, відбулася лише через те, що Бог навчав нас про Своє Царство. Це був прямий результат застосування того, що Він нам показав. Я дуже детально описав Царство у своїй останній книжці. Утім, потрібно ще раз це повторити, щоб мати основу, з якою працюватимемо далі.

Люди запитують мене, що я маю на увазі під Божим Царством. Раніше я не знав про нього, хоча й був християнином. Вірив, що піду на небеса після смерті, але не розумів Царства Божого й того, як воно насправді діє. Щоб усвідомити це поняття, передусім треба дізнатися, що означає саме слово «царство». У буквальному сенсі це — владарювання царя. Царство, у якому володарює цар, діє за його словом. Слова царя — закон, що керує його територією та життям його підданців. Утім, є інша концепція, що також стосується царства. Багатомільйонний натовп людей — не завжди царство. Бо Царство передбачає уряд із законами, правочинними для кожного підданця цього царства.

Однак, здається, не всі християни знають про те, що Бог має Царство зі своїми законами, які доступні кожному громадянину. Багато хто вірить, що Господь вибирає, на які молитви відповідати або до кого виявляти Свою прихильність. Більшість християн уважають, якщо вони постуватимуть якнайдовше або ще більше духовно працюватимуть, то Бог буде на їхньому боці. Друже, ви вже маєте Його підтримку.

> *Отже, ви вже не чужі й не приходьки, а співгорожани святим, і домашні для Бога...*
>
> До ефесян 2:19

Ви не лише підданці Його Царства, а безпосередньо члени Його родини, сини або дочки. У 4-му розділі Послання до галатів чітко зазначено, що це означає для нас:

> *Тож кажу я: поки спадкоємець дитина, він нічим від раба не різниться, хоч він пан над усім, але під опікунами та керівниками знаходиться він аж до часу, що визначив*

> *батько. Так і ми, поки дітьми були, то були поневолені стихіями світу. Як настало ж виповнення часу, Бог послав Свого Сина, що родився від жони, та став під Законом, щоб викупити підзаконних, щоб усиновлення ми прийняли. А що ви сини, Бог послав у ваші серця Духа Сина Свого, що викликує: Авва, Отче! Тому ти вже не раб, але син. А як син, то й спадкоємець Божий через Христа.*
>
> До галатів 4:1-7

Як син чи дочка ви спадкоємець усього майна та маєте законні права, бо є громадянином Його Царства! Задумайтеся над цим на хвилину, щоб краще засвоїти — у вас уже є все. Немає нічого такого, чого у вас ще не було б. Тож припиніть благати й плакати. Ви не можете випрошувати те, що вже маєте. Бог не ухвалює індивідуальних рішень стосовно кожного: допомогти або ж ні. Усі, хто є сином чи дочкою Бога, уже мають Його прихильність.

ТАК, ЦЕ ПРИЄМНО, І МЕНІ ПОДОБАЄТЬСЯ ВІДЧУВАТИ ПРИСУТНІСТЬ БОГА. УТІМ, КОЛИ СПРАВА ДОХОДИТЬ ДО ПРАВОВИХ ПИТАНЬ, МЕНІ НЕ ПОТРІБНО ВІДЧУВАТИ СПАСІННЯ, ЩОБИ БУТИ СПАСЕННИМ.

Наведу таке порівняння: це наче бути громадянином Сполучених Штатів. Якщо ви громадянин Сполучених Штатів, то вже маєте підтримку уряду, коли дотримуєтеся чинних законів. Це право ви набуваєте, стаючи громадянином. Отже, не потрібно довго постити й молитися, щоб заслужити Божу допомогу. Він дав це вам безкоштовно завдяки тому, що зробив Ісус. Тож насолоджуйтеся цим правом. Воно законно ваше!

*...і разом із Ним воскресив, і разом із Ним посадив (*в англ. Біблії додано слово «нас». *— Прим. перекладача) на небесних місцях у Христі Ісусі, щоб у наступних віках показати безмірне багатство благодаті Своєї в доброті до нас у Христі Ісусі.*

До ефесян 2:6-7

Фраза *«разом із Ним посадив нас на небесних місцях»* свідчить про ваше законне становище в Божому Царстві. Ісус сидить праворуч Батька, а з Ним і ви, бо ви — Тіло Христа. Отже, ви разом з Ісусом співспадкоємець усього, що має Бог. Знаю, що навіть думка про це здається неймовірною. Але правда в тому, що вам належить усе. Ви — родина, а все це — родинний бізнес! Однак диявол намагався приховати, хто ви і що є вашим. Тому більшість людей, навіть християни, і далі живуть так, ніби в них зв'язані руки й ноги, просто виживають у системі земного прокляття!

Ключовим моментом, який змінив моє життя, стало розуміння того, що йдеться саме про уряд із законами і я як громадянин маю законні права у Царстві. Так, це приємно, мені подобається відчувати присутність Бога. Утім, коли справа доходить до правових питань, мені не потрібно відчувати спасіння, щоби бути спасенним. Це — моє право. Мені не обов'язково відчувати себе громадянином Сполучених Штатів, щоби бути ним. Я вже знаю, що це — моє право, бо я тут народився. Коли ви маєте правильну позицію перед Богом і живете відповідно до закону, а не керуючись своїми почуттями, усе змінюється!

І оце та відвага, що ми маємо до Нього, що коли чого просимо згідно волі Його, то Він слухає нас. А як знаємо, що Він слухає нас, чого тільки ми просимо, то знаємо, що одержуємо те, чого просимо від Нього.

1 Івана 5:14-15

Замисліться на хвилину про це місце зі Святого Письма, до речі, одне з моїх улюблених. Якщо я прошу чогось згідно з Божою волею, то знаю, що Він це почув! Ідеться не про звукові хвилі, які ви сприймаєте своїми вухами. Це — правове положення. Подумайте про суддю в залі суду. Якщо суддя ухвалив рішення взяти справу до розгляду, то це означає, що він погодився вивчити її відповідно до закону. Отже, оскільки наш запит був згідно із законами Царя, то ми вже знаємо, що Він виконає Свій закон. Ми впевнені в результаті. Тут не може бути місця здогадкам.

Наприклад, Сполучені Штати не є царством, оскільки не мають царя. Однак вони діють за однаковими для всіх законами. Боже Царство також керується законами, що доступні кожному громадянинові без жодної упередженості. Історії, які ми читаємо в Біблії, створені не лише для того, щоб розважити нас. Вони описують ці закони, щоб ми могли їх вивчати й використовувати. Ісус багато разів повторював фразу: «Царство Боже подібне до» коли пояснював людям, як функціонує Царство. Він мав на увазі саме закони Царства, коли розповідав притчі й розкривав причини того, чому сталося саме так, а не інак. Знову ж таки, люди чомусь не уявляють собі, що Боже Царство має свої закони, які керують його діяльністю. Багато хто вважає, що Господь може зробити все, що захоче й коли захоче, бо Він — Бог. Погоджуюся: Бог має силу робити все, що бажає. Однак Він обмежений Своїми законами. Розумію, що твердження може здатися вам дивним. Утім, розгляньмо Євангелію від Марка, і ви зрозумієте, що я мав на увазі.

> *А Ісус їм сказав: Пророка нема без пошани, хіба тільки в вітчизні своїй, та в родині своїй, та в домі своїм. І Він тут учинити не міг чуда жадного, тільки деяких хворих,*

руки поклавши на них, уздоровив. І Він дивувавсь їх невірству. І ходив Він по селах навкруг та навчав.

Марка 6:4-6

Читаючи цей уривок зі Святого Письма, зверніть увагу на декілька фраз, які розкривають функції Царства.

...Він тут учинити не міг чуда жадного...

Багато християн навіть не бачили цього місця у Святому Письмі. І якби ви їм сказали, що в Біблії є ситуації, коли Ісус не міг зцілити, ці люди кинулися б сперечатися та наполягали на тому, що ви помиляєтеся. Проте, як бачите, Ісус не зміг. Щойно ви зрозумієте, що Царство діє відповідно до законів, то почнете дивитися на цю історію глибше. Переважна більшість християн подумала б про те, що Ісус просто вирішив не зцілювати. Це цілком логічний висновок, якщо не розуміти юридичної бази Царства. Знаючи, що Ісус мав силу зцілювати, проте не зробив цього, без розуміння законного підґрунтя ви природно дійшли б висновку, що Ісус просто так вирішив. Бо чим іще це можна пояснити?

Можливо, ви коли-небудь чули, як хтось говорив: «Бог попустив, щоб таке сталося», або «Богові відомо краще», або «Бог усе контролює» тощо, — коли згадував про проблеми чи негаразди, можливо, у розмові з другом, який переживав труднощі. Звичайні християни на цьому зупиняються. Не знаючи законів Царства й того, що насправді заважало Ісусу, єдиний висновок, який вони можуть зробити, — на це була така Божа воля. Друже, Біблія не говорить, що Ісус вирішив не зцілювати. Ідеться про те, що Він не міг зцілити, бо люди мало вірили. Зрозумійте, що в цій

історії зціленню перешкоджало не те, що нібито Бог не хотів цього, а духовні закони, які зупиняли Його силу.

Тепер, читаючи інші біблійні історії, ви знатимете, що Божа сила могла лише відповідно до закону втілювати або ж ні Його волю та бажання в ситуаціях, подібних до розглянутої вище. Тому надзвичайно важливо, щоб ви дізналися, як працюють закони Царства. Може статися так, що одного дня ви потребуватимете дотику небес. У такому разі найменше ви очікуватимете, що із силою небес станеться коротке замикання. Навпаки, ви захочете вільно виконувати волю Бога у своєму житті. Саме для цього я написав цю книжку.

БОЖІ ОБІТНИЦІ ВІЩУЮТЬ НАМ ЗЦІЛЕННЯ, ВІДНОВЛЕННЯ, ФІНАНСОВЕ ЗРОСТАННЯ ТА БАГАТО ІНШОГО, А НЕ ПРОСТО МОЖЛИВІСТЬ СТРАЖДАТИ ЧЕРЕЗ ТРУДНОЩІ ЧИ БІДИ.

Щоби по-справжньому розпочати подорож, рекомендую очистити свій розум і забути старі релігійні відповіді, які ви чули все своє життя щодо того, чому саме Господь чинить так чи інак. Сподіваюся, тепер ви розумієте, що потрібно відкинути звичне пояснення того, чому, наприклад, маленький Джонні помер ще дитиною: «Бог ліпше знає, Він так вирішив». Ні, ви мусите ЗНАТИ, чому Ісус не міг зцілити і які закони керують потоком Божої сили в земному царстві. Ви маєте знати відповідь на запитання: «Чому Ісус не міг зцілити?» Навіть сам факт, коли я кажу, що є відповідь на це запитання, більшості людей здається образливим. Проте я лише переповідаю вам Біблію. Тож дозвольте мені повторити: ви МУСИТЕ знати відповідь на це запитання.

Проста й коротка, ця відповідь пояснює, чому Ісус не міг зцілити, — бо небеса не мали для цього законної юрисдикції. У зем-

ному царстві це право дарує через свою віру чоловік або жінка, які повністю переконані в тому, що говорять небеса. Хоча ми погоджуємося, що Ісус мав силу й бажання зцілити людей, та Він не міг. Ісус Сам сказав, що не здатний зцілити не через Свою слабкість, а тому, що люди не мали віри. Запишіть це! Головний ключ — віра!

У моїй попередній книжці я багато пояснював, що таке віра, як вона працює, навіщо вона нам, чому Бог вимагає віри, як ми її отримуємо та як дізнаємося, чи перебуваємо у вірі. Сказати, що надзвичайно важливо розуміти цей основний закон Царства, — не сказати нічого. Це життя і смерть!

Нещодавно я отримав інформаційну розсилку від відомого християнського служіння. Зміст, на жаль, був типовим для того, у що вірить більшість християн. Поділюся з вами уривком.

Починається все чудовим словом із **Повторення Закону 31:6:**

> *Будьте сильні та відважні, не бійтеся, не лякайтеся перед ними, бо Господь, Бог твій, Він Той хто ходить з тобою, не опустить Він тебе й не покине тебе.*

Після чого йдеться про таке:

«Чому Бог не зупиняє тероризму й страждань? Чому Він дозволяє людям помирати? Запитань чимало, але суть у тому, що ми просто не знаємо всіх відповідей. Ми не знаємо, чому Бог допускає це. Те, у чому ми впевнені, — Божа любов досконала. Його шляхи вищі від наших. Ми маємо довіряти Божим обіцянням, які говорять нам не про те, що Він не дасть більше, ніж ми можемо знести, а про те, що в усьому, що Господь дає, Він буде з нами на кожному кроці цього шляху».

НЕПРАВИЛЬНО, НЕПРАВИЛЬНО, НЕПРАВИЛЬНО! Насправді Біблія говорить нам із точністю до навпаки.

> *Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробовувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її.*
>
> 1 до коринтян 10:13

Його обітниці віщують нам зцілення, відновлення, фінансове зростання та багато іншого, а не просто можливість страждати через труднощі чи біди. Ідеальна любов пропонує рішення. Я міг би провадити далі, та, на жаль, саме в це вірить більшість людей. Навіть не уявляю, як люди можуть думати, що Бог, Чия любов досконала, дасть людині рак або відмовиться зцілити її, коли Він має силу це зробити. Коли їх запитують про це, зазвичай вони відповідають, що Його шляхи — це не наші шляхи. Ви жартуєте? Ми не наділені ідеальною любов'ю, проте ніколи не зробили б цього зі своєю дитиною! Навпаки, Господь повністю відкриває Свої шляхи у Своєму Слові. У тій інформаційній розсилці було все подано так, ніби в тому, що Бог нам дає, Він буде поруч на кожному кроці нашого шляху, коли ми страждатимемо. Та чи Бог дасть нам щось погане? Ні. Коли Біблія говорить нам, що Він із нами й ніколи не покине, це означає, що Бог поруч, щоби підтримати Свої обіцянки! Мій друже, доктрина про те, що Бог є нашим ворогом, — не від Бога. Вона не представляє Бога, Якому я служу. Сподіваюся, що ви теж не миритиметеся з такими доктринами. Якщо у вашій церкві навчають такого непотребу, залиште її не роздумуючи!

Бог — це любов. Слово каже, що любов ніколи не перестає. Але що справді може не спрацювати, то це Божа правомочність,

Його здатність утручатися в справи земного царства як результат нашої віри. Знову ж таки, це юридичне питання, а не проблема емоційних «мурашок», почуттів або чогось іще. Це просто юридичне питання, яке ви маєте знати. Оскільки саме людина має законні права в земному царстві, Бог не може робити що хоче, і про це я вже говорив. Ваша згода з небесами та віра потрібні, щоб наділити небеса правомочністю принести силу Бога в певну ситуацію і творити праведність. Друже, ви **мусите** знати, що таке віра та чому вона потрібна, щоб отримувати від Бога.

Якщо ви не читали моєї попередньої книжки «Ваша фінансова революція: Сила підданства», то дозвольте мені стисло розповісти, що таке віра. Бо якщо вважаєте, що більшість християн знають, що таке віра, коли використовують це слово, то ви помиляєтеся. Нам потрібен невеликий урок історії, щоб зрозуміти важливу концепцію Царства щодо законних прав.

Розгляньмо **Послання до римлян 4:18-21:**

> *Він проти надії увірував у надії, що стане батьком багатьох народів, за сказаним: Таке численне буде насіння твоє! І не знеміг він у вірі, і не вважав свого тіла за вже омертвіле, бувши майже сторічним, ні утроби Сариної за змертвілу, і не мав сумніву в обітницю Божу через недовірство, але зміцнився в вірі, і віддав славу Богові, і був зовсім певний, що Він має силу й виконати те, що обіцяв.*

Авраам знаний як батько нашої віри. Він був завжди переконаний, що Бог може виконати все, що Він обіцяв. Бути повністю переконаним та у згоді з Богом — це і є віра. Без цієї згоди Господь не може впливати на земне царство. Тепер ви можете поцікавитися: «Навіщо Богові хтось для того, щоб Він зробив або не зробив

те, що Він забажає? Він же Бог!» Щоб дати відповідь на це запитання, повернімося до часів Адама — періоду, коли все почалося.

> *Ти його вчинив мало меншим від Анголів, і честю й величністю Ти вінчаєш його, і поставив його над ділами рук Своїх, усе піддав Ти під ноги йому! А коли Він піддав йому все, то не залишив нічого йому непідданого. А тепер ще не бачимо, щоб піддане було йому все.*
>
> До євреїв 2:7-8, виділення автора

У цьому уривку з Писання йдеться про Адама і Єву під час творіння. Зверніть увагу, що на землі не було нічого, що лежало б поза їхньою правомочністю. Адама було поміщено на землю, щоб він правив там із делегованою владою від імені Царства Божого. І правив Адам усією землею.

> *І сказав Бог: «Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі».*
>
> Буття 1:26, виділення автора

Отже, знову ми бачимо, що Адам правив землею з делегованою владою і був увінчаний славою (помазанням або силою) і честю (владним становищем). Не було нічого, що не належало йому. Якщо ви вчитаєтеся в розповідь про створення, то виявите, що саме Адам дав назву тваринам, адже був володарем усієї планети. Як ми всі знаємо, Адам утратив свою владу. Він віддав її сатані, який обдурив Єву та спокусив Адама вчинити зраду проти Божо-

го уряду. У Другому посланні до коринтян 4:4 апостол Павло пише, що сатана через зраду Адама став богом цього світу. Апостол не говорить, що сатана — бог, а радше бог цього світу, тобто мав законну духовну владу саме тут. Хоча людина все ще жила на землі, духовно вона була мертва для Бога. Дух людини, створений ходити в єдності з Божим Духом, тепер був відділений від Нього. Людина почала ходити відповідно до власних почуттів, розуму, волі та емоцій.

> *І він (диявол. — Прим. перекладача) вивів Його на гору високу, і за хвилину часу показав Йому всі царства на світі. І диявол сказав Йому: Я дам Тобі всю оцю владу та їхню славу, бо мені це передане, і я даю, кому хочу, її. Тож коли Ти поклонишся передо мною, то все буде Твоє!*
>
> Луки 4:5-7

Ви також помітите, як сатана каже, що владне становище, яке він посідає в земному царстві, було **«дано»** йому. Звичайно, ми знаємо, що той, хто віддав йому це становище, тобто Адам, законно володів ним на початку. Це важливо. Якби сатана насправді спробував незаконно проникнути в земне царство, його витурили б звідти тієї ж миті. Уявіть собі офіцера поліції, який викликає підкріплення, і ви зрозумієте, чому я кажу, що сатану просто викинули б геть. Жетон, який носить офіцер поліції, свідчить про те, що за ним стоїть уся сила та міць уряду Сполучених Штатів.

Адам носив владний вінець (тобто становище, яке він посідав), коли правив від імені уряду Бога. І цей вінець задіяв усю Божу силу, щоби підтримати Адама. Зважаючи на його становище в земному царстві, сатана взагалі не мав жодного законного права перебувати там. Володарями на землі були Адам і Єва. Єдиний

законний спосіб для диявола отримати таке право в земному царстві — зняти з Адама вінець. Та примусити його це зробити сатана був безсилий. Він знав, що єдина людина, яка може зняти вінець із голови Адама — це сам Адам. Ось чому диявол мусив удатися до свого підступного плану. Що це було за підступництво? Сатана натякнув, що Богові не варто довіряти, бо ж Він не піклується про Адама і Єву як слід. Диявол переконав Єву, що непослух Богові принесе їм користь, а Божі закони, навпаки, утримають її з Адамом від чогось справді вигідного для них.

Сатана мав змусити Адама та Єву повірити або долучитися до нього, а не до Бога.

Якщо говорити просто, це і є віра. Її можна визначити як повну переконаність у тому, що говорить Бог. Адам і Єва відмовилися від Божого Слова як достовірного й натомість погодилися з тим, що сказав диявол. Далі вони вчинили відповідно до того, у що повірили. І це звело нанівець їхнє правильне становище в Царстві Божому та дало сатані законні підстави втручатися у справи людей. Який результат цього? Адам, який мав владу над земним царством, духовно вигнав Бога, коли став на бік диявола! Адам залишив свій вінець і владне становище, щоби піти за сатаною. Коли він це зробив, то фактично вигнав Бога зі свого життя. Багато хто заперечить: «Ні, цього не могло статися. Адам не міг вигнати Бога із земного царства!» Однак щодо людських справ він, безперечно, саме це й зробив. Дозвольте вам це довести. Подивімося на **Буття 3:17-19**. Після того як Адам згрішив, Бог звернувся до нього та сказав:

> *...проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свойого життя. Тернину й осот вона буде ро-*

дити тобі, і ти будеш їсти траву польову. У поті свойого лиця ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий. Бо ти порох, і до пороху вернешся.

Зверніть увагу на ці слова: *«...проклята через тебе земля...»*

Бути проклятим — це не мати Божої присутності й благословення. Саме Адам, який володарював на землі, усунув тут законну правомочність Бога. По суті, Господь каже: «Отже, Адаме, через тебе мої руки зв'язані. Я не можу допомогти тобі». Потім Він додає, що тепер виживання Адама залежатиме від нього самого через важку та болісну працю. Я називаю таке виживання системою земного прокляття. Саме в ньому всі ми зростали — у царстві виживання та страху. Ми навчилися турбуватися й переживати, а страх панував у наших думках від моменту народження. Хочу ненадовго повернутися до цього уривка зі Святого Письма, щоб далі вже обговорити систему земного прокляття. Але перед цим варто переконатися, що ви розумієте, як саме сатана отримав доступ до земного царства. Отже, він мав знайти чоловіка чи жінку, яких Бог наділив законною юрисдикцією в земному царстві, щоб відчинити двері. У Адама був той ключ, і сатані вдалося обманом змусити чоловіка відімкнути двері. Прочитаймо знову Послання до євреїв 2:7-8:

Ти його вчинив мало меншим від Анголів, і честю й величністю Ти вінчаєш його, і поставив його над ділами рук Своїх, усе піддав Ти під ноги йому! А коли Він піддав йому все, то не залишив нічого йому непідданого. А тепер ще не бачимо, щоб піддане було йому все.

Зауважте: у цьому місці Святого Письма сказано, що Бог не залишив нічого, що Є непідвладне Йому. Попри те що цей уривок Писання стосується давно минулої події, тут використовується слово «є» в теперішньому часі, щоб описати поточний статус людини на землі. Вона втратила свій духовний авторитет у земному царстві через гріх Адама. Однак не позбулася свого законного права перебувати на самій землі. Саме в такому значенні вживається слово «є». Через цей законний статус, який людина має на землі, та через законність духовного оплоту сатани проти людей Бог не може просто так увірватися в земне царство й порушити Своє Слово, інакше диявол заволає про нечесну гру.

Господь має знайти в земному царстві чоловіка чи жінку, які увійдуть із Ним у завіт, що відчиняє духовні двері для Царства Божого та надає йому правомочний статус. Подібно до того, як сатані довелося діяти через хранителя, тобто Адама, Бог тепер має працювати через чоловіків і жінок, хранителів землі, щоб надати тут правомочність Царству. Коли ваше серце й розум повністю переконані в тому, що говорять небеса, — це називається вірою. Щоб Царство Боже мало на землі законні права, потрібна віра. Не хочу витрачати час на пояснення, як отримати віру й дізнатися, чи перебуваєте ви в ній. Про все це йдеться в моїй першій книжці цієї серії. Заради мети цієї дискусії просто хочу переконатися, що ви знаєте, що таке віра й чому потрібно, щоб небеса перемістилися сюди, у земне царство.

Сподіваюся, тепер ви краще розумієте, чому Ісус не міг зробити багато чудес у Своєму рідному місті — люди там не мали віри. Отже, небеса не могли діяти на законних підставах. Дозвольте мені завершити цю дискусію чудовим уривком зі Святого Письма, який проілюструє те, що я розповідаю.

Усі чули цей уривок із Послання до римлян 10:10:

...бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння.

Цей вірш Святого Письма є частиною того, що християни називають Римською дорогою, частиною чотирьох Писань, які показують нам, як спастися. Та чи насправді ви зупинялися й розмірковували над процесом, який показує вам Послання до римлян 10:10? Саме в серці ви вірите або входите у згоду з небом. Оскільки ваше серце перебуває у згоді з небесами, це дає їм змогу законно втручатися на землю. Цей вірш із Писання говорить, що коли ви вірите небу, то ви виправдані. Правосуддя — це застосування закону. Отже, віруючи у своєму серці, ви отримуєте законне право перед небом і землею мати все, про що говорять небеса, бо це наділяє їх законністю в земному царстві. Утім, зауважте, що поки нічого не відбувається. У цьому вірші є ще одна частина: *«...а устами ісповідуємо для спасіння»*. Розумієте, хоча ваше серце може погоджуватися з небесами, що дає їм змогу втрутитися в земні справи, та нічого не станеться, доки ви, чоловік чи жінка, які мають правомочність над земним царством, не вивільните це тут. Чому? Тому що ви маєте тут законні права, а небеса без вас — ні!

Поправді кажу вам: Що тільки зв'яжете на землі, зв'язане буде на небі, і що тільки розв'яжете на землі, розв'язане буде на небі.

Матвія 18:18

По суті, про це я вже щойно говорив. Що ви зв'яжете на землі, те підтримають небеса, і що ви розв'яжете на землі, теж буде підтримане небесами. Вони не можуть зробити це без вас. Небеса че-

кають на вас і не можуть навіть поворухнутися, допоки чоловік чи жінка, які перебувають у вірі або ж у згоді з небом, не вивільнять цю владу в земне царство.

Усвідомлення того, як вивільнити небесну владу й силу в земне царство, — ось що найбільш радикально змінює наші обставини. Так сталося в моєму житті, і так сталося в житті авторки електронного листа, якого я отримав:

> Вітаємо! Ми з чоловіком хочемо поділитися з вами нашою дивовижною історією «полювання у вірі»! 2011 року ми жили в будинку нашої мрії, але від зарплати до зарплати, часом користуючись кредитними картками, щоб оплачувати продукти та (щоб) обігрівати будинок. Ми виживали, однак не процвітали. Я була лідеркою прославляння в нашій церкві, однак наша віра ніяк не реалізовувалася в наших фінансах. Я побачила вашу програму *Fixing the Money Thing* на *Daystar*, і вона привернула мою увагу, і (я) замовила книжку *Fixing the Money Thing* разом із компакт-дисками «Фінансова революція». Ми з чоловіком постійно слухали ці диски й читали одне одному книжку.
>
> Ми навіть і гадки не мали, що не перебуваємо у вірі! Вважали, що для того, щоб не втратити наш будинок мрії, потребуємо деяких відповідей про те, як працюють гроші в Царстві. Ми зробили посів у розмірі 200 доларів США в Службу життя віри (що (було) рівноцінно 2000 доларів. Тоді для нас це були величезні гроші!) і дійшли згоди з Богом, щоб Він показав нам нішу на ринку, де я могла би заробляти вдома.
>
> Бог дав нам бізнес-ідею розводити вдома цуценят голдендудля. Ми купили двох щенят голдендудля, Беллу та Грейсі, виростили їх для розведення собак цієї породи й перебували в партнерстві з Богом. Ми знали, що це не ми розводимо цуце-

нят! Ми виростили наших двох собак, і 2014 року мали вже 13 цуценят, яких ми продавали за ринковою ціною 1200 доларів США за кожного. Цього 2015 року в нас народилося 63 щенят, УСІ здорові. Продавши наших собачок, ми звільнилися від усіх боргів, за винятком нашого будинку. Тепер ми також мали повністю профінансований фонд заощаджень на випадок надзвичайної ситуації.

На наше здивування, моя мама запропонувала нам, якщо маємо таке бажання, щоб її два голдендудлі також давали потомство, оскільки вона йде на пенсію! Бог благословив нас ще двома безкоштовними дудлями! А в липні мій чоловік отримав підвищення до директора школи в нашій місцевій середній школі! За один рік наш дохід виріс аж до шестизначної цифри! ПОЛЮВАННЯ У ВІРІ ПРАЦЮЄ! Ми долучилися до законів Царства Божого. Тепер робимо посів у всі види роботи для Царства та відвідуємо вашу церкву онлайн щонеділі вранці перед тим, як проводити богослужіння в нашій місцевій церкві! Дякуємо, що навчили нас того, як працює Царство!

Карла

Цього тижня це саме подружжя надіслало мені ще одного електронного листа:

Щасливого Великодня! Він воскрес! Ми хотіли поділитися останніми новинами з нашим онлайн-пастором Гері! Будь ласка, повідомте йому, що цього року ми святкували народження Ісуса в Єрусалимі (оплачено готівкою). Ми також були благословенні тим, що наш підліток-син Картер був охрещений у річці Йордан, а ввечері ми служили в поклонінні разом з *Hillsong Australia* біля Галілейського моря! Отакої!!! Ми такі вдячні, що розв'язали проблему з грошима!

> Нині маємо 121 цуценя. Нам довелося підняти ціну собаки до 2300 доларів, тому що лист очікування був занадто довгий! Хвала Богові.
>
> Карла

Це чудовий приклад того, що Царство робить у вашому житті. Отримавши цього електронного листа, того тижня я зателефонував Карлі, і вона була ДУЖЕ схвильована!!! Жінка сказала, що цього року вони остаточно сплатять за свій будинок. Якщо для порівняння взяти перший електронний лист, який вона надіслала, то тоді жінка описувала ситуацію так (цитата з вищенаведеного електронного листа):

> ...від зарплати до зарплати, часом користуючись кредитними картками, щоб оплачувати продукти та (щоб) обігрівати будинок. Ми виживали, однак не процвітали.

І тепер за декілька років ця родина вже виплатить повністю за свій будинок? Це і є Царство!

Розділ 3

ЦАРСТВО — ЦЕ ВІДПОВІДЬ ВАМ

Тепер ви маєте основне уявлення про те, як діє Царство відповідно до законів і принципів, що ніколи не змінюються. Тож я хочу зосередитися на законах, які реально впливають на ваші фінанси та зрештою на ваш відпочинок.

Перш ніж ми перейдемо до цього, хочу уточнити, чому назвав цю книжку «Сила відпочинку» та що маю на увазі під словом «відпочинок» у контексті фінансів і Царства. Хоч як дивно, однак не я сформулював концепцію, як відпочинок стосується фінансів, це зробив Бог.

> *І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє. І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив.*
>
> Буття 2:1-3, виділення автора

Прояснімо цей момент: Бог відпочивав сьомого дня не через утому. Господь не втомлюється. Він відпочивав, бо, як сказано у віршах, усе було зроблено, Він скінчив розпочате. Бог створив людину наприкінці шостого дня творіння, щоб сьомого дня вона почала жити. Сьомого дня не треба було думати про страх, недугу, виживання та болісну працю в поті чола, щоб забезпечити провізію. Натомість думки Адама були б лише про Бога, дружину, життєве призначення та мету. Усе, чого він потребував для життя, було підготовлено заздалегідь і доступне. Божий план був завершений. Сьогодні люди мріють мати те, що було в Адама: життя, вільне від турбот, можливість зосередитися на власних захопленнях та особистих стосунках і не турбуватися про те, як прогодувати себе й родину. На жаль, коли Адам збунтувався, то втратив Боже забезпечення. Відтоді людина змушена бігти (болісна праця та піт), щоб забезпечити життєві потреби.

УСІ ВІДПОВІДІ, ЯКИХ ВИ ПОТРЕБУЄТЕ, ЩОБИ ПРОЦВІТАТИ, ПЕРЕБУВАТИ У СВОЄМУ ЖИТТЄВОМУ ПРИЗНАЧЕННІ ТА ДОСЯГАТИ МЕТИ, — У ЦАРСТВІ.

> *Бож усього того погани шукають; але знає Отець ваш Небесний, що всього того вам потрібно. Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, а все це вам додасться.*
> Матвія 6:32-33, виділення автора

Шукання провізії — це важка ноша, яка спотворює уявлення людини про життя. Спокуса багатства, звільнення від болісної праці та потреби виживання — ось про що мріють люди. Бути мільйонером — це має сенс лише заради того, щоб мати можливість пом'якшити стрес, полегшити шукання провізії та зосере-

дитися на меті й призначенні. Лотереї надзвичайно популярні, адже пропонують забезпечення без докладання зусиль і втечу від фінансової системи земного прокляття. Найрізноманітніші схеми швидкого збагачення постійно бомбардують нашу електронну пошту й сторінки у Фейсбуці. Тож у контексті наших фінансів маємо дати відповідь на запитання: чи є спосіб повернутися до того сьомого дня, коли все було явлене у своїй повноті, недоторканості й доступності? Відповідь — ТАК! Зрозуміти, як саме це відбувається та знання яких законів Царства дасть змогу досягти такого результату, — мета цієї книжки. Мені відомий ваш життєвий досвід чи навіть те, якої думки про це ваша церква. Деякі християни можуть посперечатися, мовляв, усе те, що я говорю, не може бути правдою, адже більшість прийняла теологію «святої бідності». Утім, запевняю: усі відповіді, яких ви потребуєте, щоби процвітати, перебувати у своєму життєвому призначенні та досягати мети, — у Царстві.

> *А Він, звівши очі на учнів Своїх, говорив: Блаженні убогі (*в англ. Біблії «бідні». *— Прим. перекладача), Царство Боже бо ваше.*
>
> Луки 6:20

Відповідь бідності — Царство! Це перший уривок зі Святого Письма, до якого підвів мене Бог, коли почав навчати фінансового закону Царства. Звичайно, щоб осягнути це, треба знати саму концепцію царства, про яку я вже згадував. Ви маєте чітко розуміти, що насправді сталося в Едемському саду, коли Адам згрішив. Тож дозвольте мені ще раз нагадати про це.

Напочатку Адам і Єва ні про що не турбувалися. Жодна недуга чи проблема із забезпеченням не поглинала їхні думки щодня. Усе, про що їм залишалося думати, — це про свою місію: любити

Бога, кохати одне одного та піклуватися про землю й сад, які Бог їм дав. У їхньому житті взагалі не було страху. Та коли Адам учинив зраду, то, звісно, усе змінилося. Як я вже говорив, диявол став богом цього світу, людина була відокремлена від Господа, а Він не мав законної правомочності над людиною. Адам був шокований новою реальністю свого життя. Знову ж таки, ось ті слова, з якими Бог звернувся до Адама після того, як той згрішив.

> *І до Адама сказав Він: За те, що ти послухав голосу жінки своєї та їв з того дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: Від нього не їж, проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свойого життя.*
>
> Буття 3:17

Болісна праця, піт, страх, тривоги й ментальність виживання — ось що тепер поглинає думки Адама та Єви. Їхнє призначення, яке було Божим планом, тепер утрачене серед гонитви та повсякденної борні за виживання. Чудове призначення Адама, його мета віднині приглушені життєвими турботами й потребою в забезпеченні. Він утрачає свою справжню суть. Єдина мета, яка тепер постійно перед його очима, — це виживання, що потребує невпинної праці й поту. Мало що змінилося з того дня й дотепер.

Мені як пастору найчастіше ставлять таке запитання: «Що я маю робити зі своїм життям?» Чому люди звертаються саме з таким запитанням? Річ у тому, що в земному царстві, ще від часів Адама, забезпечення є метою, якою вимірюється все інше. Зазвичай рішення ухвалюють з огляду на гроші, а не призначення. Гроші й потреба в них можуть змусити людей ходити на роботу, яку вони ненавидять. Більшість людей не розуміють, ким вони є насправді. Занотуйте собі: «Поки не пізнаєте Бога, ви ніколи не

дізнаєтеся про Його задум для свого життя. Він — Той, Хто створив вас».

Люди дуже прагнуть дізнатися, хто вони. У цьому світі вони здаються лише піщинками, та для Бога кожна людина дуже особливе й унікальне творіння з уміннями та здатністю, якими не наділений ніхто інший. Утім, не відаючи Бога, а отже, не знаючи самих себе, люди шукають свою цінність зовсім не там, де треба. Вони дозволяють суспільству нав'язувати їм самооцінку, приймаючи інші цінності. Проте образ, який ретранслює медіа, і суспільне дзеркало — це не що інше, як мінливі тіні. Щойно ви подумаєте, що крокуєте в ногу з тим, що суспільство називає прийнятним, дуже скоро виявиться, що воно змінилося, і от — ви вже знову позаду.

Пам'ятаю, як ми з Дрендою гуляли паризькими вулицями. Звісно, Париж — це столиця моди; а в моді того року було все сіре й чорне. Кожна вітрина магазину повна сірого й чорного. Коли я дивився на вулицю в обидва боки й бачив сотні перехожих, то був шокований, бо не знаходив жодної барвистої плями. Кожна без винятку людина була вдягнена в сіре й чорне. Сотні людей мали однаковий вигляд. Коли востаннє хтось говорив вам, що його улюблений колір — сірий? Однак того дня маси були впевнені, що їм подобається саме сіре й чорне.

Потреба знайти провізію надто сильна й так спотворює нашу самоідентичність, що ми лише обдумуємо шляхи, як її знайти та бути прийнятими суспільством. З огляду на це ми з Дрендою придумали вислів, який проповідуємо уже чимало років: «Не розв'язавши своїх проблем із грошима, ви ніколи не пізнаєте своєї долі!» Рабство виживання залишає вам мало часу для того, щоб вивчити або створити різні варіанти для себе. Правда в тому, як я вже не раз говорив, що люди здебільшого ухвалюють рішення,

маючи за орієнтир знаходження або накопичення запасів. Вони відмовляються від свого захоплення на користь зарплати й досягнення матеріального забезпечення. По суті, ми перебуваємо під таким тиском ментальності виживання, пов'язаної із болісною працею і потом, що навіть перестали мріяти. Наші мрії опинилися в полоні страху, а нестача забезпечення зробила наші мрії заручниками неможливого.

Пам'ятаю, як мріяв мати вдосталь грошей на бензин, щоб дістатися додому, не кажучи вже про щось справді значиме, здатне змінити життя. У ті дні на мій радар не потрапляло якихось великих візій. Одна тільки оплата щомісячної квитанції за оренду поглинала всю уяву, на яку я міг спромогтися. Маю визнати: насправді дуже складно згадувати минуле життя, навіть виживання, коли гнітить потреба добувати їжу або розв'язувати невідкладні фінансові проблеми.

Коли Адам віддав Царство, його життям заволодів абсолютно новий світ смерті, страху, виживання та паніки. Не сумніваюся: усі знають, що таке страх. Та й сам можу пригадати незліченну кількість історій зі свого життя про паніку, сором і страх, коли дев'ять довгих років я страждав від фінансового хаосу, що зрештою призвело до панічних атак і постійного вживання антидепресантів. Виживання в системі земного прокляття привчило всіх нас негативно сприймати життя. Деякі справляються з цим краще за інших, але без Христа це негативне мислення постійно нагадує, що ми не дотягуємо й плентаємося позаду.

Чи доводилося вам коли-небудь чути такий вислів: «Дурень думкою багатіє»? У дитинстві, якщо я був у захваті від чогось такого, що мій тато вважав дурницею, він говорив: «От виростеш, тоді зрозумієш». Тому зазвичай я не дозволяв собі мріяти про щось, окрім того, що моєму татові могло видатися справді по-

трібним. Упевнений, це все через те, що моєму батькові довелося чимало натерпітися, зростаючи в сім'ї алкоголіків, і йому також довелося пройти через це в дитинстві.

Чесно кажучи, ми всі майстерно вміємо хвилюватися від самого народження. Страх є загальноприйнятою мовою земного царства. Замисліться про це на хвилинку: слово «ні» просто-таки вкорінилося в нас із народження. «Ні, це не твоє». «Ні, поклади назад». «Ні, ти не можеш туди піти». «Ні, ти не можеш собі цього дозволити». Згодом ми перестаємо говорити «так» усьому, окрім швидкоплинних можливостей, які час від часу дають нам змогу втекти, сховатися від реальних обставин нашого життя, наприклад за об'їданням улюбленими смаколиками.

Відповідно до результатів одного дослідження, середньостатистична дитина за період свого зростання чує слово «ні» або «не можна» понад 148 тисяч разів, якщо порівнювати з лише кількома тисячами вербальних сигналів, що означають «так»[4].

Нещодавно я проводив щорічну конференцію «Провізія» і на сцену поставив *Ferrari* 2017 року випуску — захопливу машину, без сумніву. Власник цієї автівки відвідує мою церкву й заплатив за нею готівкою приблизно 400 тисяч доларів. Коли учасники конференції заходили, то відразу ж роздивлялися й милувалися автомобілем, усі погляди були прикуті до нього. Усім хотілося придивитися до цієї машини поближче. Однак я поставив автомобіль на платформу не для краси, не для того, щоб надихнути на спосіб життя заради матеріальних цінностей. Радше моєю метою було дати урок відвідувачам конференції. Усі вони оточили автомобіль і як один заявляли, що хотіли б сісти за кермо.

---

[4] *Becoming a Yes Mom* («Стати мамою ТАК»). URL: http://www.babyzone.com.

Я знав, що оте «ні», яке постійно супроводжувало відвідувачів у системі земного прокляття болісної праці й поту, підсвідомо волало до них: «НІ, у вас ніколи не буде такої машини! НІ, ви ніколи не зможете собі цього дозволити; навіть не думайте про таке». Через постійне «НІ», з яким вони стикалися, та й ми всі, більшість із них ніколи навіть не задумувалися про те, щоб дійсно стати власниками *Ferrari*. У своїй «ні-свідомості» вони не могли цього побачити чи отримати. Однак якби я щогодини змінював машини на платформі, від найдорожчих до найдешевших, то зрештою з'явилася б така, про яку ці люди подумали б: «Мені подобається це авто, варто купити саме його». У чому різниця? Усе залежить від того, як відвідувачі сприймали себе, свій потенціал і вартість автомобіля. Так, там могло бути декілька осіб, які сказали собі: «Одного дня я матиму цю машину». Дехто, можливо, навіть мав гроші та сприймав цю машину інакше. Проте я впевнений, що для більшості присутніх перспектива володіти подібною автівкою не спадала навіть на думку. Той мільйонер, який заплатив готівкою за автомобіль, насправді має шість *Ferrari*. На його думку, це просто чудова машина. Коли він побачив автомобіль, то уявив себе його власником, після чого замовив автівку в Італії, а потім доставив додому в США. Йому нескладно було втілити свою візію, бо він мав провізію. Ось важливий ключ до відпочинку. Провізія — це про-візія.

Основний ключ:

<u>Провізія — це про-візія.</u>

Без провізії немає візії. Є тільки виживання. Система земного прокляття бідності вкрала наші мрії та наше майбутнє. Я знаю,

що *Ferrari* був радикальною ілюстрацією, але він підтвердив мою тезу. Люди навколо навіть не дозволяли собі мріяти про володіння подібним автомобілем, тому що сприймали його як щось недосяжне. Якби вони хоча б на мить дозволили собі помріяти про те, щоб володіти тією машиною, тоді система земного прокляття заволала б на них: «Це гроші на вітер!» А якби у вас на поточному рахунку було 25 мільярдів доларів (кажу це просто так, для прикладу)? Ця машина здавалася б такою дешевою, що ви купили б її лише для того, щоб кататися у вихідні. Від початку й до кінця — це все питання перспективи. Оскільки Слово Боже говорить, що кожна обітниця Господа — це «Так» і «Амінь (тож нехай так і буде)», ваші погляди мають змінитися, щоб мислити так, як і Бог.

> *Скільки бо Божих обітниць, то в Ньому Так, і в Ньому Амінь, Богові на славу через нас.*
>
> 2 до коринтян 1:20

Словники тлумачать перспективу як особливе ставлення до чогось або спосіб сприйняття чогось; погляд, ставлення, систему відліку або інтерпретацію. Загалом перспектива — це ваша думка про щось.

Мені хочеться, щоб ви обдумали ось яку ідею. Адам був властителем, перш ніж передати цей статус сатані. Отже, якби ви побачили його після того падіння, то зустріли б злиденну людину, та ще й із розладом у родині (його син Каїн убив свого брата Авеля). Насправді ви не дали б йому шансу вибратися із цього жалюгідного становища. Однак вам аж ніяк не впало б у вічі, що венами Адама й далі тече царствена кров. Так, ви не побачили б цих рис у ньому, однак Адам насправді був створений, щоби правити й царювати в житті. Ця істина стосується і вас. Зважаючи на обстави-

ни вашого життя, ви просто не можете побачити справжніх себе й оцінити даний вам потенціал. А ви маєте це робити.

Пам'ятаю, коли проходив через важкі обставини, то сам стикався із серйозними проблемами, які здавалися більшими за мене. Я мав ухвалювати рішення, які потребували куди більше грошей, ніж у мене було. Відчував, що знаю напевно: це Бог каже мені робити те й те, утім, усе ще трохи побоювався кинутися стрімголов. І тоді Господь послав мені сон. Я був на коні на вершині пагорба. У руках тримав меч. Піді мною, біля підніжжя пагорба, стояли верхи сотні, якщо не тисячі ворожих солдатів із піднятими проти мене мечами. Я був зовсім один на тому пагорбі, і ворожі сили, безперечно, значно переважали. Та голос у моєму сні промовив: «Не недооцінюй себе, Гері!» Після цього я підняв меч і погнав свого коня з пагорба до ворогів, які, побачивши мою атаку, також летіли на пагорб до мене з піднятими мечами. Коли я мчав галопом до них, то голосно крикнув: «ТОР!»

ВАШІ ПОГЛЯДИ МАЮТЬ ЗМІНИТИСЯ, ЩОБ МИСЛИТИ ТАК, ЯК І БОГ.

Коли я прокинувся, то вже знав, що це Господь говорив зі мною та підбадьорював. Утім, я не відав, що означає слово «Тор». У моїй церкві є чоловік, який служить пастором 30 років і вивчив чимало різних мов. Я запитав його, чи знає він значення цього слова. Чоловік зголосився пошукати відповідь. А наступного дня зателефонував мені й сказав, що Тор означає «син грому». Я подякував пасторові та був вражений тим, що Господь сказав мені. Ворогові мої слова прозвучали як грім! Отже, поки я сам не скажу дияволові про свою слабкість, для нього мої слова звучать як грім (міць).

На нашій першій конференції «Провізія» 2010 року я проповідував і розповідав цю історію. Завершив словами Господа, які він сказав мені уві сні: «Коли ворог бачить, що ти йдеш, Гері, ти звучиш як грім». І саме в ту мить, коли я промовив: «Звучиш як грім», — повітря наповнилося гучним гуркотом грому. Дощу не було, грому перед тим також. Це був єдиний удар грому, який пролунав за весь день. Люди, які зібралися того вечора, були шоковані. Та ніхто не зрадів цьому більше, ніж я, бо ж знав, що це Господь запечатав Своїм «АМІНЬ» усе те, що я говорив, бо сказане мною стосується всіх Його дітей. До речі, у залі того вечора працювали телекамери, і якщо ви хочете побачити цю подію, то можете перейти за цим посиланням: https://youtu.be/rtx1XYJGIAg.

Отже, ось ідея, яку вам треба зрозуміти:

Раби не мріють про велике!

А про що ж тоді мріють раби? Зупинитися — ось про що. Вони мріють про 17:00, не перестають дивитися на годинник протягом усієї другої половини дня і прагнуть нарешті зупинитися та піти з роботи. Вони мріють про відпустку, вийти на пенсію, мати гроші, щоб можна було нарешті зупинитися. Раби мріють зупинитися, а не працювати ще більше! Рабська ментальність, чи бачення, не створює роботу, а шукає виходу з неї. Раб уже настільки завантажений роботою, що просто не бачить тих можливостей, що проходять повз нього щодня.

Щоби бути головою, а не хвостом, ваша ментальність має змінитися з рабської на ментальність володаря і творця. Вам слід знову почати мріяти. Ви маєте дивитися далі за те, ким себе вважаєте, навіть якщо самим собі можете здатися слабкими, для диявола ви звучите як грім. Ви маєте царствену кров у своїх венах, просто почніть відповідно думати й діяти.

Я маю друга-мультимільйонера. Він володіє багатьма гарними будинками, усі — на березі океану чи біля озер. Одного дня, коли я був у нього в гостях, ми гуляли пірсом між човнів. Проходячи повз кожного з них, мій друг називав ім'я власника. Наша розмова звучала приблизно так, хоча самі імена я просто вигадую, бо не пам'ятаю їх. Отже: «Цей човен належить Біллі Сміту, який володіє компанією *Ohio Medical Services*. А цей човен належить Джону Роджерсу, який має юридичну фірму *Rogers and Rogers*. Наступний належить Ральфу Тайдвеллу, власникові отого ошатного магазину взуття на Хай-стріт».

Коли ми пройшли вздовж низки човнів і проминули їх приблизно двадцять, то я зрозумів, що власниками були бізнесмени. Жоден човен не належав пересічному Джо, який із дев'ятої до п'ятої працює найманим робітником у сусідньому кіоску з морозивом. Звичайно, я не маю нічого проти роботи в кіоску з морозивом і загалом найманої праці. Просто наводжу приклад того, які саме люди мають багатство.

Будь ласка, зверніть увагу на те, що я кажу. Річ не в грошах, які вони мають, а в їхньому мисленні. Не слід ставити віз попереду коня. Більшість людей скажуть так: «Хотів би я мати такі гроші». Утім, їм варто було б озвучити: «Хотів би і я мати таке мислення, як вони!» У таких людей інша перспектива стосовно себе та життя.

Більшість сімей ніколи не досягає доходу, який можна вважати справжніми статками. Згідно з поточним дослідженням, 51 відсоток американських робітників заробляє менше ніж 30 тисяч доларів на рік[5]. Уявіть собі: більша частина нашої країни заробляє

[5] Майкл Снайдер: «До побачення, середній клас: 51 відсоток усіх американських робітників заробляють менше ніж 30 тисяч доларів на рік», «Кінець американської мрії» // *Washington's Blog*, 21 жовтня 2015 р. URL: http://www.washingtonsblog.com/2015/10/goodbye-middle-class-51-percent-of-all-american-workers-make-less-than-30000-dollars-a-year.html/.

менше ніж 30 тисяч доларів на рік! Якщо вам трохи за двадцять, ви тільки на початку своєї кар'єри або вже маєте певне становище, бо дійсно прагнули досягти цього, і гроші не стоять на верхівці вашого списку бажань — що ж, добре. Однак я знаю, що ситуація зовсім інакша для більшої частини наших співгромадян. Їм треба більше грошей. Повірте, за 36 років роботи у сфері фінансових послуг я відвідав тисячі й тисячі родин і бачив це на власні очі.

То чому вони не мають більше доходу? Перш ніж ви почнете волати про несправедливе життя, чи про себе як жертву, чи якісь інші нісенітниці, дозвольте довести до вашого відома, що все це через дві причини. По-перше, ці люди потрапили в пастку системи земного прокляття бідності й не знають про Боже Царство та Його принципи провізії. По-друге, вони мають оте погане негативне мислення — також через земне прокляття, у якому вони перебували. Ось чому ці люди не бачать виходу навіть тоді, коли рішення просто перед їхніми очима. Суть у тому, що раби мають рабський менталітет, як я вже й говорив. Вони не бачать можливості, бо шукають відпочинку. Скажімо чесно: без справжніх відповідей люди падають духом.

Наведу вам приклад, який я використовую на своїх семінарах. Скажімо, я повідомив вам, що можу розв'язати всі ваші проблеми з грішми одним легким реченням. Приготуйте олівець і папір, бо я гарантую — це й буде ваша відповідь. Готові? Гаразд: зробіть цього року чистий дохід у розмірі 5 мільйонів доларів. Коли я кажу це зі сцени, усі починають сміятися. Та чому вони сміються? Бо не бачать себе тими, хто заробляє такі гроші, і не думають, що можуть отримувати чистий дохід 5 мільйонів доларів на рік.

Тоді я повідомляю їм, що вони ніколи не володітимуть тим, чого не бачать. Далі повторюю цю вправу, але цього разу постійно зменшую цифру: 200 тисяч, 100 тисяч, 70 тисяч або 40 тисяч дола-

рів на рік. Зрештою говорю їм: «Я дійду до такої цифри, коли ви скажете: "Авжеж, це просто. Оце я можу заробити"».

Відтак розповідаю їм іншу історію. Скажімо, я — заможний бізнесмен і працюю в експортній сфері. Я хочу відправити м'ячі до Китаю. Мені потрібна допомога, щоб упакувати їх перед відправленням. Отже, я пропоную присутнім платити по 500 доларів за кожен м'яч, який вони запакують. Припустимо, вони можуть упакувати 200 м'ячів на день. Отже, на цьому вони зароблять приблизно 100 тисяч доларів на день. Також хотів би запропонувати їм одноріч ний контракт за таким само тарифом. Тепер, якби я сказав їм, що їхня відповідь — отримати 5 мільйонів доларів чистого доходу за 12 місяців, як би вони відповіли? «Легко, без проблем, ми можемо легко заробити п'ять мільйонів доларів за таку ставку».

У чому різниця? У плані, от і все. План змінює все. Бог, Який створив вас, знає план, і все, що вам потрібно, це дослухатися цього плану. Так само і з Царством Божим. Коли Бог дав мені мрію розпочати цей бізнес, а потім показав, як це зробити, мій дохід ще не змінився, але я кричав усередині себе: «Це просто! Мої грошові проблеми закінчилися. У мене є план!»

> *Бо Я знаю ті думки, які думаю про вас, говорить Господь, думки спокою, а не на зло, щоб дати вам будучність та надію.*
> Єремія 29:11

У Бога є план вашого процвітання! Коли ви це усвідомите — битва наполовину закінчена! Послухайте, навести лад із грішми не так уже й складно. Провізія — це про-візія! Тут проста відповідь. Немає харчів — купіть їх. Потрібен більший будинок — придбайте його. Хочете надійну машину — станьте її власником.

Знаю, що все сказане може здатися пустослів'ям, але я роками їздив на поламаній машині. Ви за милю могли б побачити, що це їду саме я, бо моя машина залишала димовий слід, хоч би куди я рухався. І я в курсі, яким стресом можуть бути проблеми з авто, якщо вам потрібно кудись дістатися. Я також добре знаю, як воно — зайти у автосалон і заплатити готівкою за новий автомобіль.

ЯК ПІДДАНЕЦЬ ЦАРСТВА ВИ МАЄТЕ ЗАКОННІ ПРАВА, І ТЕПЕР КОЖЕН ЙОГО ЗАКОН І ПРИНЦИП ДОСТУПНИЙ ВАМ.

Здогадуєтеся, що далі? Більше жодного стресу та хвилювань. Чому? Тому що моя потреба задоволена, а я спокійний. Я можу зосередитися на своїй роботі, аніж розбиратися із кризовою ситуацією з автомобілем.

Насправді більшості людей доводиться стикатися з такими фінансовими проблемами, що майже все своє життя вони перебувають у стресі. Вони можуть працювати годину за годиною, намагаючись просто вижити, і змиряються з тим, що не мають справжнього життя. Друже, але ж це не воля Божа щодо вашого життя.

Як я вже говорив раніше, люди відмовляються від своїх мрій і пристрастей заради зарплати на роботі, яку вони ненавидять. Авжеж, рабів зазвичай не назвеш дуже щасливими людьми! На жаль, саме так люди й живуть. Вони не задоволені своїм життям і відчувають відразу та безнадію. Утім, від свободи їх відділяє лишень зміна перспективи або, як я щойно зазначив, наявність плану.

Дозвольте навести особистий приклад. Багато з вас знають, що я люблю полювати й рибалити, їздити на велосипеді й ходити в походи, будь-яку активність на лоні природі. Я виріс у штаті Огайо, у невеликій фермерській громаді Плейн Тауншип. Місцину цю назвали так тому, що вона, як можна собі уявити, була пласкою

рівниною (англ. *Plain Township* — містечко на рівнині. — *Прим. перекладача*). Звичайно, це добре для фермерства, однак пейзажі там далеко не найпривабливіші. Я підписався на всі журнали про полювання та риболовлю, які тільки можна було: *Outdoor Life*, *Sports Afield*, *Field & Stream* тощо. Читав захопливі історії про риболовлю й полювання в прекрасних диких горах заходу та серед пишної зелені гір Аппалачської долини, і це лише за годину їзди від мене на схід. Проте сам я ніколи не бував у тих краях. Уже після 40 років я побачив свою першу гору.

Чому так сталося? Я мав гроші, щоби подорожувати, і власний автомобіль. Траса державного значення *I-70* проходить через моє місто й на захід прямує через Скелясті гори. Утім, я жодного разу не намагався поїхати в ті краї, навіть думки собі не дозволяв, що колись там побуваю. Так, милувався тими краєвидами на фото в глянцевих журналах, та ніколи не планував і справді туди поїхати. У моєму тодішньому світосприйнятті ці гори були однаково, що на Місяці. Навіть можливість подібного не спадала мені на думку. Уже коли мені виповнилося 40 років і я нарешті поїхав на захід, то просто не йняв віри, скільки всього пропускав у своєму житті. Тепер принаймні раз на рік я влаштовую собі перепочинок у горах. Друже, у цьому житті є куди більше всього, ніж вам здається. Більше, ніж ви бачите зараз! Так, ця інша перспектива життя є, і ви маєте її побачити й відчути.

Коли ви почнете розуміти й пізнавати, як діє Царство Боже та що говорить про належне вам, ваша перспектива зміниться!

> *Отже, ви вже не чужі й не приходьки, а співгорожани святим, і домашні для Бога...*
>
> До ефесян 2:19

Як підданець Царства ви маєте законні права. Кожен його закон і принцип доступні вам. Оце й була наша з Дрендою проблема. Як християни, що люблять Бога, ми все ще залишалися підданцями Божого Царства, які не знають його законів і принципів. Через обмежені перспективи, що їх нав'язала нам система земного прокляття, ми не мріяли. Проте знання — це сила.

Наприклад, підписаний у залі суду договір оренди підтверджує, що ви маєте законне право проживати у своєму будинку. Знання того, що є такий підписаний документ і ви маєте доступ до правосуддя, забезпечує ваше законне право жити в цьому будинку, а також гарантує спокій і комфорт. Так само знання того, що говорить Бог і що має для вас Царство, дає впевненість у тому, що ви володієте всім належним вам за законом. Наприклад, що є достатком для фермера? Гроші? Ні. Насіння, яке він висіває? Ні. Це знання ним законів сівби та жнив. Хоч би яким бідним наразі був той фермер, він знає, як стати багатим. Йому потрібно лише задіяти закони земного царства, установлені Богом. Процес сівби та збирання врожаю здатний збагачувати фермера знову й знову.

Фермер розуміється на законах жнив і цілком їм довіряє. Він безстрашно вкидає в землю насіння на тисячі доларів. Ви не побачите жодного фермера, який сидітиме біля свого трактора після засівання поля та плакатиме через усі ті гроші, які вкинув у землю. Ні, землероб не плакатиме через вартість насіння. Він повністю покладатиметься на закони, які керують природним земним царством. Чи може він розповісти вам, як і чому проростає насіння? Сумніваюся, зате може сказати, що шукає ще більше землі для хазяйнування. Те саме стосується нас із вами. Якщо ми не знаємо законів Царства й не довіряємо їм, то не можемо насолоджуватися життям, яке призначив нам Бог.

У ті перші дні ми стали свідками багатьох захопливих історій. Одна з них сталася після телефонного дзвінка чоловіка, якого я називатиму Доном. Цей чоловік мав дуже серйозні фінансові проблеми. І одного разу до нього дійшла чутка, що я допомагаю людям вирішувати питання фінансів.

Уперше я побачив Дона, коли він прийшов до мене в офіс. Це був зовсім пригнічений чоловік, увесь у боргах. Здавалося, на той час усе його життя пішло шкереберть. Поговоривши з Доном, я з'ясував, що чоловік на три-чотири місяці прострочив орендну плату, а заразом майже всі інші платежі. До всього він мав ще й проблеми зі шлюбом: його дружині набридла їхня фінансова ситуація, і вона почала втрачати повагу до Дона, адже той не міг забезпечити її та їхніх п'ятьох дітей. Дон фактично втратив самоповагу. Його переповнювали запитання, на які він не мав відповідей. На той час чоловік продавав медичне страхування в штаті Огайо, однак не мав у цьому успіху та швидко зазнав катастрофічних фінансових проблем.

Утім, попри все те, що випало на долю Дона, я бачив у ньому потенціал. Він виявляв щире бажання вчитися й працювати. Ця потужна комбінація так заінтригувала, що я запропонував чоловікові роботу й таким чином інвестував у його щасливе майбутнє. Зрештою, ця інвестиція принесла нам обом величезні дивіденди.

Моя компанія, яка потроху починала «ставати на крило», якраз виграла поїздку на Гаваї від одного з наших клієнтів, і я відчув, що це буде чудова можливість донести Донові знання про Царство Боже. Хоча Дон був християнином, він не мав такого розуміння, як я. Попри те що я не раз намагався поділитися з ним Божими принципами в цій сфері, він просто не вірив тому, що я розповідав.

Я шукав спосіб привернути Донову увагу й допомогти йому зрозуміти, що він також може досягти успіху, коли дізнається, як діє Боже Царство. Однак чоловік був такий розчарований минулими невдачами, що йому важко було повірити в себе й те, що зміни таки можуть відбуватися насправді. Я знав, що ця подорож на Гаваї — мій шанс.

У ті декілька тижнів перед нашим від'їздом ми з Доном обговорювали, що саме хочемо там подивитися й що робитимемо. І дещо особливо зацікавило Дона. Він хотів зловити блакитного марліна в прекрасних водах Тихого океану. «Гаваї — світова столиця блакитного марліна», — розповідав мені Дон із хвилюванням у голосі. — Я завжди хотів зловити блакитного марліна, це — моя давнішня мрія». Уперше за декілька тижнів я побачив блиск в очах Дона. Щось-таки дійсно захоплювало його, і я знав, що це чудове передчуття відчинить двері для важливого уроку.

«Доне, — сказав я, — а чи відомо тобі, що можна знати, саме *знати*, а не тільки сподіватися, що ти впіймаєш блакитного марліна на Гаваях, долучившись до Царства Божого?» Збентежений, але заінтригований, Дон захотів дізнатися більше, і я почав пояснювати про Царство. Процитував Євангелію від Марка 11:24: *«Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам»*. Проте для Дона це звучало надто добре, щоби повірити. Тож мені знадобився деякий час, щоб допомогти чоловікові зрозуміти Царство й те, як вивільнити віру. Отже, перед тим як вирушити в подорож, Дон і його дружина разом помолилися й увірували, що вони отримали блакитного марліна. Подружжя також посіяло фінансове зерно в Царство Боже для майбутнього врожаю. Це було саме те, чого Святий Дух навчив робити мене, коли я вивільняв свою віру заради чогось, що мені було потрібно.

Тим часом Дон робив усе, що міг, щоб отримати свою частину врожаю. Він вивчив інформацію про доступні човни та ціни на рибальські тури й нарешті забронював один у капітана, якому міг би довіряти. Усе було готово, і ми не тямили себе від захвату від поїздки на блакитні води Гаваїв.

Отже, настав день, коли ми вирушили на риболовлю. Зійшовши на борт рибальського човна, ми урочисто повідомили капітанові, що сьогодні збираємося зловити блакитного марліна. Хоча той і погоджувався, що сьогодні ми проведемо день за успішною спортивною риболовлею і не залишимося без улову, проте запевнив, що шанси зловити блакитного марліна цього дня були не на нашу користь. Його команда протягом останніх чотирьох місяців щодня виходила двома човнами з чартерними турами, однак за весь час привезла лише одного блакитного марліна. Здебільшого це було пов'язано з тим, що сезон марлінів ще не настав, бо ця риба мігрує. Ми відмовилися впадати у відчай та з повагою сказали капітанові, що збираємося вловити саме цю рибу, і взялися готувати спорядження далі.

Та після шести годин риболовлі в нас ні разу не клювало. Я навіть трохи розхвилювався, адже прогресу не було й це могло послабити віру Дона. Стурбовано я вигукнув до нього зі свого місця на мостику: «Доне, дозволь мені поставити тобі запитання. Коли саме ти отримав цього блакитного марліна? Коли він винирне з води чи коли ми молилися?» Дон упевнено відповів: «Усе просто, Гері. Я отримав його, коли молився». Мене неабияк схвилювала й наповнила впевненістю почута відповідь. Саме тоді я зрозумів, що Дон серйозно поставився до моїх настанов і був рішуче налаштований отримати того марліна.

Уже за декілька хвилин Донова вудка гучно зарипіла й вигнулася до моря, а матроси заволали: «Клює!»

«Не дуже захоплюйтеся, — попередив капітан. — Це велика риба, проте не блакитний марлін. Марліни спливають прямо на поверхню й високо стрибають у повітрі, а ця риба тримається на глибині». Минали хвилини, а Дон і досі боровся з рибою, яку ще слід було підтягнути близько до поверхні, щоб роздивитися. І хоча чоловік неабияк утомився, риба зовсім вибилася із сил і незабаром припинила боротьбу. Ми з Доном анітрохи не здивувалися, коли він нарешті виловив величезного красеня — блакитного марліна. А ось інші на човні були приголомшені.

Фото Дона та його риби красується в моєму кабінеті й досі. Це свідчення іншим і постійне нагадування мені про реальність Царства. Зовні це начебто просто риба. Та для Дона марлін означав набагато більше. Якщо Царство спрацювало щодо марліна, воно точно діє і в усьому іншому, чого чоловік потребував у житті. Для Дона це стало лише початком усвідомлення впливу Царства Божого на його життя.

Я в захваті від цієї історії і того, коли бачу, як люди на власному досвіді дізнаються про Царство Боже. Саме цього я бажаю і вам також!

Розділ 4

Я ЗНАЙШОВ ГОЛОВНИЙ КЛЮЧ ДО ЦАРСТВА!

Кожен із нас має різноманітні ключі: від наших домівок, автівок та всього, що ми хочемо захистити. Ключ дає нам доступ до того, що є всередині, або ж право щось використовувати, наприклад автомобіль. Як християнин, який жив протягом довгих дев'яти років у фінансовому хаосі та безнадії, я розумів: чогось бракує, щось іде не так. І якраз про це мені не треба було нагадувати. Мені потрібно було знати, що саме не так і як це виправити.

Одного разу в напівзруйнованому фермерському будинку я лежав на своєму ліжку та волав до Господа про допомогу. І тоді Він звернувся до мене та озвучив мою проблему — я зовсім не цікавився тим, як діє Його Царство. І в цьому одному реченні я побачив ключ, або, якщо сказати точніше, першоджерело необхідного ключа чи ключів — Царство. Бог сказав мені, що відповідь криється в Його Царстві. Я ніколи не знаходив часу, щоб дізнатися, як діє Царство, і якби я це зробив, то знайшов би свою відповідь.

Коли того дня Бог говорив зі мною про те, що я не розумію Царство, я і справді гадки не мав, що Він мав на увазі під Царством. Однак Його голос почув гучно й чітко: якщо я засвою, як діє Його Царство, то знайду відповіді, які шукав. Отже, для мене головним ключем стало загальне твердження: «Ти зовсім не приділяв часу, щоб дізнатися, як діє Моє Царство!» Звісно, вже одна ця фраза була промовистою і стала моїм першим головним ключем до повної трансформації життя.

> *Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічности, Князь миру. Без кінця буде множитися панування та мир на троні Давида й у царстві його, щоб поставити міцно його й щоб підперти його правосуддям та правдою відтепер й аж навіки, ревність Господа Саваота це зробить!*
>
> Ісая 9:5-6

Коли я усвідомив, що насправді Царство Боже, як і будь-яке інше царство, діє на основі уряду та законів, то це відкрило мені очі на те, чого я ніколи раніше не мав. Царство Боже утверджене й підтримується справедливістю (упровадженням закону) та Божою праведністю (Його законами). Це знання показало мені: усе, що відбувається в Царстві, є результатом його закону або принципів. Можливо, я не найбільший розумака у світі, але мені вистачило мізків зрозуміти: якщо Царство діє на основі законів, то я можу їх вивчити й застосувати у своєму житті. Коли Бог почав відкривати й навчати Своїх законів нас із Дрендою, я став усвідомлювати, що кожна історія в Біблії містить ключі, які мені потрібно знати щодо того, як діє Царство. Тож я почав читати

кожну біблійну історію інакше, ніж раніше. Я почав ставити запитання: «Чому це відбулося? А чому цього не сталося?» Тепер я вчитувався в кожну історію та застосовував власний підхід до неї: «Які принципи розкриваються в цій історії? Як і чому сталося саме це?»

Я почав називати себе духовним ученим, і моєму хвилюванню не було меж, коли Святий Дух відкривав мені закон за законом. І захвату моєму не було меж, коли я побачив, що ті закони, які я відкривав для себе, можуть діяти в моєму житті так само, як вони діяли в Біблії. Люди часто запитують мене: «Закони Царства? Ґері, що ти під цим маєш на увазі?» Зазвичай я нагадую їм про всі ті закони, якими вони користуються тут, у земному царстві: закон земного тяжіння, фізичні закони та всі ті закони, які управляють природою.

Фермер використовує ці закони, коли забажає. Йому не потрібно молитися, щоб вони запрацювали. Природні закони діють щоразу, коли він вирішує їх застосувати. Вони доступні всім і кожному, хто хоче ними скористатися. Так само Царство Боже оперує законами, які можна пізнати й вивчити. Закони ніколи не змінюються, їх можна дослідити й застосувати в житті у Царстві.

КОЛИ БОГ ПОЧАВ ВІДКРИВАТИ Й НАВЧАТИ СВОЇХ ЗАКОНІВ НАС ІЗ ДРЕНДОЮ, Я СТАВ УСВІДОМЛЮВАТИ, ЩО КОЖНА ІСТОРІЯ В БІБЛІЇ МІСТИТЬ КЛЮЧІ, ЯКІ МЕНІ ПОТРІБНО ЗНАТИ ЩОДО ТОГО, ЯК ДІЄ ЦАРСТВО.

До речі, коли ви приходите до Христа, то стаєте підданцем Його Царства. І тепер усе Царство ваше. Ви також можете вивчити ці закони й використовувати.

«Гаразд, — можуть мені сказати, — у цій частині мені все зрозуміло, але наведіть мені приклад якогось із законів у Царстві».

Законів цих і справді є чимало. Я вже згадував про деякі з них: закон юрисдикції, закон віри та закон згоди, хоча прямо не вказував на них у попередніх розділах. Ба більше, законів багато, і всі їх можна розбити на функції та застосування. Саме на цьому аспекті ми й зосередимося. Дозвольте розповісти вам історію, на прикладі якої ви зрозумієте, про що я говорю.

У мене є літак *Piper Mirage*, яким я літаю на зібрання, зустрічі з клієнтами та в ділові поїздки. Якось я запланував поїздку на конференцію в Колорадо. Ретельно визначив, коли саме провести щорічну перевірку технічного стану літака, що вимагається законом під час таких поїздок. Якщо ви цього не знаєте, то кожен літак, який літає Сполученими Штатами, раз на рік зобов'язаний проходити технічне обслуговування. Мій пілот мав забрати *Mirage* з техогляду, а потім доставити нас цим літаком на запланований захід. Однак за день до того, як пілот мав його забрати, зателефонували з майстерні та сказали, що випадково розбили лобове скло другого пілота. Вони визвалися замінити скло безкоштовно, проте сам процес накинув іще три дні до строку, коли літаком уже можна було користуватися. Це означало, що ми з Дрендою мусили летіти в Колорадо комерційним рейсом. Не визнайте це за каприз, але ми завжди воліємо по можливості послуговуватися власним літаком. Тому, звісно, ми були трохи розчаровані, утім, конференцію все-таки відвідали. Тепер план був такий, що наш пілот забере нас у зворотний рейс до Огайо.

За два дні після цієї конференції регіон раптово вразили грозові зливи з градом. Град був такий великий, що наробив шкоди по всій окрузі. У деяких районах величезні шматки льоду фактично пробивали дахи наскрізь. Сотні автомобілів були побиті так, що вже не підлягали ремонту. Пошкоджено було дахи та самі будівлі. Коли мій пілот прибув, щоб забрати нас, то поставив літак на

тому самому місці, на якому ми б його залишили, якби дійсно прилетіли на початок конференції. Дивовижне видовище відкрилося моїм очам: усі літаки, що були припарковані саме там, де мав би бути й мій літак, були розбиті на друзки. Мого літака, з ласки Божої, там не було, і тому він не зазнав таких пошкоджень. Справжня дивовижа. Але як це сталося? Це був просто збіг обставин чи, може, те, що літака там не було, — це результат духовного закону, що його я якимось чином застосував?

Що ж, я точно знаю, що це був результат духовного закону. Його я задіяв тоді й ним поділюся з вами зараз. Розуміння закону дає змогу дублювати той самий результат, коли вам це потрібно. У цьому разі я дотримувався закону, якого Бог навчив мене ще на початку, коли вперше почав давати мені настанови щодо законів і дії Свого Царства.

Тож дозвольте мені показати вам, як я застосовую закон, який Бог відкрив мені. Пам'ятаймо, що кожна історія в Біблії розказує нам дещо про Царство та як воно працює. Я називаю себе духовним ученим. Читаючи Біблію, я завжди шукаю ті закони, які привели до чогось або завадили чомусь статися. Урок, який я хочу вам дати, знаходимо в 6-му розділі Євангелії від Марка.

> *І, як минуло вже часу доволі, підійшли Його учні до Нього та й кажуть: Це місце безлюдне, а година вже пізня. Відпусти їх, нехай підуть в осади та села близькі, і куплять собі чого їсти.*
>
> *А Він відповів і сказав їм: Дайте їсти їм ви. Вони ж відказали Йому: Чи ми маємо піти та хліба купити на двісті динаріїв, і дати їм їсти?*
>
> *А Він їх запитав: Скільки маєте хліба? Ідіть, побачте! І розізнавши, сказали: П'ять хлібів та дві риби. І звелів їм*

усіх на зеленій траві посадити один біля одного. І розсілись рядами вони, по сто та по п'ятдесят.

І Він узяв п'ять хлібів та дві рибі, споглянув на небо, поблагословив, і поламав ті хліби, і дав учням, щоб клали перед ними, і дві рибі на всіх поділив. І всі їли й наїлися!

А з кусків позосталих та з риб назбирали дванадцять повних кошів. А тих, хто хліб споживав, було тисяч із п'ять чоловіка!

Марка 6:35-44

Це чудова історія та ілюстрація того, як діє Царство Боже. П'ятьма хлібами та двома рибами нагодовано 20 тисяч людей! Утім, ви можете заперечити: «Гері, у Біблії говориться, що там було лише п'ять тисяч чоловіків». Так, але не помилюся, якщо скажу, що там були жінки й діти. Тож припускаю, що там зібралося приблизно 20 тисяч людей.

Коли учні звертаються до Ісуса щодо скрути з їжею, Він хоче навчити їх дечого щодо Царства, тому говорить: «Ви нагодуйте їх». Авжеж, учні сприймають це з неабияким потрясінням. Де ж узяти стільки харчів? Своєю відповіддю вони відкривають те, як розуміють єдине відоме їм джерело провізії — фізична праця! Учні говорять: «Але ж це потребуватиме стільки грошей, скільки людина здатна заробити аж за вісім місяців!» Якщо взяти до уваги їхню оплату години болісної праці та поту в системі земного прокляття, то прогодувати цих людей було би просто неможливо.

Проте не в Царстві — там діють інші закони та роблять усе можливим. Ісус хоче допомогти учням побачити далі за обмеження системи земного прокляття й засвоїти нову можливість від Царства Божого. Відтак Він просить учнів пересвідчитися, що вони мають у наявності, щоб нагодувати натовп. Учні йдуть

дивитися, а потім відповідають, що знайшли п'ять хлібин і дві рибини. Вони знають, що цього недостатньо, щоб зарадити ситуації. Далі Ісус просить передати Йому той хліб і рибу. Тримаючи все це у Своїх руках, Він молиться над їжею і благословляє її. Потім повертає хліб і рибу Своїм учням, щоб вони роздали їх людям. Звичайно, далі цю історію ви добре знаєте: усі 20 тисяч людей, що зібралися там, їли й наситилися, та ще й залишків назбиралося аж дванадцять кошиків.

Тепер подумаймо над такими запитаннями: «Чому Ісус попросив, щоб хліб і рибу спочатку принесли Йому, перш ніж Він сказав учням роздати їх? Чому Ісус просто не попросив учнів рознести їжу, щойно вони назбирали те, що змогли? Чи потрібно було, щоб Ісус спочатку благословив їжу?» Правильна відповідь у тому, що Ісус мав спочатку благословити хліб і рибу. Розумієте, хліб і риба все ще були в земному царстві під владою і юрисдикцією людей, коли Його учні вперше знайшли їх. Ісус не мав над ними повновладдя. Та коли Йому добровільно передали хліб і рибу, Він зміг їх благословити. Слово «благословити» означає освятити або ж виокремити. Отже, ми розкрили закон Царства:

Коли Ісус благословив хліб і рибу, вони поміняли царства.

По суті, змінилася правомочність над хлібом і рибою. Тепер Бог мав законне право примножувати цю їжу для людей.

Якби Ісус не взяв хліб і рибу та не поблагословив їх, вони б не помножилися.

Ми використовуємо цей самий закон, коли благословляємо свою їжу. Хоча, на мою думку, більшість людей не усвідомлюють, що насправді роблять, коли моляться над своєю їжею. Якщо говорити простіше: коли ми молимося над нашою їжею, вона змінює царства, таким чином даючи змогу Богові захистити нас від будь-якої шкідливої речовини, яку ми можемо з'їсти. Однак маю зауважити: якщо ми й далі добровільно вживаємо нездорову їжу й усе шкідливе для нас і самі про це добре **знаємо**, то пожнемо те, що посіємо. Але якби ми з'їли щось небезпечне, що могло би зашкодити, а ми б цього не знали, то Боже Слово захистило б нас так само, як воно захистило мій літак. Я не говорю тут про молитву, що більше схожа на ритуал, коли люди проговорюють її над їжею. Проте молитва з вірою, подяка Богові за те, що Він усуває хвороби з-поміж нас, дає змогу нам як підданцям Його великого Царства насолоджуватися Його обітницями.

> *...а коли смертодійне що вип'ють, не буде їм шкодити; кластимуть руки на хворих, і добре їм буде!*
>
> Марка 16:18

У сучасному світі ми потребуємо впевненості в Божому захисті, щоб жити у спокої та відпочивати. Є так багато всього, що здатне вкрасти наш спокій на кожному фронті, включно з харчами, які ми їмо. Повірте, можна не сумніватися, що сатана затіяв змову, як за допомогою їжі вкрасти ваше здоров'я та здатність результативно діяти проти нього тут, у земному царстві!

Ще один приклад перенесення наших проблем, негараздів, душевного спокою, фактично всього в нашому житті під правомочність Царства ми можемо побачити в Посланні до филип'ян 4:6-7:

Ні про що не турбуйтесь, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою.

І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та ваші думки у Христі Ісусі.

Коли ми молимося про щось, це переносить нашу проблему під правомочність Царства Божого. Якщо ж не молимося про це, тоді в Бога руки зв'язані щодо цього. Тому в Біблії сказано, щоб ми молилися безперестанку (див.: 1 до солунян 5:17), а не маємо ми чогось, бо не просимо про це Бога (Якова 4:2):

Бажаєте ви та й не маєте, убиваєте й заздрите та досягнути не можете, сваритеся та воюєте та не маєте, бо не прохаєте...

Коли я купив свій літак, та й узагалі коли будь-що купую, то молюся над цим. Я покладаю руки на цю річ і передаю її під правомочність Царства Божого, щоб вона виконала те, для чого була задумана. Адже ця річ служить Царству Божому та моєму призначенню. Через це й мій літак був поза досяжністю для сатани та його прислужників. Жодне лихо не спіткає в цьому літаку!

Приблизно місяць тому я летів на *Mirage* із Г'юстона до Огайо після однієї конференції. Було вже пізно, коли ми прокладали наш шлях серед темряви над сільською місцевістю. Тільки блискавки освітлювали небо вдалині то праворуч, то ліворуч від нас, бо грозовий фронт також рухався через ту місцину. Через шторм ми змушені були змінити курс, щоб триматися подалі від негоди, і використали більше палива, ніж планували. Щоби переконатися в безпечності нашого повернення додому й задовольнити

правила Федеральної авіаційної агенції щодо наявності паливних резервів на літаку, ми вирішили зупинитися в Луїсвіллі, штат Кентуккі, щоб дозаправити паливо. Ми приземлилися, маючи приблизно 30 галонів на борту. Так, ми мали ще годину польоту, але не хотіли наражатися на ризик залишитися без пального. Ми завернули до ФАА й попросили залити по 20 галонів у кожен бак на крилах. Це дасть нам до 70 галонів, що більш ніж достатньо, щоби пролетіти решту відстані до Огайо, оскільки *Mirage* спалює приблизно 22 галони на годину.

Поки чекали у ФАА, дівчина за стійкою повідомила, що може відразу відписати нам 40 галонів. На цих її словах зайшов авіатехнік із документами в руках щодо нашої транзакції. Працівниця взяла папери з його рук, подивилася на них, а потім сказала: «Щось тут не так. Цифри не збігаються». На що авіатехнік відповів, що може залити пальне зараз, а з цифрами розбереться пізніше. Дівчина погодилася, проте додала, що поки цифри не будуть приведені до ладу, вона не зможе дати мені чек, однак надішле його електронною поштою. Звісно, ми не заперечували та пішли до літака з авіатехніком. Мій пілот попросив перевірити, чи справді авіатехнік залив 20 галонів у кожний бак, і той відповів: «Так, я залив двадцять галонів у кожний бак».

Отже, ми вилетіли в Огайо, і приблизно через 40 хвилин польоту раптом виявилося, що лівий бак геть порожній. Ми в шоку: як таке могло статися? За хвилину те саме сталося і з правим баком. Серед ночі, у суцільній темряві, ми на висоті чотирьох із половиною тисяч метрів, і наш літак без пального. То що ж усе-таки трапилося? Ми щойно заповнили баки. Хтось може сказати: «А що, у вашому літаку немає датчика рівня пального?» Звичайно, є. Але датчики пального в нашому літаку під час заправляння рухаються повільно. Якщо ви коли-небудь їздили на старому

Suburban, то, певно, зрозумієте, про що я. Їхні датчики не одразу реагують на долите пального.

Саме тому мій пілот особисто запитав авіатехніка, чи той заправив літак і скільки саме залив. Ми на власні очі бачили, як він бензовозом біля літака заливав пальне. Навіть попри це наш пілот проявив належну пильність і двічі перепитав, чи було літак заправлено загалом на 40 галонів. Щоразу, коли перевіряємо пальне, ми запускаємо цифровий датчик, який відстежує фактичне спалювання пального до десятої частки галона. Отже, ми гадали, що зробили все можливе задля власної безпеки.

Ми дали аварійний сигнал і вимушено спланували в аеропорт Великого Цинциннаті. Це насправді не було проблемою, адже ми пролітали якраз над ним, коли баки спорожніли, але, не сумнівайтеся, понервували ми чимало. Як з'ясувалося пізніше, наш літак був першим, якого той авіатехнік узагалі коли-небудь заправляв. Він залив 2 галони в кожен бак, а не 20, бо не знав, як читати покази лічильника. Невже таке справді може бути? І це за тих умов, що єдиний обов'язок національної компанії — заправляти літаки. Неймовірно! Те, що ворог замишляв нашкодити нам, насправді не стало проблемою, проте могло виявитися катастрофою, якби ми опинилися без пального в будь-якому іншому місці та ще й на висоті чотирьох із половиною тисяч метрів. Утім, ворог не може завдати шкоди ні мені, ні цьому літаку. Щоб запобігти іншій спробі нашого супротивника, ми змінили деякі процедури під час заправляння. Тепер ми не доручаємо заправляти літак пальним одному лише техніку й завжди перебуваємо поруч із ним, контролюючи всі зупинки лічильника.

Інцидент міг би обернутися катастрофою, якби ми вчасно не схаменулися або не звернули уваги на погану погоду. Звичайно, цього не сталося, оскільки я під завітом захисту. Обидва ці ви-

падки з моїм літаком: конкретно щодо безпеки літака та, власне, моєї, стали результатом мого завіту й законних прав у Царстві. Звісно, я міг би розповісти вам історію того, як узагалі отримав цей літак, але не цього разу. Гадаю, ви зрозуміли суть: Бог чудовий! У Царстві є закони, які ви маєте вивчити, щоби бути успішним, захищеним і мати провізію тут, у земному царстві. Сатана ненавидить нас, але й не може зупинити, хвала Богові. Захист — це також відпочинок, жодних хвилювань і страху! І це — ваше законне право.

У ЦАРСТВІ Є ЗАКОНИ, ЯКІ ВИ МАЄТЕ ВИВЧИТИ, ЩОБИ БУТИ УСПІШНИМ, ЗАХИЩЕНИМ І МАТИ ПРОВІЗІЮ ТУТ, У ЗЕМНОМУ ЦАРСТВІ.

До речі, якщо вам цікаво, то закон, який я щойно описав і яким скористався сам, я називаю законом правомочності.

Інший уривок зі Святого Письма щодо Царства, який Бог повідав мені ще напочатку, — Євангелія від Луки 6:20:

...Блаженні убогі, Царство Боже бо ваше.

Ми з Дрендою почали вивчати, що Бог мав на увазі під Царством Божим у цьому уривку з Писання, коли Господь уперше показав його нам. Знову ж таки, Бог продемонстрував нам, що Він — Цар у Царстві, у якому діють закони. Погляньмо, наприклад, на наш південний кордон. Щороку тисячі людей намагаються проникнути в Сполучені Штати. Чому? Можливо, їм бракує чудових краєвидів там, де вони живуть? Ні, звичайно. Ці люди намагаються потрапити до Сполучених Штатів через тутешній уряд. Наш уряд має закони, які захищають права людей, і дає змогу користуватися багатьма свободами, яких бракує іншим краї-

нам. Це й право власності, право мати приватний бізнес, право вірувати так, як ви тільки забажаєте, і свобода слова. У багатьох інших країнах усе це й досі недоступне.

Отже, дещо ми вже обговорили з вами про Царство Боже, про основу всіх тих ключів, принципів і законів, які Бог дав нам як Своїм підданцям. Знання чи незнання цих законів може означати різницю між життям і смертю, перемогою чи поразкою. Вистраждавши всі ті дев'ять років виснажливого фінансового страху й будучи тепер вільним, я ще раз наголошую на тому, як важливо розуміти, що означає бути підданцем Царства Божого, і знати всі закони та принципи, які утворюють те Царство.

Земля існує вже не одну тисячу років. Однак багато з того, чим ми залюбки користуємося сьогодні, було невідомим раніше. Уявіть, наприклад, переддень Різдва 1906 року в Оушен-Блафф-Брант-Рок, штат Массачусетс. Того дня сталася подія, яка змінила світ. Реджинальд Фессенден зіграв гімн «О, свята ніч» та прочитав 2-й розділ Євангелії від Луки — і все це почули на кораблях у морі завдяки радіохвилям. Це була перша у світі радіопередача. Тепер ми беремо мобільний телефон і можемо говорити з будь-ким на планеті, навіть не замислюючись про це.

Або ж січень 1879 року. Винахідник Томас Едісон успішно створив електричну лампочку. І тепер кожна людина на землі використовує електричні й фізичні закони, щоби бачити вночі.

Чи 17 грудня 1903 року. Брати Райт успішно підняли в повітря перший аероплан. Нині ми можемо сісти в сучасний реактивний лайнер і облетіти весь світ за лічені години. Аеробус *A380*, найбільший комерційний реактивний лайнер, вагою понад 500 тонн, здатний перевозити майже 800 людей протягом 9 годин без дозаправки зі швидкістю приблизно 900 кілометрів на годину по всій землі. Якби люди побачили щось подібне в 1800-х

роках, то знепритомніли б від одного його вигляду. Нині ж усе це не менш звичайне для нас, як клацнути вмикачем і засвітити лампочку.

Хочу сказати, що всі ці закони вже були тут, завжди були в земному царстві ще з моменту створення людини. Вони завжди були доступні для використання людиною. Вона їх просто не бачила. Спостерігала, як літають птахи, бачила блискавку, проте ще не розуміла, що це означає. Те саме стосується Святого Письма. Релігія встановила обмеження в тому, що означає Слово Боже. Ми з вами чули, рік за роком, що все це давно минулося, і Бог більше не творить чудес. Що дари Духа були лише для апостолів і «колючка» апостола Павла — це хвороба. Насправді ж Слово є досить простим. Воно означає саме те, що говорить. Однак основа в Царстві — це перший головний ключ, який у нас має бути, щоб відімкнути інші двері.

А тепер — ще один основний ключ:

Закони не змінюються!

Киньте камінь, і він упаде. Скільки разів він падатиме? Щоразу! Закон тяжіння гарантує, що ви завжди отримуватимете однакову відповідь. Те саме справедливо й щодо Царства Божого.

Розділ 5

ЛІТАТИ КРАЩЕ, НІЖ ХОДИТИ

Літати краще, ніж ходити! Коли я писав цей розділ, то саме повертався додому з нашого літнього будинку в Канаді. Летів я на власному літаку зі швидкістю приблизно 400 кілометрів на годину на висоті 7 тисяч метрів над землею. Протягом багатьох років до Канади ми їздили машиною з нашого дому в Огайо. Це була довга та виснажлива 31-годинна подорож. Доводилося їхати всю ніч, щоб дістатися туди наступного дня. Так, декілька разів траплялося, що ми розбивали поїздку на два дні. Але коли з двох тижнів відпустки чотири дні витрачати на поїздку, то виходить аж надто багато згаяного часу. Та й після приїзду на місце уже відчуваєш сильну втому! А потім на мене ще очікує та сама 31-годинна поїздка назад до Огайо.

Я завжди любив літаки. З 19 років маю ліцензію пілота, проте ніколи не думав про те, щоб володіти літаком. Про що хочу сказати: ви коли-небудь цікавилися цінами на літаки? Однак що більше я дізнавався про Царство, то краще розумів: саме я не допускав цього літака своїми заперечними думками та мисленням бідності.

Нині я власник двох літаків: на одному літаю для задоволення — це мій перший літак, другим користуюся для ділових поїздок. Як я вже згадував у попередньому розділі, наше «ні», нав'язане системою земного прокляття, не допускає мрій чи можливостей. Ми вимикаємо їх, перш ніж вони можуть почати діяти.

Я ніколи раніше не думав про те, щоб мати літак. Просто не розумів, що це можливо. Роками орендував літаки, якщо потрібно було кудись летіти. Однак вивчаючи закони Царства, я бачив у своєму житті випадок за випадком, історію за історією, які свідчили про Царство. І тоді я вирішив, що повірю Богові щодо власного літака. На той момент я не мав грошей, однак зрештою витягнув чек і в розділі приміток написав: «На мій літак». Я зазначив точний тип літака, який отримую вірою. Цим чеком ми з дружиною посіяли в Царство відповідно до Євангелії від Марка 11:24. Я вірив, що вже отримав те, про що просив, коли молився. Саме це, як показав мені Господь ще напочатку, я і мав робити щодо Царства. І я бачив результат цього в моєму житті багато-багато разів.

Кілька тижнів по тому я проходив звичайний медичний огляд, і лікар між іншим запитав мене: «Випадково не знаєте когось, хто хотів би купити літак?» Я був здивований, адже раніше ніхто до мене з таким запитанням не звертався. «А який саме літак?» — поцікавився я. І лікар заходився пояснювати, що це за літак. А ще додав, що він наразі стоїть у місцевому аеропорту, якщо я забажаю поглянути на нього. На диво, це був саме той літак, на який я посіяв! Якось я проїжджав повз аеропорт і бачив його, і той мав просто чудовий вигляд. Я знав, що це — мій літак. Але була одна проблема: мені бракувало грошей, щоб його купити. Тож я сказав лікареві, що мені дуже цікаво і я обов'язково повернуся до нього щодо цього питання.

Минуло ще декілька тижнів. Якось мені зателефонував брат, який працював у ресторані нашого батька поруч із будинком, яким я володів. Цю будівлю я нещодавно купив, лише кілька місяців тому, наприкінці осені. Я планував перетворити її на офісний комплекс для моєї фінансової компанії. Будинок не відповідав комерційним нормам, щоб я міг використовувати його для своєї мети, тому його доведеться переробляти. Тож я зв'язався з будівничим, який підготував проєкт реконструкції, і ми підписали договір. Одначе вирішили, що з огляду на погоду слід дочекатися весни, перш ніж братися за проєкт. Реконструкція передбачала повне перепланування будівлі.

Попередній власник сказав мені, що на зиму воду в будинку відключили, і я навіть не став перевіряти. Той телефонний дзвінок від мого брата я отримав наприкінці лютого, коли саме почалася відлига й через тепло став танути сніг. Брат сказав мені, що куплений мною дім ось-ось зруйнується, бо з нього тече вода на вулицю. Нам не треба було пояснювати, що це означає: воду таки не відключили, попри запевняння попереднього власника. Само собою, коли я став перевіряти пошкодження, то побачив, що труби у ванній кімнаті нагорі, а також у ванній та кухні внизу геть лопнули, а вода заповнила будівлю. Увесь гіпсокартон повідпадав зі стелі та стін.

На перший погляд може здатися, що це завдало мені величезних збитків. Однак ремонт будівлі передбачав зняття всього гіпсокартону зі стін і перепланування кімнат. Зовнішній сайдинг також потребував заміни. Тож насправді вода зовсім не зіпсувала будівлю. Усі ті пошкоджені місця ми однаково збиралися повністю переробити. Між тим, купуючи цю будівлю, я застрахував її. Тож усю заподіяну шкоду було покрито, і страхова компанія виписала мені чек. Як ви вже здогадалися, саме ним я оплатив свій

літак. *Piper Warrior* дуже легко керувати, і я часто літаю ним для задоволення. Щоразу під час польоту я не перестаю дивуватися, як це чудово — керувати літаком, якого купив сам. Я і досі, 20 років поспіль, володію *Piper Warrior*.

Усі ці події, що відбулися, досить дивовижні самі собою. Проте я не хочу, щоб у вас залишилося хибне уявлення про те, як усе працює. Не завжди все виникає раптово й складається само собою, як було в цій історії. Бог може підвести вас до можливості заробити гроші, щоб заплатити за свій літак, або ви можете отримати справді вигідну пропозицію на нього. Роблячи посів у Царство, треба бути налаштованим на те, що саме Бог покаже вам урожай і план його отримання. Слід залишатися в межах своєї розвиненої віри та здібностей. Я знаю випадки, коли люди мислили так: оскільки Бог покаже, як виплатити за машину, то з таким само успіхом можна дати повний уперед і посіяти на один трильйон доларів. Ви не вірите в трильйон доларів! Почніть із того, де ви є зараз, застосовуйте закони Царства та зміцнюйте свою впевненість у них і своїй спроможності помітити й осягнути те, що показує вам Бог.

Але є один важливий нюанс, який я хочу, щоб ви зрозуміли. Я був пілотом понад 20 років, перш ніж придбати цей літак. Як ви гадаєте, чи працювали закони Царства за 20 років до цього? Безсумнівно. Моє розуміння, та ліпше сказати — моє нерозуміння, не давало мені змоги уявити себе власником літака.

Тисячоліттями людина спостерігала за летом птахів, закон підіймальної сили діяв постійно в усіх перед очима, серед білого дня, але ніхто цього не помічав. Чому не помічали? Подумайте про це.

Одним із місць у Писанні, якого на початку Бог навчив мене щодо відпочинку в забезпеченні Царства, були Приповісті 10:22:

Благословення Господнє воно збагачає, і смутку воно не приносить з собою.

Ці слова прямо вказують на біблійні принципи із 3-го розділу Буття, про які згадувалося раніше:

...проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свойого життя.

Тернину й осот вона буде родити тобі, і ти будеш їсти траву польову. У поті свойого лиця ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю...

Буття 3:17-19

Коли Адам утратив Царство, то втратив і забезпечення з Царства. Щоб вижити, він був змушений покладатися тільки на власні зусилля. Але, як ми з вами вже з'ясували, неможливо бігти швидко, з усією болісною працею та потом, щоб досягти тієї свободи, якої ми так відчайдушно прагнемо. Аж ось — добра новина!!! Ісус прийшов проповідувати Благу Вістку вбогим!

Дух Господа Бога на мені, бо Господь мене помазав. Він послав мене, щоб принести благу вість убогим...

Ісаї 61:1, переклад І. Хоменка

Так, Ісус був посланий проповідувати добру новину вбогим. Якою мала бути добра новина для них? Якщо просто, то не бути скутими нестачею та бідністю в системі земного прокляття. Повірте мені, живучи, або краще сказати — виживаючи, протягом дев'яти років з одними тільки боргами та стресом, ці слова Писання стали доброю новиною, однак і збентежили також. Чи

справді вони означали саме те, що говорили? Було б чудово, якби й справді так: благословення Господа якимось чином принесе багатство в наше життя! Мені потрібно було знати, чи правда це, а потім — як усе реалізувати. Утім, одну річ я точно розумів: прокляття болісної праці та поту забезпечує лише виживання, якого, звісно, недостатньо. Ніхто більше за мене не хотів звільнитися від цього прокляття, але я і гадки не мав, як зробити це в моєму житті. Мабуть, так живе чимало християн. Вони читають обітниці Бога, та не знають, як їх засвоїти, а потім реалізувати у власному житті.

Коли я почав учитися цього й Господь повів мене до розуміння принципів Царства, я прочитав, що Авраам був дуже багатий. Стоп! А як же система земного прокляття землі? Як він її подолав?

> *Аврам був вельми багатий на худобу, на срібло й на золото.*
>
> Буття 13:2

Він став багатим — ні, у Біблії навіть сказано, що дуже багатим, — але як? «Що ж, — можливо, ви зауважите, — мабуть, це тому, що він був Авраамом». Ні, це не так. І тут вам потрібно на повну задіяти ваше розуміння закону Царства Божого. Закони не звертають уваги на те, хто ви є. Закони не зважають на особистості. Якби будь-хто стрибнув з Емпайр-Стейт-Білдінг без парашута — байдуже, відома це людина чи ні, — результат відомий нам усім. Закон гравітації діє щоразу. То все-таки як Авраамові вдавалося процвітати, попри земне прокляття? Чи є в його історії якісь підказки, які ми можемо відшукати в Писанні? Частину відповідей можна знайти в 12-му розділі Книги Буття. Бог дає Авраму, який пізніше став Авраамом, обітницю щодо життя його та нащадків.

І промовив Господь до Аврама: Вийди зо своєї землі, і від родини своєї, і з дому батька свого до Краю, який Я тобі покажу. І народом великим тебе Я вчиню, і поблагословлю Я тебе, і звеличу ймення твоє, і будеш ти благословенням. І поблагословлю, хто тебе благословить, хто ж тебе проклинає, того прокляну. І благословляться в тобі всі племена землі!

Буття 12:1-4

Обітниця була можлива за умови, що Авраам повірить Богові й покориться Йому. Це потребувало великої віри — покинути все знайоме й не знати, куди ти прямуєш.

Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послухався та й пішов, не відаючи, куди йде.

До євреїв 11:8

Отже, ми бачимо, що Бог знайшов легальний доступ до земного царства через людину, яка повірила Йому, навіть не вбачаючи в цьому сенсу. Віра Авраама дала змогу Богу благословити його. Але пізніше, завдяки вірі Авраама, Бог також укладе з ним угоду стосовно спадкоємців. Не думайте, що це якась дивина. Пам'ятаймо, що саме так спочатку й сатана отримав доступ до земного царства. Адам, який мав законну правомочність над землею, як це записано в 2-му розділі Послання до євреїв, вирішив повірити сатані, а не Богу.

Віра Авраама відчинила законні двері для впливу небес у його житті, дала йому змогу процвітати й наживати великих статків. Це процвітання поширилося на всіх спадкоємців Авраама. Вивчаючи

далі цю історію, я прочитав про Йосипа, правнука Авраама. Тут я побачив і зрозумів Царство й те, як воно працює, зокрема що насправді означає місце з Приповістей 10:22.

Історія Йосипа починається з того, що брати ненавиділи його та продали в рабство через торговців, які часто подорожували їхніми краями. Ті відвезли Йосипа до Єгипту, де перепродали Потіфарові, воєначальнику єгипетської армії. У поданому нижче уривку я знайшов важливу частину головоломки щодо здатності Авраама процвітати.

> *А Йосип був відведений до Єгипту. І купив його Потіфар, царедворець фараонів, начальник царської сторожі, муж єгиптянин, з руки ізмаїльтян, що звели його туди. І був Господь з Йосипом, а він став чоловіком, що мав щастя. І пробував він у домі свого пана єгиптянина. І побачив його пан, що Господь з ним, і що в усьому, що він робить, Господь щастить у руці його. І Йосип знайшов миліcть в очах його, і служив йому. А той призначив його над домом своїм, і все, що мав, віддав в його руку. І сталося, відколи він призначив його в домі своїм, і над усім, що він мав, то поблагословив Господь дім єгиптянина через Йосипа. І БУЛО БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ В УСЬОМУ, ЩО ВІН МАВ, У ДОМІ І НА ПОЛІ. І він позоставив усе, що мав, у руці Йосиповій. І не знав він при ньому нічого, окрім хліба, що їв...*
>
> Буття 39:1-6, виділення автора

У тексті чітко сказано, що Благословення Господнє було тим, що спричинило процвітання Йосипа. То що це — Благословення Господнє? Я помітив, що це було Благословення Господнє, а не благословення Господнє. Кожен із нас сказав би про щось гранді-

озне, що це було благословенням. Але цей текст не вказує на щось загальне, на якусь просто хорошу подію, яка відбулася. Ідеться саме про Благословення.

Я зрозумів, що Благословення Господнє насправді було завітом, укладеним між Богом та Авраамом і його спадкоємцями. Зокрема, Благословенням були обіцянки, дані Авраму в цьому завіті. Юридична угода передбачає обов'язки та зобов'язання обох залучених сторін, проте в ній також визначаються пільги для кожної з них. У цьому випадку обітниці, дані Авраму, були пільговою частиною угоди. Обов'язок, що давав змогу користуватися цими пільгами, передбачав дотримання Господніх постанов і законів. Я також чітко бачив, що все переведене Йосипом під його законну правомочність також підпадало або ж могло користатися тими самими обітницями чи пільгами.

Тоді Приповісті 10:22 стали зрозумілими для мене. Обітниці Бога, дані Авраму як юридична угода, переважили бідність, пов'язану із системою земного прокляття. Благословення, дане Авраму, дало змогу Богові законно благословити Авраама та його рід процвітанням і впливом, якими колись Господь хотів наділити людину. Прочитаймо тепер Приповісті 10:22, записавши в дужках наше розуміння:

Основний ключ:

Благословення Господнє (обітниці, дані Авраму) воно збагачає, і смутку воно не приносить з собою.

Фраза «смутку воно не приносить з собою» стосується системи земного прокляття із Книги Буття 3:17 — через болісну пра-

цю та піт. Єврейське слово, що означає *смуток*, також означає і важку працю! Тепер ви розумієте? Людина може уникнути обмежень земного прокляття болісної праці й поту через обітниці, дані Авраму. Авжеж, я знаю, про що ви подумали: «Ці обітниці були дані лише Авраму та його нащадкам». Так, але мені потрібно показати вам інше місце з Писання:

> *Христос відкупив нас від прокляття Закону, ставши прокляттям за нас, бо написано: Проклятий усякий, хто висить на дереві, щоб Авраамове благословення (обітниці) в Ісусі Христі поширилося на поган, щоб обітницю Духа прийняти нам вірою.*
>
> До галатів 3:13-14, у дужках слово автора

Тепер ми, віруючи в Ісуса Христа, через віру прилучилися до благословень, даних Авраамові. А що ж це за обітниці? Ми можемо їх знайти у 28-му розділі Повторення Закону:

> *І станеться, якщо дійсно будеш ти слухатися голосу Господа, Бога свого, щоб додержувати виконання всіх Його заповідей, що я наказую тобі сьогодні, то поставить тебе Господь, Бог твій, найвищим над усі народи землі.*
>
> *І прийдуть на тебе всі оці благословення, і досягнуть тебе, коли ти слухатимешся голосу Господа, Бога свого.*
>
> *Благословенний ти в місті, і благословенний ти на полі!*
>
> *Благословенний плід утроби твоєї, і плід твоєї землі, і плід худоби твоєї, порід биків твоїх і котіння отари твоєї!*
>
> *Благословенний твій кіш та діжа твоя!*

Благословенний ти у вході своїм, і благословенний ти в виході своїм!

Господь учинить, що вороги твої, які повстають на тебе, будуть побиті перед тобою, вони однією дорогою вийдуть навперейми тебе, а сімома дорогами втікатимуть перед тобою.

Господь накаже Своєму благословенню бути з тобою в коморах твоїх, та в усьому, чого доторкнеться рука твоя, і благословлятиме тебе в Краю, що Господь, Бог твій, дає тобі.

Господь поставить тебе Собі за святий народ, як присягнув був тобі, коли ти будеш додержуватися заповідей Господа, Бога твого, і підеш дорогами Його.

І побачать усі народи землі, що Господнє Ім'я кличеться на тобі, і будуть боятися тебе.

І Господь дасть тобі добрий приріст у плоді утроби твоєї, і в плоді худоби твоєї, і в плоді поля твого на тій землі, що Господь заприсягнув був батькам твоїм, щоб дати тобі.

Господь відчинить для тебе Свою добру скарбницю, небеса, щоб дати дощ для Краю твого в часі його, і щоб поблагословити всякий чин твоєї руки. І ти позичатимеш багатьом народам, а сам не позичатимеш ні в кого.

І вчинить тебе Господь головою, а не хвостом, і ти будеш тільки верхом, а не будеш долом, коли будеш слухатися заповідей Господа, Бога свого, що я сьогодні наказую тобі, щоб додержувати й виконувати, і не відступиш від усіх тих слів, що я сьогодні наказую вам, ані праворуч, ані ліворуч, щоб ходити за іншими богами й служити їм.

Повторення Закону 28:1-14

Усіма цими обітницями, хоч і містяться вони в Старому Завіті, тепер сповна можете користатися й ви. Різниця в тому, що в Старому Завіті люди отримували доступ до них через їхні вчинки, а ми отримуємо доступ до них через нашу віру в Ісуса Христа за Новим Завітом. Ми з вами як язичники були прищеплені й тепер через Ісуса Христа маємо Благословення Авраама. Але ми маємо не просто фізичне благословення Авраама, а духовне благословення нового народження. Тепер маємо фізичне, земне благословення Авраама, а також вічне благословення небес і Святого Духа, Який фактично живе в нас як синах і дочках Божих. Пам'ятайте, що тільки сини та дочки отримують спадщину, але не раби. Без цього нового народження, хоч би як Авраам любив Бога, Святий Дух не перебував би в ньому, і Авраам не міг би ввійти на небеса. Само собою, він зійшов на небеса після того, як Ісус сплатив борг за гріх.

Тепер я зрозумів, що насправді малося на увазі у Приповістях 10:22, коли говориться, що Бог приносить багатство й не додає до нього смутку. *Смуток* єврейською мовою означає важку працю, і я тепер знаю, що це стосується системи земного прокляття болісної праці й поту. Я усвідомив, що цей завіт, це благословення обіцянки Божої допомоги та Його благ підняло Авраама над земним прокляттям і сприяло його процвітанню. Я збагнув, що обітниці цього благословення, визначені в Повторенні Закону 28, чітко показували мені, що і я мав процвітати. Результатом цих обітниць мало бути те, що мені судилося бути головою, а не хвостом, позикодавцем, а не позичальником. Це законне право кожної Божої дитини. Як і Йосип, я отримав благословення Бога, і я маю процвітати. Я також маю спадщину всього Царства Божого. Усе це вже законно моє як сина.

Коли я знову звернувся до історії Йосипа в Бутті 39, то чітко побачив, що саме його успіх привернув увагу Потіфара. Це також

був зримий успіх, який мав привернути увагу народів світу та дати їм змогу побачити різницю в народі Божому.

> *І побачать усі народи землі, що Господнє Ім'я кличеться на тобі, і будуть боятися тебе. І Господь дасть тобі добрий приріст у плоді утроби твоєї, і в плоді худоби твоєї, і в плоді поля твого на тій землі, що Господь заприсягнув був батькам твоїм, щоб дати тобі.*
>
> Повторення Закону 28:10-11

Була ще одна величезна підказка в Бутті 39:6, на яку я також завважив і хочу, щоб ви її почули. Там, де говориться про Потіфара, сказано так: *«І він позоставив усе, що мав, у руці Йосиповій. І не знав він при ньому нічого (жодних турбот), окрім хліба, що їв...»* (у дужках — слова автора). Я це побачив! Ось приклад відпочинку, про який ми з вами говоримо. Потіфару не потрібно було турбуватися ні про що, окрім їжі, яку він споживав. Це означає, що успіх, який Йосип приніс у оселю, — Благословення Господа — дав такі результати, що Потіфар зміг зосередитися на своєму призначенні, а не на виживанні!

Ми з Дрендою вже чимало років любимо повторювати: «Як не виправиш ситуацію з грішми, то ніколи не дізнаєшся своєї долі» — і ніколи не дізнаєшся, ким ти є насправді. Ви ніколи не знайдете свого місця під сонцем, своєї пристрасті та справжнього задоволення. Ви й далі ухвалюватимете всі свої рішення навколо виживання, пошуку чи накопичення грошей, залишаючись кимось, ким ви не є насправді, лишень щоб отримувати зарплату. Тут ми бачимо результати Благословення Господнього на Потіфарові, який навіть нічого не знав про Царство Боже. Коли він віддав свої речі під опіку Йосипа, то його маєток і турботи перемістилися

під завіт, носієм якого був Йосип. Ви можете чітко побачити момент цього переміщення у Бутті 39:5 (виділення автора):

> *І сталося, відколи він призначив його в домі своїм, і над усім, що він мав, то поблагословив Господь дім єгиптянина через Йосипа. І було благословення Господнє в усьому, що він мав, у домі й на полі.*

Тут ми знову бачимо, як у земному царстві переміщується щось, що підпадає під дію системи земного прокляття. Однак тепер воно переходить під юрисдикцію Царства Божого — і стаються радикальні зміни. Називаймо речі своїми іменами: якщо Бог допомагає Своєю мудрістю, веде вас до правильних рішень і попереджає про можливі підступи, то будь-хто може процвітати! Розумієте, про що йдеться? Благословення Господнє — воно належить і вам!

Коли я досліджував це і Господь навчав мене про Царство, то неабияк збентежився: чому Йосип мав величезний успіх завдяки благословенню, а більшість знайомих мені християн вибиваються із сил, намагаючись сплатити рахунки? Бути повністю вільним фінансово — більшість сьогодні навіть не думає, що таке взагалі можливо. І все-таки ми з вами маємо кращий завіт, заснований на кращих обітницях, ніж ті, що зі Старого Завіту. Хоча я чітко розумів Благословення Господа, проте досі не знав точно, як воно насправді даватиме ті відповіді, які мені були потрібні. Однак учився далі та радів, що ставав вільнішим, коли застосовував і експериментував із тим, чого мене навчав Бог.

А потім я звернув свою увагу на Новий Заповіт і поглянув на Ісуса та Його служіння. Я хотів дізнатися більше про те, як Царство Боже змінювало ситуації та обставини.

І сталось, як тиснувся натовп до Нього, щоб почути Слово Боже, Він стояв біля озера Генісаретського. І Він побачив два човни, що стояли край озера. А рибалки, відійшовши від них, полоскали невода. І Він увійшов до одного з човнів, що був Симонів, і просив, щоб він трохи відплив від землі. І Він сів, та й навчав народ із човна.

А коли перестав Він навчати, промовив до Симона: Попливи на глибінь, і закиньте на полов свій невід. А Симон сказав Йому в відповідь: Наставнику, цілу ніч ми працювали, і не вловили нічого, та за словом Твоїм укину невода.

А зробивши оце, вони безліч риби набрали і їхній невід почав прориватись... І кивали вони до товаришів, що були в другім човні, щоб прийшли помогти їм. Ті прийшли, та й наповнили обидва човни, аж стали вони потопати.

А як Симон Петро це побачив, то припав до колін Ісусових, кажучи: Господи, вийди від мене, бо я грішна людина! Бо від полову риби, що зловили вони, обгорнув жах його та й усіх, хто з ним був, також Якова й Івана, синів Зеведеєвих, що були спільниками Симона. І сказав Ісус Симонові: Не лякайсь, від цього часу ти будеш ловити людей!

І вони повитягали на землю човни, покинули все, та й пішли вслід за Ним.

Луки 5:1-11

Це історія про те, як одного ранку Царство Боже змінило систему земного прокляття в житті трьох рибалок. Якщо ви прочитаєте текст, то побачите, що Петро, Яків та Іван ловили рибу всю ніч, але не впіймали геть нічого. Цілком очікувано для системи земного прокляття землі, пов'язаної з болісною працею і потом, що вони згаяли всю ніч, не отримавши жодного результату своєї

праці. Аж от Ісус долучився Царства Божого та його дії, і рибалки наловили стільки риби, що їхні човни мало не потонули!

Стоп!!!! Осмислимо щойно прочитане. Нічого, жодної рибини, банкрутство, перетворюється на врожай, який мало не топить два човни? Проте люди читають цю історію, перечитують її сотні років, та не бачать і навіть не задумуються, що це все може відбутися і з ними. Чому так? Звичайною відповіддю стане те, що там був Ісус і саме Він це все зробив. Пам'ятаєте історію, яку я наводив вам із 6-го розділу Євангелії від Марка, коли Ісус не міг зцілити людей, бо вони не були у вірі, а отже, Царство не мало правомочності? Хтось мав надати небесам правової сили, перш ніж вони могли діяти в цій ситуації.

Але ж відповіддю Симона було: «Наставнику, цілу ніч ми працювали, і не вловили нічого, <u>та за словом Твоїм укину невода</u>».

Петро уклав угоду з небесами, і вони отримали законний доступ у цій історії. Знову ми бачимо земне царство, трансформоване Царством Божим. Це просто божевілля, чи не так? Люди тисячі років бачать птахів у польоті й не усвідомлюють, що й самі можуть літати, а тому ніколи не прагнуть цього. Так само й сьогоднішні християни не усвідомлюють, що їм не потрібно миритися з порожніми сітками, бо вони мають доступ до небесної сили, яка допомагає процвітати в житті. Ось що я хочу донести до вас: ті самі хлопці, які зазнали невдачі в нічній риболовлі, — це ті самі хлопці, у яких тепер два човни повні настільки, що аж тонуть!

Друже мій, різниця тут — Царство, а не люди. Ви можете вважати, що у вас немає майбутнього, нічого не виходить і життя зазнало краху. Але насправді все, що вам потрібно, — Царство,

щоби перетворити ваше життя на історію успіху. Авжеж, ви теж маєте зіграти свою роль. Тим рибалкам довелося ще раз вийти на риболовлю. Вони мали подбати про свої сіті й підготуватися до улову. Проте кожен може зловити рибу, якщо Бог покаже, де саме.

Слухайте уважно: система земного прокляття бігу та поту не здатна на таке. Ви не можете бігти аж так швидко чи довго, щоб утілити в життя свої мрії. У Божих намірах стосовно вас ніколи такого не було, щоб ви зціпили зуби й намагалися лише власними силами досягти результату.

Долучившись до законів та обітниць Царства Божого, ми можемо літати, а не ходити. Скажу інакше: хоч закон гравітації ще ніхто не відміняв, та ми можемо літати, долучившись до іншого закону — підіймальної сили, і насолоджуватися новим способом життя.

Пам'ятайте: коли ви приходите до Христа, то стаєте членом Божого Царства. Як підданець ви маєте законні права. З цього виходить, що ви як син чи дочка також маєте право на спадщину. Ваші законні права та пільги поставили вас високо над системою земного прокляття бідності, хвороби та невдач.

Уявіть, як цей вірш мав звучати для ізраїльтянина, який усе життя був рабом. Насправді, рабство — це було все, що вони знали, скільки себе пам'ятали. Проте саме такі слова Мойсей сказав ізраїльському народу, коли ті збиралися увійти в обітовану землю:

> *І станеться, коли Господь, Бог твій, уведе тебе до того Краю, якого присягнув був батькам твоїм, Авраамові, Ісакові та Якову, щоб дати тобі великі та гарні міста, ЯКИХ ТИ НЕ БУДУВАВ, та доми, повні всякого добра, яких ти не наповнював, і тесані колодязі, яких ти не тесав, і виноградники та оливки, яких ти не садив, і ти будеш*

їсти й наситишся, стережися тоді, щоб ти не забув Господа, що вивів тебе з єгипетського краю (іншого царства), з дому РАБСТВА (царства рабства)!

Повторення Закону 6:10-12,
у дужках — слова автора, виділення автора

Для них, колишніх рабів, єдиним відомим способом щось здобути був шлях болісної праці й поту. Аж ось Бог сказав їм, що їхня праця не забезпечить так, як це потрібно. Бог не говорив їм того, що вони більше не трудитимуться взагалі, а лише повідомив, що вони не будуть прив'язані до системи, у якій треба працювати просто заради виживання. Бог сказав, що вони процвітатимуть на землі, куди Він їх веде.

УСЕ, ЩО ВАМ ПОТРІБНО, — ЦЕ ЦАРСТВО, ЩОБ ПЕРЕТВОРИТИ ВАШЕ ЖИТТЯ НА ІСТОРІЮ УСПІХУ.

Дозвольте мені завершити цей розділ іще однією історією, яка послугує подальшою ілюстрацією того, про що я розповідаю. Нас із Дрендою не можна назвати фанатами автівок. Є такі люди, яким тільки дай поговорити про всі ті автомобілі, від яких вони в захваті. Але нас таке захоплення автівками обійшло стороною. Утім, не зрозумійте мене неправильно, нам подобаються гарні речі, однак ми ніколи не говорили, що нам украй потрібно мати таку й таку конкретну машину. Зазвичай ми просто купуємо автівку та їздимо нею приблизно десять років. Звичайно, ми ретельно дбаємо про свої авто, і вони аж ніяк не здаються бувалими в бувальцях. І якщо вони мають гарний вигляд і їздять без проблем, то й ми абсолютно задоволені.

Однак декілька років тому наша церква орендувала кілька *Cadillac Escalade* для конференції, яку ми проводили. Ми орен-

дували ці автівки, щоб возити наших гостей, і задля цього вирішили забезпечити їх гарними авто. Власне, це було не вперше, коли ми брали машини в оренду. Ми завжди так робили. Проте вперше ми самі їздили на одному з цих *Escalade*, які залишалися на церковному подвір'ї протягом усього того заходу. Я вже не згадаю, чому ми скористалися саме цією автівкою безпосередньо під час конференції, але саме на ній ми повертались додому ввечері. І знаєте що? Вона припала нам до душі. Нам із Дрендою полюбився і її вигляд, і те, якою вона була на ходу.

На той час ми їздили на симпатичній *Honda Pilot*, однак *Escalade* точно була на щабель вищою за *Pilot*. Це була модель кольору перлинно-білої платини, та ще й коротша версія. Якщо ви цікавилися цими *Escalade*, то вже знаєте, що вони бувають двох розмірів: довга й коротша. Нам більше сподобався коротший автомобіль, адже здавався легшим у керуванні, з дещо покращеною маневреністю. Тож коли ми їхали в цій *Escalade*, Дренда мені зізналася:

— Знаєш, а вона мені сподобалася. Гадаю, нам слід обзавестися саме такою.

— Маємо купити саме таку, як оця, коротшу версію перлинно-білого кольору, — погодився я.

Ми обоє дійшли згоди на цьому.

Про цю розмову ми нікому не розповідали. Приблизно через місяць я вийшов на вулицю забрати газету, аж ось задзвонив мій мобільний телефон. Я упізнав голос на іншому кінці — це один із прихожан моєї церкви. Він привітався, а потім повідомив про те, що хоче купити мені *Escalade*. Я отетерів на якусь хвилину, але відповів: «Це просто чудово!» Відтак цей чоловік запитав мене, якому саме кольору я віддаю перевагу. На це я сказав, що нам із Дрендою подобається перлинно-білий. Чоловік натомість про-

сто промовив: «Ну то перетелефоную вам, як куплю таку для вас». Водночас він не запитував мене, хочу я коротшу чи довшу модель. Минув місяць, і я вже подумав, що той чоловік, імовірно, забув про машину. Але ні, він зателефонував і повідомив, що авто готове. Наша *Escalade* вже чекає, коли ми приїдемо й заберемо її.

Отже, ми зустрілися, і я побачив прекрасну перлинно-білу коротшу версію *Escalade*. Авто було ідеальне в усіх аспектах, без жодної подряпини — сказано ж, ідеальне. Ми були в захваті, про що й сказали тому чоловікові. А він ще й вибачався, мовляв, йому дуже прикро, що все це зайняло стільки часу, адже він намагався знайти довшу версію, та все, що віднайшов, тільки оцю коротшу. Ми засміялися і зізналися: «Та саме таку ми й хотіли — коротшу!» Ми поїхали на цій машині додому й, сидячи за кермом такої автівки, почувалися найбагатшими людьми на планеті. Утім, знаєте що? *Escalade* — далеко не нова модель. Ці авто продаються вже досить давно. Просто я ніколи не задумувався, що можу мати таку! Щоб сповна зрозуміти цю історію, вам потрібно знати, що за цей час я віддав вісім своїх автомобілів іншим людям, тому мав неабиякий посів щодо машин. Просто я ніколи не говорив, що саме хочу.

P. S. Я знаю, про що ви зараз думаєте: мовляв, такі речі стаються лише з проповідниками. Так-от, я працюю у фінансовій сфері 36 років і спілкувався з багатьма проповідниками. Чесно кажучи, більшість із них живуть, перебиваючись із хліба на воду. Ні, ці й подібні речі трапляються та мають відбуватися з нами не тому, що ми проповідуємо про Царство, а тому, що ми живемо в Царстві та застосовуємо його закони у своєму житті. Насправді я закрив усі свої борги ще до того, як заснував церкву. Мені не потрібно було організовувати свою церкву, щоб отримати роботу й сплачувати рахунки, якщо на те пішло. Я створив свою церкву, щоб

розповідати людям про те, що ми з Дрендою відкрили, — добру новину про Царство!

Розділ 6

ЖИТТЯ — ЦЕ БІЛЬШЕ, НІЖ СПЛАТА РАХУНКІВ!

Та подія видавалася короткою оазою справжнього життя серед штормів буденщини, через які я тоді проходив. Ми запросили майже п'ятдесят гостей до нашої старої ферми на вечірку, щоб насолодитися багаттям, хот-догами й дружнім спілкуванням. Це були саме ті роки надзвичайного стресу та безгрошів'я, коли ми намагалися якось вижити хоч ще один тиждень. Я з нетерпінням чекав цього вечора, оскільки був повністю виснажений емоційно й потребував чогось позитивного, щоби просто відвернути увагу. І вечір минув на славу: їжа була смачною, чимало наших друзів прийшли з дітьми, і всі добре провели час. У будинку якраз було повно люду, аж раптом хтось постукав у двері. Я подумав, що це якийсь із друзів запізнився на нашу зустріч. Проте, відчинивши двері, побачив працівника енергокомпанії. Той ввічливо повідомив, що прийшов вимкнути мені електроенергію через несплату рахунків. Я так і завмер від жаху. Удома повно гостей, то куди ж

мені тепер без електрики — а про сором, що незмінно переслідуватиме мене, годі й говорити.

Похапцем я попросив того працівника перейти у двір подалі від дверей. Запитав його, що саме від мене потрібно, щоб не вимикали світло, і той назвав суму. «Щось багатенько, — засмутився я. — А чи можна якось хоч трохи скинути з рахунка?» Працівник енергокомпанії подумав хвилину й нарешті назвав менше число. «Чи можна вас попросити притримати чек хоча б до вівторка, перш ніж депонувати його?» — попросив я. «Без проблем», — відповів той, і я виписав чек. Жодних грошей на рахунку тієї п'ятниці в мене не було, і я не знав, чи будуть вони до вівторка, та принаймні електроенергія залишиться протягом усього вікенду. Не згадаю вже тепер, що я зробив тоді у вівторок, — найімовірніше, знайшов щось, щоб закласти.

Отакий був один день нашого життя серед суцільних фінансових негараздів. А тепер уявіть собі, як це — витримати дев'ять отаких років! Життя в подібному стресі блокує будь-яку перспективу, висмоктує кожну краплину радості, яку може принести новий день. Кожна думка зосереджена на тому, як вижити, де знайти гроші для сплати наступного рахунка. Невже я так витратився минулого тижня? Може, наступного разу, як піду на закупи продуктів, треба взяти калькулятор для впевненості, що не буде перевитрати? І постійно думаєш про те, як здобути щось найдешевше з можливого. Друже мій, хіба це життя? Подивіться-но, що говориться у Євангелії від Матвія 6:25:

> *Через те вам кажу: Не журіться про життя своє що будете їсти та що будете пити, ні про тіло своє, у що зодягнетеся. Чи ж не більше від їжі життя, а від одягу тіло?*

Ісус каже, що речі, потрібні для прожиття, — це ще не все життя! Усе, що є в житті, спрямоване підтримувати його та нашу мету. Проте Адам утратив провізію Царства, життя перевернулося догори дригом, і тепер усе, що підтримує життя, важливіше за саме життя. Люди й гадки не мають, що таке справжнє життя, і не знають, ким вони є насправді в цьому житті. Запитайте будь-кого, хто він такий, і той скаже вам, чим займається: «Я лікар», «Я ріелтор» та ін. Ні, це не ви, це те, що ви робите. Людина втратила свої мрії. Тобто вона тепер мріє про те, як заробити більше грошей, проте втратила мрію про свою мету. Іншими словами, все те, за що заплатять найбільше, — ото й буде її мрія. Та оскільки кожна людина неповторна, створена з різними талантами й здібностями, вона знаходить для себе роботу чи професію, які не є її пристрастю. Життя стає довгим, тягнеться тижнями в очікуванні передиху у вихідні й так перетворюється в нудну буденщину в очікуванні пенсії.

Тож дозвольте мені поставити вам запитання: якби у вас не було потреби в грошах і ви мали б їх більше, ніж узагалі можна витратити за все життя, то що б ви зробили? Найімовірніше, ви придумали б для себе щось інше, ніж те, що робите зараз. Як я вже згадував раніше, за статистикою майже 70 відсотків американців на запитання, чи люблять вони свою роботу, дали відповідь, що займаються не тим, що їм насправді подобається. Я хочу, щоб ви зрозуміли: ця гонитва за багатством, цей тиск, який ми відчуваємо, і постійна турбота про завтрашній день аж ніяк не є планом Бога від самого початку.

І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх. І поблагословив їх Бог, і сказав Бог до них: «Плодіться й розмножуйтеся, і на-

повнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі!»

І сказав Бог: «Оце дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння, що на всій землі, і кожне дерево, що на ньому плід деревний, що воно розсіває насіння, — нехай буде на їжу це вам! І земній усій звірині і всьому птаству небесному, і кожному, що плазує по землі, що душа в ньому жива, — уся зелень яринна на їжу для них». І сталося так. І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, — вельми добре воно! І був вечір, і був ранок, — <u>день шостий</u>.

Буття 1:27-31, виділення автора

Людина була створена шостого дня Творіння — наприкінці шостого дня, якщо бути точним. Людина була створена наприкінці шостого дня, щоб жити разом із Богом у дні сьомому, відомому нам як день відпочинку.

І були <u>скінчені</u> небо й земля, і все воїнство їхнє. І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив.

Буття 2:1-3, виділення автора

Біблія говорить, що Бог спочивав сьомого дня. Він не втомився! Він упорався. Усе було завершено в повному обсязі. Усе, що коли-небудь могло знадобитися людині на землі, уже було на цій землі, коли з'явилася людина. Мир і спокій! Людина мала будь-

яку провізію, якої могла коли-небудь потребувати. Не було переживань щодо сплати рахунків, жодного страху захворіти. Адам мав ідеальне тіло й ідеальну дружину. Єдине, на чому тепер їм варто було зосередитися, — одне на одному, на Богові та на своєму призначенні. Адамові було ввірено землю. Він цілковито панував над нею владою і силою Царства Божого. Та ми вже знаємо, чим закінчилася ця історія. Адам і Єва вчинили зраду проти Царства Божого й утратили своє становище, провізію і своє призначення. Виживання — ось що тепер стало їм за мету. Тривога й страх тепер поглинули їхні думки, як і боротьба за виживання. Як сказано в Книзі Буття 3:17, воно потребувало болісної праці й поту.

БАГАТСТВО ПРИМАНЮЄ НАС МОЖЛИВІСТЮ ВТЕЧІ ДО МІСЦЯ ВІДПОЧИНКУ — МІСЦЯ, ДЕ МИ МОЖЕМО ЗОСЕРЕДИТИСЯ НА ТОМУ, ЩО СПРАВДІ ХОЧЕМО РОБИТИ, І ЖИТИ ПОВНОЦІННО ТА ЗМІСТОВНО, А НЕ ПРОСТО ВИЖИВАТИ.

Адам утратив сьомий день!

Тепер уже не було відпочинку, не було миру. Темна незавершеність огорнула життя Адама, і він мусив бігти, щоб хоч трохи бути попереду цієї порожнечі. Відтоді людина жила в цьому стані незавершеності. Проте була надія. Коли людина згрішила, Бог дав їй спогад, або, якщо хочете, картину того, що Він колись відновить у Своєму творінні. І звалося це «шабат» — субота. Слово «шабат» буквально означає спочинок. Сьомий день тижня дано людині як день суботи. У суботу, як ви можете собі уявити, не працювали, жодної болісної праці й поту не допускалося. Це був день, коли

людина мала зупинятися, радіти в колі сім'ї та поклонятися Богу. Усяку провізію, будь-яке приготування до цього дня потрібно було завершити до початку суботи. Навіть суботню трапезу треба було готувати напередодні ввечері. Це був день відпочинку з повною провізією. Про будь-яку можливу потребу вже було подбано. Людина могла зупинитися й подумати про щось інше, ніж виживання.

Субота була саме цим днем у тижні. Проте відтоді людина не перестає мріяти про життя у спокої та з відпочинком. Гонитва людини за багатством — це ніби симптом, що вказує на її бажання звільнитися від болісної праці та поту, які тримали її в полоні все життя. Багатство приманює нас саме можливою втечею до місця відпочинку — місця, де ми можемо зосередитися на тому, що справді хочемо робити, і жити повноцінно й змістовно замість просто виживання.

Сьогодні субота, тобто сьомий день. Незалежно від того, святкуєте ви цей день у суботу чи неділю, він не вшановується в нашій культурі. Так, більшість людей, які відвідують церкву, справді ходять на службу в неділю вранці. Однак якщо загалом проаналізувати нашу культуру, то ви не зможете відрізнити суботу від будь-якого іншого робочого дня. У моєму дитинстві в неділю все було зачинено. У неділю неможливо було ходити в магазини. Навіть пальне не було де купити в неділю. Мій батько мав обов'язково запастися бензином у суботу ввечері, щоби бути впевненим, що йому вистачить пального на неділю. Якщо ви вже дещо про мене знаєте, то вам відомо, що я люблю полювати. Проте навіть на полювання мені, мисливцеві, не можна було ходити в неділю. Полювати в неділю було заборонено. Раніше саме в неділю люди вдягали свій найкращий одяг і влаштовували великі сімейні обі-

ди. Та, звісно ж, сьогодні все помінялося. Але тільки не правдива картина суботи.

Хоч як добре готуйся до суботи, хай би якою чудовою була сімейна трапеза, попереду — понеділок. Фраза «облом понеділкового ранку» була синонімом слова «нехіть», скільки я себе пам'ятаю. «Я мушу йти на роботу» та «знову крутити оте старе жорно» — ось фрази, якими ми зазвичай описували понеділковий ранок. І якщо ви зупинитесь і подумаєте, то ці слова звучатимуть майже характеристикою рабства. Але, слава Богу, сьогодні п'ятниця! Навіть нині вікенд і субота є місцем короткого перепочинку для більшості людей. Утім, він швидко добігає кінця, і дорожня пробка вже чекає на нас від самого ранку понеділка.

От якби й справді був спосіб жити у безкінечній суботі. Як було б чудово, якби був спосіб жити без страху, з повним забезпеченням, досягнувши життєвої мети й у місці відпочинку! Життя моє і Дренди було сповнене мук, страху, хвороб і незахищеності протягом дев'яти довгих років, аж поки ми з'ясували, що суботній відпочинок насправді також є опцією нашого життя. І це серйозно!

> *Отож, людові Божому залишається суботство, спочинок. Хто бо ввійшов був у Його відпочинок, то й той відпочив від учинків своїх, як і Бог від Своїх. Отож, попильнуймо ввійти до того відпочинку, щоб ніхто не потрапив у непослух за прикладом тим.*
>
> До євреїв 4:9-11

Друже, це — Новий Завіт. Нині суботній відпочинок доступний народу Божому. Це місце з Писання означає, що ми можемо увійти в Божий відпочинок і спочити від нашої роботи. Пам'ятайте: Божий відпочинок говорить, що все є цілісним, довершеним

і провізія готова та доступна. Є свобода від ментальності виживання, свобода від ярма бідності й свобода від хвороби та нездужання. Для нас відкрито нові опції! Субота — це не лише інформація зі старозавітних часів, вона також і для нас. Але перш ніж ви подумаєте, що я тут закликаю знову жити відповідно до законів і ритуалів Старого Завіту, то це не так. Натомість я хочу дослідити той суботній відпочинок, про який ідеться в Посланні до євреїв. Адже ми з Дрендою з'ясували, що це дуже важливий ключ до того, щоб Царство Боже діяло й забезпечувало наше життя так, як задумав Бог.

ЯК БУЛО Б ЧУДОВО, ЯКБИ БУВ СПОСІБ ЖИТИ БЕЗ СТРАХУ, З ПОВНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ, ДОСЯГНУВШИ ЖИТТЄВОЇ МЕТИ Й У МІСЦІ ВІДПОЧИНКУ!

ШОК: СУБОТА — ЦЕ ТЕПЕР БІЛЬШЕ НІЖ ОДИН ДЕНЬ!

Сподіваюся, це ствердження привернуло вашу увагу. У Тілі Христовому не припиняється величезна дискусія щодо того, як саме слід святкувати суботу: у суботу, неділю або починати із заходом сонця в п'ятницю до заходу сонця в суботу. Цілі деномінації вибудувалися навколо їхнього розуміння суботи. Утім, перш ніж ви з огидою пожбурите цю книжку через усю кімнату, упевнившись у тому, що я єретик, попрошу вас залишитися зі мною ще на мить і разом поглянути на це місце в Посланні до колоссян 2:16-17:

> *Тож, хай ніхто вас не судить за їжу, чи за питво, чи за чергове свято, чи за новомісяччя, чи за суботи, бо це тінь майбутнього, а тіло Христове.*

Зверніть увагу на те, що говорить апостол Павло. Суботній день був тінню того, що мало статися, реальність, однак, перебуває у Христі. Суботній день був тінню, він не справжній. Якщо Христос є справжнім, то суботній день був тінню того, Ким Він є і що Він зробив. Дозвольте мені перефразувати: суботній день не має сили змінити або позбутися системи земного прокляття болісної праці й поту, яку Адам приніс у земне царство. Якщо ви беззастережно шануєте суботу, перетворивши її на частину релігійного культу, то сама собою вона не має сили звільнити вас. Вона тінь, образ того, що ви знайдете у Христі. Коли я був у першому класі, вчителька дала нам завдання намалювати силует власної голови збоку. Вона посадила нас перед проектором, який відкидав тінь від наших голів на білий аркуш паперу. Потім кожний із нас окреслив контури своєї тіні, і так вийшли наші силуети, які ми вирізали та принесли додому своїм матерям на День матері. Відбиток тої тіні справді мав певну схожість зі мною, але ніяк не відображав мою сутність, характер чи особистість. Утім, усе-таки містив певну інформацію про мене.

Субота робила те саме. Її тінь казала: не трудіться, не треба болісної праці й поту. Це була лише тінь, а не щось справжнє. Однак вона вказувала на Ісуса Христа, Який насправді звільнив нас від прокляття закону та системи земного прокляття й утвердив нас як синів і дочок Бога та підданців великого Божого Царства! Іще раз: це була картина того, що Ісус колись принесе нам. Це завершена робота, коли нам повернули все, чого потребуємо для життя. Однак, як сказано в Посланні до євреїв, ми входимо в цей відпочинок у вірі. Пам'ятайте: віра потрібна, щоб узаконити правомочність небес тут, на землі. На хресті Ісус вигукнув: «Звершилося!» — подібно до того, як Бог сказав, що все завершене наприкінці шостого дня.

Субота для більшості людей сьогодні — це релігійний день. Люди дивляться на суботу як на Божий день, коли ми зобов'язані перед Богом ходити до церкви, робити що-небудь для Господа й виконувати інші релігійні справи. Ісусові довелося виправляти Своїх учнів, які мали такий само спосіб мислення.

> *І сказав Він до них: Субота постала для чоловіка, а не чоловік для суботи...*
>
> Марка 2:27

Субота була створена для людини — не людина для суботи. Ви знаєте, скільки людей почуваються винними, якщо пропускають служіння в церкві? Але чому вони мають відчувати провину за те, що пропустили церкву? Хіба не вони є церквою? Я не кажу, що нам узагалі не слід збиратися разом для поклоніння. Просто такий спосіб мислення вказує, що ці люди неправильно уявляють суботу.

Знаю, що й вам це досі може бути трохи невтямки, тож дозвольте заглибитися в цей момент, уважніше придивившись до сказаних Ісусом слів, про що читаємо в 11-му розділі Євангелії від Івана.

> *Як прибув же Ісус, то знайшов, що чотири вже дні той у гробі. А Віфанія поблизу Єрусалиму була, яких стадій з п'ятнадцять. І багато з юдеїв до Марти й Марії прийшли, щоб за брата розважити їх. Тоді Марта, почувши, що надходить Ісус, побігла зустріти Його, Марія ж удома сиділа.*
>
> *І Марта сказала Ісусові: Коли б, Господи, був Ти отут, то не вмер би мій брат... Та й тепер, знаю я, що чого тільки в Бога попросиш, то дасть Тобі Бог!*

Промовляє до неї Ісус: Воскресне твій брат!

Відказує Марта Йому: Знаю, що в воскресення останнього дня він воскресне. Промовив до неї Ісус: Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмре, буде жити. І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, повіки не вмре. Чи ти віруєш в це? Вона каже Йому: Так, Господи! Я вірую, що Ти Христос, Син Божий, що має прийти на цей світ.

Івана 11:17-27, виділення автора

Ісус сказав, що Він — воскресіння. Це був не просто день. Суботній день — лише тінь того, що Ісус зробив для нас на хресті. Ісус — це справжня Субота, і в Ньому ми знаходимо доступ до Царства Божого та всього, що воно має. Отже, ми можемо відпочити!

Тим часом повернімося до Нового Завіту й знову звернімося до Послання до євреїв:

Отож, людові Божому залишається суботство, спочинок. Хто бо ввійшов був у Його відпочинок, то й той відпочив від учинків своїх, як і Бог від Своїх. Отож, попильнуймо ввійти до того відпочинку, щоб ніхто не потрапив у непослух за прикладом тим.

До євреїв 4:9-11

Тінь суботи говорить, що заборонено трудитися й стікати потом задля того, що знадобиться в суботній день. Однак це лише дало нам уявлення про те, що зробив Ісус, Який звільнив нас від системи земного прокляття праці й поту заради виживання. Іншими словами, зображене суботою стало реальністю у Христі. І справді, перша проповідь, з якою Ісус звернувся до людей, вка-

зувала на день суботній. У 61-му розділі Книги Ісаї знаходимо ті самі слова з найпершої проповіді Ісуса, яку Він проголосив у 4-му розділі Євангелії від Луки.

> *Дух Господа Бога на мені, бо Господь мене помазав. Він послав мене, щоб принести благу вість убогим...*
>
> Ісаї 61:1, переклад І. Хоменка

Коли Ісус сказав, що є вихід із бідності, то водночас повідомив, що є вихід із системи земного прокляття болісної праці й поту. Саме рабство пошуку провізії тримало людей ув'язненими й неспроможними знайти спочинок. Проте суботній день, що його Бог дав Своєму народу, був не єдиним образом того, що колись буде відновлено. Також був і суботній рік!

> *У кінці семи літ зробиш відпущення.*
>
> *А оце те відпущення: кожен позикодавець, що позичає своєму ближньому, не буде натискати на свого ближнього та на брата свого, бо оголошено відпущення ради Господа. На чужинця будеш натискати, а що буде твоє в брата твого, те відпустить йому рука твоя, та тільки не буде серед тебе вбогого, бо конче поблагословить тебе Господь у Краї, якого Господь, Бог твій, дає тобі на спадок, щоб ти посів його, якщо тільки конче будеш ти слухатися голосу Господа, Бога свого, щоб додержувати виконувати кожну ту заповідь, що я наказую тобі сьогодні. Бо Господь, Бог твій, поблагословив тебе, як говорив був тобі, і ти зробиш, що багато людей даватимуть тобі позичку, а ти не даватимеш позички.*

І будеш ти панувати над багатьма народами, а над тобою не будуть панувати.

Повторення Закону 15:1-6

Зверніть увагу, що вони мали скасовувати всі борги кожні сім років. Знову ми бачимо, як Бог використовує число сім, щоби показати, що все завершено. Жодної нестачі. Він забезпечив людину всім потрібним. Утім, якщо хто засумнівається в мудрості сказаного Ним щодо прощення боргів, Він додає: **«...та тільки не буде серед тебе вбогого, бо конче поблагословить тебе Господь у Краї, якого Господь, Бог твій, дає тобі на спадок...»** Далі Він зазначає, що вони будуть настільки благословенні, що стануть кредиторами, а не позичальниками. Тут ми знову бачимо, що система земного прокляття болісної праці й поту була анульована завдяки новому закону життя, який підняв нас над прокляттям закону гріха і смерті.

Як і в день суботній, люди не мали тяжко працювати цілий рік. Отже, їм не можна було сіяти врожай. Щоправда, далі все повертає в дещо інший, не такий радісний бік. Окрім того, що вони мусили прощати всякий борг будь-кому, хто їм завинив, також не дозволялося засівати поля. Цієї миті хтось, мабуть, скаже: «Агов! Я можу прожити один день із тим, що є в холодильнику, але прожити цілий рік, не працюючи, — це буде аж ніяк не просто».

Отже, знову тінь прийдешнього каже нам пробачати борги. Бог запевняє їх, що вони не потребуватимуть зиску від тих боржників, бо самі матимуть стільки, що стануть тими, хто даватиме позику, а не братиме. Борг — це система, заснована на нестачі, однак Господь збирається на повну забезпечити їх провізією, тому в заборгованому більше не буде потреби. Коли тінь говорить: «Не садіть свій урожай», — то має на увазі новий спосіб життя за

межами системи земного прокляття. Тепер усе це можна знайти в Ісусі Христі.

Утім, зачекайте, це ще не все: найбільша картина, яку ще покажуть Божим людям, — те, що має статися. І це — Ювілейний рік.

Розділ 7

ЦЕ НЕМОЖЛИВО!

Те, що ви прочитаєте далі, не може не вражати. Ні, дозвольте висловитися інакше: ви насправді подумаєте, що таке абсолютно неможливо. Я говорю про Ювілейний рік, найкращу картину того, що Ісус хоче зробити з вашими фінансами. Вона була описана ще в Старому Завіті, але мало хто знає або розуміє, про що йдеться. Ми вже говорили про суботній день і суботній рік і що обидва є тінями того, що ми маємо в Христі. Але тепер ми підходимо до справді великої події — Ювілейного року.

Навіть одна назва уже звучить як свято, чи не так? Однак у сфері фінансів більшість людей — і коли я кажу про більшість людей, то це, на превеликий жаль, також означає і більшість християн — не мають особливих підстав для святкування. Я вже повідомляв, що активно працюю у фінансовій сфері уже 36 років. За цей час володів кількома компаніями та працював із десятками, якщо не сотнями тисяч людей та їхніми фінансами. Тому не з чуток про все це знаю, як і те, що зазвичай стоїть за новою блискучою машиною чи гарним просторим будинком. Зазвичай це купа боргів і стрес. Ні-ні, я не маю нічого проти гарної машини чи великого будинку. Просто жити в сучасному світі коштує чималих грошей.

А система земного прокляття — це та сама система виживання, яка зазвичай неспроможна дати людям свободу. Повірте, з усіх тих тисяч і тисяч, яких я зустрічав, більшість була толковими й путящими людьми. Вони робили все самотужки й нічого не знали ні про Боже Царство, ані про те, чим я ділюся тут, у цій книжці. Авжеж, вам уже відомо, що ми з Дрендою дев'ять довгих і важких років жили у фінансовому стресі, аж поки дізналися про суботній відпочинок. Після стількох років подібного життя уже звично не звертати уваги на різні життєві негаразди, терпляче їх зносити й вважати нормою життя. Декілька років тому Бог говорив зі мною про моє обмежене мислення та дав зрозуміти, що я мав би насолоджуватися Ювілеєм, святковою вечіркою, чого я аж ніяк не робив. Так, я позбувся боргів. Так, я був свідком того, як відбуваються надзвичайні й дивовижні речі. І авжеж, я був щасливий і задоволений. Але перестав мріяти, і Бог знав це та знову витягнув мене із зони комфорту, щоб я захотів творити й мріяти далі. Моє життя стало трохи застійним, щасливим, проте застійним. Як я вже зазначав, у мене є компанія, що надає фінансові послуги. Щороку один із моїх клієнтів запрошував мене на захід, щоб відзначити минулорічні досягнення. Учасниками заходу зазвичай були приблизно 250 провідних компаньйонів і керівників. Сам захід передбачав повністю сплачену подорож до справді чудових місць. Однак для небагатьох із верхівки компанії були ще й особливі бонуси за визначні досягнення. Оскільки основний мій час поглинало пасторство у великій церкві, підготовка програм на телебаченні, а також керівництво власною компанією, я постійно відчував, що просто не маю часу на всі ті справи, що потрібні для досягнення вищого рівня визнання.

Та одного конкретного року я сидів на тих зборах і спостерігав, як десять найкращих партнерів отримали визнання та свої бонус-

ні чеки на 100 тисяч доларів США. І тоді я подумав: «Хвилинку! Я також мав би бути там, на сцені, й отримувати визнання. Я дитя Бога, і Святий Дух є моїм Порадником. І моє місце — там, щоб уособлювати й ділитися добротою Бога!» Тож ми з Дрендою вирішили, що наступного року вийдемо на ту сцену. Але як? Ми й гадки не мали.

Протягом попередніх десяти років моя компанія заробляла приблизно від 3 до 4 мільйонів доларів на рік. Та щоби потрапити в десятку найкращих, прибуток мав становити 11 мільйонів доларів. Я не уявляв, як мені досягти цього рівня. Навіть не був упевнений, що це взагалі можливо, зважаючи на мій графік. Проте одне було очевидно: я не зможу зробити це, покладаючись тільки на власні сили. Тож ми з Дрендою молилися й поставили перед собою мету — посіяти фінансове зерно, вивільнити нашу віру та оголосити мету досягнутою. Якщо коротко, то в січні наступного року, щойно місяць розпочався, Бог уві сні показав мені, як досягти мети. Він сказав, що конкретно я маю зробити. І якщо я робитиму те, що Господь мені показав, то досягну бажаного. Знаєте, того року ми заробили заплановані 11 мільйонів доларів лише за один продаж! Який же це був драйв — наступного зібрання піднятися на сцену разом із десятьма найкращими в компанії та отримати бонус 100 тисяч доларів. Хочете знати, як круто ми почувалися? Це ніби відвідуєш грандіозну вечірку. Ми не лише досягли своєї мети, отримавши бонус, а й наш дохід зріс на сотні тисяч доларів того року. Захопливо, як на справжній вечірці! Тому, коли я починаю говорити про якусь

ВИ ПРИЗВИЧАЮЄТЕСЯ НЕ ЗВЕРТАТИ УВАГИ НА РІЗНІ ЖИТТЄВІ НЕГАРАЗДИ, ТЕРПЛЯЧЕ ЇХ ЗНОСИТИ Й ВВАЖАТИ НОРМОЮ ЖИТТЯ.

старозавітну подію, як-от Ювілейний рік, не кивайте у відповідь із думкою, яка ж це нудьга, — це не так. Не забувайте, що вечірки скрашують наше життя. Тож погляньмо на найбільшу подію/вечірку, яку відсвяткував Ізраїль, і дізнаємося, як організувати свою.

Ювілейний рік

> *І відлічиш собі сім суботніх років, по сім років сім раз, і будуть для тебе дні семи суботніх років сорок літ і дев'ять. І засурмите у сурми сьомого місяця, десятого дня місяця, в день Очищення засурмите в сурми по цілому Краю. І освятите рік п'ятдесятріччя, і оголосите волю в Краю для всіх мешканців його, ювілей він буде для вас: і вернеться кожен до своєї посілости, і кожен до родини своєї вернеться. Ювілей цей рік п'ятдесятріччя буде для вас: на будете сіяти, і не будете жати саморослі колосся її, і не будете збирати грон з необрізаних виноградин їх, бо це ювілей, святощі будуть для вас, з поля будете їсти врожай його. У році того ювілею вернетесь кожен до своєї посілости.*
>
> Левит 25:8-13

Перш ніж почати обговорювати Ювілейний рік, дозвольте мені закласти певні підвалини, хоча дещо з цього ви, мабуть, уже встигли помітити самі. Ювілейний рік відбувався кожні 50 років і наставав одразу після суботнього року, тобто після року сорок дев'ятого. Гадаю, ви вже вгледіли тут величезну проблему, чи не так? Протягом суботнього року ізраїльтянам не можна було засівати свої поля. Ювілейний рік, наступний за цим роком, мав таку саму вимогу: жодної сівби. Тож, по суті, Ізраїль не мав урожаю

два роки поспіль, а потім, щоби поповнити продовольчі запаси, іще мав чекати протягом третього року, поки ці сходи зійдуть і їх можна буде зібрати. Авжеж, це може бути неабиякою проблемою для любителів добряче поїсти або продавців зерна. Коли Мойсей передав настанову щодо Ювілейного року, то можете собі уявити, яку розгубленість і сум'яття це мало викликати. Звісно, пропозиція три роки нічого не робити — гарна ідея, але хто за все це мав платити? Перше, про що ізраїльтяни запитали Мойсея, коли все це почули: «Як це взагалі можливо?»

> *А коли ви скажете: Що будемо їсти сьомого року, тож не будемо сіяти, не будемо збирати врожаї свої? І зошлю Я благословення Своє на вас шостого року, і зродить врожай на три роки. І будете сіяти восьмий той рік, і будете їсти з старих урожаїв аж до року дев'ятого, аж до виросту врожаю його будете їсти старе.*
>
> Левит 25:20-22

Бог дав їм дивовижну відповідь, на вивчення якої ми витратимо багато часу в подальшій частині цієї книжки. Бог сказав, що шостого року Він збирається послати таке благословення, що принесе вдосталь урожаю, щоб вистачило на три роки, доки з'явиться новий урожай після Ювілейного року. Тут є паралель щодо днів створення. Біблія говорить, що шостого дня Бог закінчив творіння й відпочив. Хоч Господь і відпочивав, але Він не був утомлений. Скоріше, Він завершив: усе потрібне людині було створено й доступно їй.

А тепер Бог показував Ізраїлю той надлишок, який так різко контрастує із системою земного прокляття болісної праці й поту. Господь хоче, щоб вони бачили в Ньому свого постачальника й

розуміли, що Він дає потужну провізію. Знову ж таки, попри те що це було Боже забезпечення вже для старозавітних днів, лише з пришестям Ісуса ми бачимо, що тінь прийдешнього показувала нам. У природних умовах просто неможливо прожити три роки, якщо не сіяти зерно та не збирати врожай. Аналогічно в природній системі земного прокляття немає способу процвітати фінансово, не працюючи дні й ночі в поті чола. Ви просто не зможете бігти настільки швидко, щоб досягти успіху в цьому. Спробуйте піти на три роки зі своєї теперішньої роботи, маючи відкриті фінансові зобов'язання, і ви власноруч створите гарантований рецепт персонального банкрутства. Проте Бог намагається показати ізраїльтянам новий шлях, де Він забезпечує Свій народ так само, як Адам був забезпечений усім, що Господь підготував для нього під час творення.

ЩОЙНО ВИ ДІЗНАЄТЕСЯ, ЩО НАСПРАВДІ ПОКАЗУЄ СУБОТА, У ВАШОМУ ФІНАНСОВОМУ ЖИТТІ ПОЧНУТЬ ВІДБУВАТИСЯ ВЕЛИЧЕЗНІ ЗМІНИ.

Ювілейний рік показує нам іще дві речі, які ми маємо виявити. Знову ж таки: ми бачимо відпочинок землі, жодної праці й поту протягом цього п'ятдесятого року. І ще ви також помітите, що вся земля мала бути повернута її справжньому власнику. Коли Ізраїль перетнув річку Йордан, то кожен рід і кожна сім'я отримали землю, якою вони мали володіти й так здобувати їжу для виживання. По суті, земля — це й було їхнє багатство. На землі вирощували збіжжя та розводили худобу. Тож повернути всю землю її справжньому власникові — це повернути здатність до процвітання.

І це — тінь того, що Ісус зробив для нас. Тінь говорить про те, що процвітання має бути повернуте громадянам Держави

Ізраїль. Реальність стверджує те саме: наше процвітання повернуте нам, спадщина Божого Царства знову наша.

І останнє, що показує нам Ювілейний рік, — усі раби мали бути звільнені й повернуті до своїх родин. Це вже щось просто грандіозне. Знову тінь говорить: ви вже не раби, але сини й дочки. Реальність у Христі стверджує, що ви більше не раб, але син чи дочка в Божому домі, з повним правом на спадок і процвітання дому.

Тож подумайте про те, що ви щойно дізналися. Ісус повернув нам утрачене Адамом. Ісус звільнив нас від рабства, зробивши синами й дочками Бога. Він звільнив нас від системи земного прокляття болісної праці й поту, дозволивши Богу потужно благословити працю наших рук. Так, за все це Ісус заплатив, проте ми однаково маємо знати, як застосувати ці привілеї в нашому реальному житті — тут, у земному царстві. Ось де в дуже, дуже багатьох християн починаються труднощі. Вони не знають, що Царство діє за законами, не розуміють своїх прав як сини й дочки та його підданці. Вони вірять, що Бог довільно обирає, кого Він хоче благословити. Через це не вивчають законів Царства, які містять ключі до справжньої радості й реального втілення в життя того, що, як свідчить Біблія, уже належить їм. Кажу вам: щойно ви дізнаєтеся, що насправді показує субота, у вашому фінансовому житті почнуть відбуватися величезні зміни.

Один чоловік у моїй церкві почав слухати моє вчення про віру й те, як діє Царство Боже. Уся його родина разом із дітьми вивчала ці закони. З наближенням нового року вони вирішили скористатися своїми законними правами й сплатити борги за два орендовані приміщення. Здається, якщо я правильно пам'ятаю, загальна сума, потрібна для оплати обох будинків, становила приблизно 400 тисяч доларів. Тож вони молилися і зробили чималий фінансовий посів для досягнення цієї мети — сплата заборгованості за

обидва будинки протягом одного року. Ця мета потребувала від родини неабиякого напруження. Однак той чоловік працював у сфері, яка давала можливість знайти достатньо клієнтів і/або великі клієнтські контракти, які могли б профінансувати такий варіант. Уся їхня родина молилася разом і дійшла згоди, що станеться саме так після їхньої молитви. Щотижня ця сім'я аналізувала поставлену мету, а також ті місця у Святому Письмі, що свідчили про законні підстави очікувати такого врожаю. Само собою, цей чоловік знав, що має також попрацювати для досягнення мети.

І справді, протягом року в нього з'явилася можливість укласти декілька великих контрактів. Але якщо йдеться про великі корпорації, то багатомільйонні угоди не проходять аж так швидко. Минуло приблизно пів року, і цей чоловік відшукав та забезпечив для своєї компанії можливість великого продажу, такого великого, що той становив майже 40 відсотків усієї продукції компанії за рік. Маючи на руках преміальну нагороду за це, він зміг розплатитися за один з орендованих об'єктів нерухомості. А наприкінці року інша корпорація повідомила, що однозначно підпише багатомільйонну угоду, яку запропонував їм цей чоловік. Утім, дата закриття угоди постійно змінювалася. Документи були готові, але дату перенесли, а документи довелося переробляти, а потім дату знову перенесли. Наприкінці осені чоловікові повідомили, що команда менеджерів, з якими він працював, змінилася, і угоду довірили новій команді, яка ще тільки мала стати до роботи.

Ця новина дуже вразила цього чоловіка, бо він знав, що це означає. Навряд чи нова команда менеджерів була в курсі контракту, який ніяк не могли підписати і який тепер, звісно, узагалі став нечинним. Доведеться спочатку розпочинати договірний процес уже з новою командою. Утім, познайомившись із новою командою менеджерів, йому здалося, що ті схвально сприйняли пропо-

зиції його компанії. Переглянувши угоду наприкінці листопада, вони сказали, що хочуть просуватися далі в цьому напрямі. Однак угоду знову переписували, паперова тяганина тривала, аж поки до нового року вже залишалося два дні. Аж от цьому чоловікові зателефонували: з ним хочуть зустрітися й підписати документи, і платитимуть готівкою, якщо той зможе зробити все того самого дня. Комісійних, які отримав чоловік за цю угоду, вистачило на те, щоб досягти мети — заплатити за обидва будинки протягом одного року. Саме таку мету він і його сім'я твердо визначили у своїй вірі.

Отже, вивчення принципів Царства було тим, що дало змогу чи спонукало цього чоловіка уявити далекосяжну мету, бо раніше він ніколи не ставив перед собою подібного фінансового завдання, а також не заробляв стільки грошей у жоден із попередніх років, що могло би вказувати на те, що цієї мети реально досягти. Пізніше він сказав мені, що вони влаштували грандіозну вечірку, щоб відсвяткувати цю перемогу!

Схожа ситуація із серії невигаданих історій сталася з одним із моїх синів. Звичайно, усі мої діти протягом життя спостерігали за дією Царства. Усі вони застосовували ті принципи, які ми тут обговорюємо, і бачили на власні очі, як Бог творить дивовижні речі. Хоча їм лише трохи за двадцять, та вони повністю заплатили за власні автівки. Більшість із них самі заплатили або майже заплатили за свої будинки. Мій старший син Тім хотів купити дім за готівку. Тож зробив посів, повіривши в Бога, що придбає бажане за ту суму, що мав. Мій син до всього здатний, тому не побоявся купити справжнє руйновище, щоби перебудувати на свій смак.

Певний час він оглядав різні приміщення, однак підхожого до своїх вимог варіанта ніяк не знаходив. Одного разу, коли син їздив у справах, то помітив будинок, оголошений у продаж, якого

раніше не бачив. Це було заставне стягнення. Тім розумів, що та будівля потребує чималого ремонту, проте вона здавалася ідеальною відповіддю на його запит. Син зателефонував агенту з нерухомості й попросив з'ясувати ціну будинку. Він не повірив своїм вухам — 37 тисяч доларів. «Як таке може бути?» — думав він.

Агент дослідив будинок і розповів дивовижну історію. Той дім і справді продавався за непогашені борги. Приблизно шість місяців тому його виставили на продаж за 110 тисяч доларів. Це була ціна застави, а сам дім був придбаний за 160 тисяч доларів лише декілька років тому. Очевидно, протягом цього пів року, відколи будівлю виставили на продаж, ніхто не виявив інтересу до неї. Далі банк знижував ціну, не розуміючи, чому ж нікого не зацікавила пропозиція. Але потім, коли Тім і його агент із нерухомості копнули трохи глибше, то з'ясували, чому ніхто не зацікавився будинком. Його позначили в зовсім іншому місті за іншою адресою, навіть номер телефону для інформації також був неправильний. Отже, ніхто не знав, що є такий дім! Сам будинок, розташований на побічній дорозі в передмісті, та ще й на тупиковій вулиці, стояв удалині від проїжджих магістралей. І ціну на нього знижували аж до того дня, коли Тім його помітив. Дивовижа, та й годі! Я так і сказав синові, що будинок був прихований саме для нього! Тім заново пофарбував його, зробив дещо всередині й продав за 160 тисяч доларів.

Моя дочка Емі веде поклоніння в церкві *Faith Life*. Вона і її чоловік Джейсон потребували більшого дому, адже їхня сім'я зросла з чотирьох осіб до п'яти. Улітку 2017 року ціни на нерухомість в Огайо були захмарними. І будинки, які виставляли на продаж, зазвичай відразу ж купували. Тож знайти досить просторий дім у ціновому діапазоні від 250 до 300 тисяч доларів із земельною ділянкою від двох до чотирьох гектарів і перспективою водопоста-

чання здавалося просто неможливим. Ділянки площею 4 тисячі квадратних метрів коштували того літа понад 200 тисяч доларів. Обійшовши чимало будинків, донька з її чоловіком зупинилися й помолилися. Зробивши посів на Господнє керівництво, вони попросили Його: «Ми не маємо вільного часу, щоб і далі так шукати. Ти знаєш, де наш дім, і ми просимо показати його нам у відповідний час. Ми більше не шукатимемо в інтернеті й не говоритимемо з нашим агентом із нерухомості про цей будинок!»

Якось одного вечора сталося дещо цікаве. Їхня донька, якій на той час було чотири роки, звернулася до Емі, коли та прийшла додому:

— Мамочко, нам час переїжджати.

— Що ти хочеш цим сказати? — поцікавилася Емі.

— Пора перебиратися до будинку з великими східцями, які ведуть до моєї кімнати, — відповіла мала.

— Який іще будинок? Тобі наснився сон? — перепитала Емі.

Дочка кивнула, що так. Того вечора, поклавши дітей спати й усе ще перебуваючи під враженням від розмови з донькою, Емі сказала Джейсону, що, можливо, їм усе-таки варто пошукати щось в інтернеті.

І справді, вони знайшли відчужену нерухомість, яку щойно виставили на продаж. Це була двоповерхова будівля на ділянці площею 4 гектари та з водоймою перед нею. Ціна, однак, була на 26 тисяч доларів вищою за суму 300 тисяч, яку вони встановили для себе, роблячи посів на дім. Проте розсудили, що завжди можна попросити скинути ціну, тож зателефонували своєму агенту з нерухомості. Той якраз мав наступного дня вилітати до Флориди, але погодився показати їм дім за умови, що вони встигнуть зробити це до дев'ятої години ранку. Джейсон і Емі відповіли, що вже чекатимуть там.

Агент трохи запізнився, але будинок здавався ідеальним. Разом з усіма квадратними метрами в будинку, плюс 4 гектари землі та озеро перед домом — усе видавалося просто ідеалом. До того ж був бонус: ділянку оточував ліс. Вид був такий, що аж дух перехоплювало. Коли ж зайшли в дім, то їхня донька, радісно скрикнувши, вибігла величезними гвинтовими сходами наверх, просто до своєї кімнати. Якщо коротко, Джейсон і Емі сказали, що хотіли б зробити пропозицію. Коли агент перевіряв деталі будинку, то виявив, що крайній термін надходження пропозицій був до обіду того самого дня. Залишалося менше ніж година! Якби їхня чотирирічна дитина не переказала свій сон і вони не перевірили в інтернеті того вечора, будинку б не було.

Отже, вони згодилися на ціну 326 тисяч доларів і отримали згоду від банку. Їхньому захвату не було меж! Під час перевірки інспектор сказав, що хоча наразі дах усе ще в пристойному стані, його потрібно замінити десь через п'ять років. І тоді в Джейсона виникла ідея. Він вирішив попросити в банку знижку через те, що вже невдовзі будинок потребуватиме ремонту даху. Їхній агент почав відмовляти: мовляв, навіть не думайте про таке, будинок пропонується в поточному стані й ще ніколи не було такого, щоби банк знижував ціну на відчужене через якісь дефекти. Однак Джейсон і Емі відчули в духові, що варто написати листа й попросити в банку знижку. І як ви вже здогадалися, банк віддав їм будинок за 296 тисяч доларів, тобто менше ніж ті 300 тисяч, на які вони повірили Богові щодо своїх витрат. Бог дав їм будинок саме так, як вони просили в Нього. А коли запитали в оцінювача, скільки, на його думку, насправді коштує будинок, почули у відповідь: «П'ятсот тисяч доларів». Мій друже, це ніщо інше, як подвійна порція!

Як бачите, усі мої діти насолоджуються способом життя, яке пропонує Царство. До речі, цього року моя молодша донька, двадцятирічна Кірстен, заплатила готівкою за свій перший будинок. Як це їй удалося? Усі мої діти знають, що треба братися за справу так, як цього вчить Царство!

Розділ 8

ПОДВІЙНА ПОРЦІЯ

Тепер я хочу іще трохи заглибитися в те, як насправді працює суботній відпочинок і як можна долучитися до нього у своєму повсякденному житті. Повернімося до нашої розмови про Ювілейний рік і знову погляньмо на текст, який ми з вами розбирали. У ньому знаходимо Божу відповідь людям, коли вони спитали, як їм прожити без урожаю три роки. Хороше запитання!

> *А коли ви скажете: Що будемо їсти сьомого року, тож не будемо сіяти, не будемо збирати врожаї свої? І зошлю Я благословення Своє на вас шостого року, і зродить врожай на три роки. І будете сіяти восьмий той рік, і будете їсти з старих урожаїв аж до року дев'ятого, аж до виросту врожаю його будете їсти старе.*
>
> Левит 25:20-22

У цих віршах ми бачимо, що Ювілейний рік, а також попередній суботній рік стали можливими завдяки величезному урожаю, який зібрали шостого року, тобто на сорок восьмому році (від останнього Ювілею). Без цього величезного врожаю суботній

відпочинок був би неможливий. Подивімося на ще один уривок із Писання. На мою думку, він прояснить усе навіть більше:

> *І збирали його щоранку, кожен у міру своєї їди. А розгрівалося сонце і воно розтавало. І сталося шостого дня, поназбирували вони хліба подвійно, два гомери на одного. І посходилися всі начальники громади, і розповіли Мойсеєві.*
>
> *А він сказав до них: Це те, що говорив Господь: Повний спокій, субота свята для Господа взавтра. Що будете пекти печіть, а що будете варити варіть, а все позостале покладіть собі на сховок до ранку. І поклали його аж до ранку, як Мойсей наказав, і не засмерділось воно, і черви не було в нім. І сказав Мойсей: Їжте його сьогодні, бо сьогодні субота для Господа. Сьогодні не знайдете його на полі. Шість день будете збирати його, а дня сьомого субота: не буде в ній того. І сталося сьомого дня, повиходили були з народу збирати, та не знайшли. І сказав Господь до Мойсея: Аж доки ви будете відмовлятися виконувати заповіді Мої та закони Мої? Побачте, Господь дав вам суботу, тому Він дає вам шостого дня хліба двох днів. Сидіть кожен у себе, нехай сьомого дня не виходить ніхто з свого місця! І сьомого дня народ відпочивав.*
>
> Вихід 16:21-30 (манна), виділення автора

У цьому уривку, звісно, говориться про манну, яка щодня падала з неба, щоб нагодувати людей. Також із віршів дізнаємося, що манна не з'являтиметься сьомого дня, у суботу. Люди не могли також зберігати манну тривалий час, бо вона дуже швидко псувалася. Тільки шостого дня вони могли зібрати її та залишати на ніч, і вона залишалася свіжою. Цікава примітка щодо того, чому манна дуже швидко псувалася протягом дня, міститься в **Повторенні Закону 8:16**:

> *...в пустині годує тебе манною, якої не знали батьки твої, щоб упокорити тебе, і щоб випробовувати тебе, щоб чинити тобі добро наостанку...*

Само собою, Бог привчав народ звертати погляд на Нього не лише заради щоденного прогодування, а й заради всього іншого в їхньому житті також. Бог знав, що ізраїльтяни прямують до куди більших випробувань, ніж просто потреба в їжі. Згодом вони зіткнуться з містами, обведеними височенним мурами, а також велетами. Їхнє непохитне покладання на Нього в такій ситуації становитиме різницю між життям і смертю.

Повернемося до **Виходу 16:29**. Тут ви можете чітко побачити, що суботній відпочинок був можливий лише за подвійної порції, яку отримували вони шостого дня:

> *Побачте, Господь дав вам суботу, тому Він дає вам шостого дня хліба двох днів. Сидіть кожен у себе, нехай сьомого дня не виходить ніхто з свого місця!*

Бачите? Суботній відпочинок став можливим лише завдяки подвійній порції. Це так важливо, що я навіть попрошу вас записати ці слова.

СУБОТНІЙ ВІДПОЧИНОК НЕМОЖЛИВИЙ БЕЗ ПОДВІЙНОЇ ПОРЦІЇ!

Дозвольте мені показати все це в іншому контексті. Не маючи більш ніж достатньо, ви ніколи не матимете відпочинку від біганини та стікання потом у системі земного прокляття. Ми

з Дрендою, хоч би де перебували, не перестаємо казати людям: «Не розв'язавши проблеми з грошима, ви ніколи не пізнаєте своєї долі!» Чому? Тому що без цього «більш ніж достатньо», ви залишитеся без варіантів і будете рабами виживання все своє життя.

Згадайте про пільги благословення Авраама (Повторення Закону 28:11-13). Ви чітко побачили, що виживання — це не ваша доля! Якщо ці слова вже забулися, перегляньмо їх іще раз:

> *І Господь дасть тобі добрий приріст у плоді утроби твоєї, і в плоді худоби твоєї, і в плоді поля твого на тій землі, що Господь заприсягнув був батькам твоїм, щоб дати тобі.*
>
> *Господь відчинить для тебе Свою добру скарбницю, небеса, щоб дати дощ для Краю твого в часі його, і щоб поблагословити всякий чин твоєї руки. І ти позичатимеш багатьом народам, а сам не позичатимеш ні в кого.*
>
> *І вчинить тебе Господь головою, а не хвостом, і ти будеш тільки верхом, а не будеш долом, коли будеш слухатися заповідей Господа, Бога свого, що я сьогодні наказую тобі, щоб додержувати й виконувати...*
>
> Повторення Закону 28:11-13

Бідність, виживання та банкрутство — не ваша доля. Ви маєте бути кредитором, а не позичальником, головою, а не хвостом! Ось який вигляд насправді має Царство — як наддостаток. Це і є суботній відпочинок: більш ніж достатньо, подвійна порція!

Я знаю, що ви думаєте зараз: «Авжеж, Гері, це було б чудово, але наразі моє життя зовсім інакше». Усе правильно: ми не озираємося в минуле, ми дивимося на те, що говорить Бог, і очікуємо, що Царство мовить про нас. Без відповідної картини, без знання, яке насправді має бути наше життя, ми попадемося на виверти, у

пастки та спотворене мислення системи земного прокляття. Віра — це погоджуватися з тим, що говорить Бог, а не з нашими обставинами.

Та перш ніж поділитися з вами тим, як Бог навчив нас із Дрендою щодо подвійної порції, звернімося до однієї історії з Нового Завіту. На мою думку, це найкраща ілюстрація того, що є подвійна порція.

ВІРА — ЦЕ ПОГОДЖУВАТИСЯ З ТИМ, ЩО КАЖЕ БОГ, А НЕ З НАШИМИ ОБСТАВИНАМИ.

Без сумніву, ви вже чули цю історію багато разів, але, імовірно, не в контексті подвійної порції чи відповідно до вашого теперішнього розуміння Царства. Ми знаходимо цю історію у 15-му розділі Євангелії від Луки. Так-так, це історія про блудного сина. І все-таки залишайтеся зі мною.

Знаю, що ви читали її раніше, та пройдімося текстом разом, уже з новою перспективою:

> *І Він (Ісус. — Прим. перекладача) оповів: У чоловіка одного було два сини. І молодший із них сказав батькові: Дай мені, батьку, належну частину маєтку! І той поділив поміж ними маєток. А по небагатьох днях зібрав син молодший усе, та й подався до далекого краю, і розтратив маєток свій там, живучи марнотратно. А як він усе прожив, настав голод великий у тім краї, і він став бідувати. І пішов він тоді і пристав до одного з мешканців тієї землі, а той послав його на поля свої пасти свиней. І бажав він наповнити шлунка свого хоч стручками, що їли їх свині, та ніхто не давав їх йому.*
>
> *Тоді він спам'ятався й сказав: Скільки в батька мого наймитів мають хліба аж надмір, а я отут з голоду гину!*

Устану, і піду я до батька свого, та й скажу йому: Прогрішився я, отче, против неба та супроти тебе. Недостойний я вже зватись сином твоїм; прийми ж мене, як одного з своїх наймитів. І, вставши, пішов він до батька свого.

А коли він далеко ще був, його батько вгледів його, і переповнився жалем: і побіг він, і кинувсь на шию йому, і зачав цілувати його!

І озвався до нього той син: Прогрішився я, отче, против неба та супроти тебе, і недостойний вже зватися сином твоїм... А батько рабам своїм каже: Принесіть негайно одежу найкращу, і його зодягніть, і персня подайте на руку йому, а сандалі на ноги. Приведіть теля відгодоване та заколіть, будемо їсти й радіти, бо цей син мій був мертвий і ожив, був пропав і знайшовся! І почали веселитись вони.

А син старший його був на полі. І коли він ішов й наближався до дому, почув музики та танці. І покликав одного зо слуг, та й спитав: Що це таке?

А той каже йому: То вернувся твій брат, і твій батько звелів заколоти теля відгодоване, бож здоровим його він прийняв.

І розгнівався той, і ввійти не хотів. Тоді вийшов батько його й став просити його. А той відповів і до батька сказав: Ото, стільки років служу я тобі, і ніколи наказу твого не порушив, ти ж ніколи мені й козеняти не дав, щоб із приятелями своїми потішився я... Коли ж син твій вернувся оцей, що проїв твій маєток із блудницями, ти для нього звелів заколоти теля відгодоване...

І сказав він йому: Ти завжди зо мною, дитино, і все моє то твоє! Веселитись та тішитись треба було, бо цей брат твій був мертвий і ожив, був пропав і знайшовся!

Луки 15:11-32

У цій оповіді ми бачимо, що молодший син залишив дім зі своєю часткою майна. Це важлива деталь, оскільки йдеться про його частку спадщини. Тож зверніть увагу, що молодший син уже отримав свою долю. Він уже не може висувати жодних претензій на майно.

> *І молодший із них сказав батькові: Дай мені, батьку, належну частину маєтку! І той поділив поміж ними маєток.*
>
> Луки 15:12

Затим ми читаємо, куди далі вирушив цей молодший син: у чужі краї. Важливо, щоб ви зрозуміли: молодший син покинув батьківський дім. Це означає, що він позбувся можливості отримувати провізію, батьківську опіку та захист законами батьківщини. Молодший син опинився серед чужоземців, у країні з іншими законами, іншим способом життя. Не сумніваюся, що він насправді навіть не уявляв, що саме робить. Допоки лише насолоджувався всіма пільгами свого синівства, живучи в батьковому домі. Усе батькове було доступне йому, поки вони жили разом. Але через якусь причину хлопцеві здавалося, що він щось утрачає в житті, що його обманом позбавили якоїсь можливості, яка була деінде.

Якщо ви ще не зрозуміли, то насправді Ісус розповідає історію людства, історію Адама. Адам і є молодшим сином із цієї притчі, який покинув дім свого Батька. Саме Адамові чомусь здалося, що на нього десь очікує краще майбутнє, і це — щось зовсім інше, ніж і далі служити Богові, своєму Батькові. Знаю, що ви думаєте: «Ну, гаразд: якщо Адам — молодший син, то хто ж тоді в цій історії старший син, який залишився з батьком?» Ми дійдемо до цього питання наприкінці нашого обговорення. Поки що пам'ятатимемо, що Адам — молодший син, який подався світ за очі.

Попри те що Адам і Єва мали все, обманом їх удалося переконати, що десь у іншому місці вони зможуть отримати більше, ніж залишаючись у домі Батька. Коли Адам повстав проти Батькового дому й зволів піти, він потрапив туди, де вже діяв новий уряд, де було нове царство з новими чинними законами. Біблія називає це місце царством пітьми, яким править сатана. Не сумніваюся, що Адам був приголомшений бідністю й безнадією, які зустріли його в цьому новому царстві. Утім, спочатку все здавалося чудовим. Поки вистачало грошей, усе це скидалося скоріш на одну безупинну вечірку! На той момент, як він зрозумів, якої помилки насправді припустився, уже було пізно. Повністю розтративши успадковане, він почувався втраченим. Його розум, колись повний візії та радісних перспектив, тепер мав зосередитися на повсякденному завданні: вижити за будь-яку ціну. Більше не було «завтра» — є і завжди буде тільки «сьогодні», яке не містить жодних обіцянок.

> *А по небагатьох днях зібрав син молодший усе, та й подався до далекого краю, і розтратив маєток свій там, живучи марнотратно.*
>
> Луки 15:13

Отже, молодший син тепер усвідомлював себе серед царства, яке цілком і повністю збанкрутувало, у краї, де нормою був постійний страшний голод. Адам намагався якось змиритися з тим, що бачить щодня. Тобто людей, які вмирали від голоду. Йому, вихідцеві із заможного дому, просто в голові не вкладалося все те, що він бачив. Проте голодні спазми в животі нагадали йому: авжеж, це все правда, це не привиділося. І щоби вижити, він змушений жебрати вулицями. У цьому царстві пітьми земля родила

тільки терен і будяки, і щоб узагалі щось виросло, потрібно докласти чимало болісної праці й поту. Серед страшенної нужди молодший син благав інших про допомогу. Але всі вони в одному човні: якщо хто й подавав, то зовсім не багато, бо всі так само сильно страждали від голоду, як і він.

Саме тут і настала поворотна мить для молодшого сина — та зміна, яка позначилася на нас із вами та на всьому людстві. Уперше протягом усього свого життя молодший син попросився в слуги, наймитом, аби хоч щось заробити фізичною працею. Це повне спотворення його справжньої самоідентичності, усього того, ким він є насправді: більше не син надзвичайно поважної та заможної людини. Тепер він сторож, або м'ясник, або ж агент із нерухомості, чи листоноша — і цей список можна подовжувати безкінечно. Тепер його знають із того, що він робить, — і ніяк не з того, ким він є! Він утратив свою особистість! Далі Ісус говорить нам, що молодший син упав у такий відчай, що згодився доглядати за свинями. Що більше за це може підкреслити втрату самоповаги й самоідентичності? Адже євреї вважали свиней нечистими. Ісус каже тим, хто зібрався Його послухати, що цей молодший син утратив справжню мету свого життя. Його існування тепер — це суцільний сором і ганьба. Царствений статус, яким він колись насолоджувався, залишився далеким спогадом.

> *І пішов він тоді і пристав до одного з мешканців тієї землі, а той вислав його на поля свої пасти свиней. І бажав він наповнити шлунка свого хоч стручками, що їли їх свині, та ніхто не давав їх йому.*
>
> Луки 15:15-16

Сподіваюся, ви тепер бачите паралель між цією історією та сучасним людством. Зустрівшись уперше, про що говоритимуть

двоє чоловіків? «Де ти працюєш?», або «Чим займаєшся?», або «Чим ти заробляєш на життя?» Коли ви просите когось розказати про себе, вам зазвичай кажуть, де й ким вони працюють. Чому? Тому що в системі земного прокляття ми втратили самоідентичність і відчайдушно намагаємося її віднайти. Ми копіюємо будь-кого, хто привертає увагу й має поважний вигляд. І все це стало наслідком рішення Адама залишити дім свого Батька. Наш спосіб мислити, зорієнтований на виживання, затуляє від нас перспективу того, ким ми є насправді. Утім, саме час підбадьоритися: адже молодший син у нашій історії не залишився у свинарнику. Сподіваюся, з подальшого розгортання цієї оповідки ви також зрозумієте, що й вам не треба там залишатися.

У Біблії сказано, що все-таки одного дня молодший син схаменувся та згадав про дім свого батька, де навіть слуги мають більше, ніж можуть з'їсти. Можу тільки уявити, як він серед отої крайньої голоднечі згадував усі чудові страви, якими колись насолоджувався. Мій дядько Гарольд був радистом на бомбардувальнику *B-17* під час Другої світової війни. Він виріс у фермерській сім'ї в сільській глибинці. Щонеділі його мати частувала родину ситним обідом зі смажених курчат, картопляного пюре, домашнього хліба, зеленого горошку та багатьох інших смачних овочів. Звичайно, на десерт завжди були домашнє печиво чи пиріг. І я не з чуток знаю, якими смачними були ці страви, оскільки його мати була моєю бабусею.

Дядьків літак збили над Німеччиною, і він провів багато місяців у німецькому таборі для полонених. Бранців майже не годували. Якось я запитав у дядька, як він переніс ті дні, і він сказав мені, що міг думати лише про те, щоби повернутися додому до маминої смаженої курки з картопляним пюре. Не сумніваюся, що й молодший син переживав щось подібне та зрозумів, що втрачає. Але

тепер він аж ніяк не міг претендувати на батькове майно, оскільки вже отримав усе, що йому припадало з батькового спадку. Тому цей молодший син придумав такий план: іти додому й благати батька найняти його слугою. На його думку, бути наймитом, працювати на пана — єдиний із можливих варіантів.

> *Тоді він спам'ятався й сказав: Скільки в батька мого наймитів мають хліба аж надмір, а я отут з голоду гину! Устану, і піду я до батька свого, та й скажу йому: Прогрішився я, отче, против неба та супроти тебе... Недостойний я вже зватись сином твоїм; прийми ж мене, як одного з своїх наймитів... І, вставши, пішов він до батька свого...*
>
> Луки 15:17-20

Тож повернувся молодший син додому з планом упросити батька працювати хоча б в обмін на спальне місце та щоденний харч. Але ж читаємо в Біблії, як дивовижно завершилася ця історії. Ось він уже наближається до свого дому, аж от батько побачив його здаля й вибіг назустріч, щоби міцно пригорнути до грудей. З цього моменту цю історію слід називати історією любові Батька, бо ж батько обійняв сина, хоча той був увесь у свинячому гної. Учинивши так, як добре було відомо юдейським слухачам Ісуса, батько через ці обійми сам став духовно нечистим. Однак він добровільно зробив це заради свого сина. Далі батько попросив принести найкраще вбрання, яке тільки має, і одягнув свого сина, щоби прикрити нечистоти. Узяв перстень із печаткою, що символізує владу, і надів на синів палець. Сандалі, які батько дав синові, означають те, що син знову має доступ до всього маєтку. Проте останнє, що отримав молодший син від батька, дуже розлютило старшого сина. Батько звелів заколоти вгодоване теля й приго-

тувати частування на честь синового повернення. Молодшому синові, хоч він того й не заслуговував, повернули становище та пільги, щоб його відкрито й вільно шанували як сина, цілком і повністю поновленого в колишніх правах у рідному домі.

Гаразд, як усе це стосується подвійної порції? Безпосередньо. Ісус використав історію про те, як молодший син від'їжджає та повертається, тому що Його слухачі з єврейської культури зрозуміли б, що означає ця історія та що я збираюся вам розповісти. У єврейській культурі старший син автоматично отримував подвійну порцію. Якщо ви пам'ятаєте, старший син залишився вдома, а молодший пішов і повернувся. Ви також пам'ятаєте, що коли він пішов, то забрав із собою свою законну частину майна. Тепер у нього більше не було претензій на маєток чи будь-що в ньому. Проте коли молодший син повернувся і батько відновив його як сина і, зокрема, дав йому відгодоване теля, щоб відсвяткувати повернення, старший син розлютився. На думку старшого сина, те теля належало йому, бо було його законною частиною майна.

Отже, у чому суть: навіть уже отримавши свою частку батькового майна, молодший брат був відновлений як син і тепер сповна користав з іншої частки. Це означало, що він фактично отримав подвійну частку майна. На думку старшого брата, це було несправедливо, про що він розгнівано сказав батькові. Він наполіг на тому, що всі ці роки вірно працював на батька, а от молодший брат не зробив нічого, окрім того, що зганьбив свою сім'ю. За що йому тепер подвійна порція?

Чи справді це буде справедливо? З погляду системи земного прокляття, пов'язаного з болісною працею і потом, ми всі скажемо, що це нечесно. Імовірно, ми стали б на бік старшого сина, який сумлінно працював і мав усі підстави стверджувати, що з ним учинили несправедливо з огляду на все те, що він зробив для свого батька.

Та на підставі чого ми судимо, що є чесним, а що ні? Хіба не Батькові вирішувати, кому Він хоче виявити Свою прихильність? Система земного прокляття, через яку ми всі пройшли, підводить саме до цього висновку: якщо батько віддає молодшому синові ще частину маєтку, то старшому сину доведеться вдовольнитися навіть меншим. Однак це абсолютно не той випадок. Батько такий заможний, що навіть слуги мають більше ніж удосталь. А що вже говорити про синів!

Сатана не хоче, щоб ви знали, який великий наш Бог або ким ви є насправді. Він від початку поширював брехню про нашого Батька. Страховики стверджують, що стихійні лиха трапляються з волі Бога. Релігійні організації доводять, що Богу подобається обітниця бідності. Люди запевняють, що Бог робить погане хорошим людям. Сатана й надалі хотів би тримати вас незрячими щодо того, хто ви є насправді й наскільки великий ваш Батько, щоб ви не схаменулися й не навернулися до Нього всім своїм серцем. Я можу запевнити вас: коли ви й справді навернетеся до Нього, то отримаєте той самий прийом, яким привітали меншого сина в цій історії.

«А хто ж старший син?» — запитаєте ви. Подивимося, чи зможете ви самі це з'ясувати.

> *А син старший його був на полі. І коли він ішов й наближався до дому, почув музики та танці. І покликав одного зо слуг, та й спитав: Що це таке?*
>
> *А той каже йому: То вернувся твій брат, і твій батько звелів заколоти теля відгодоване, бож здоровим його він прийняв.*
>
> *І розгнівався той, і ввійти не хотів. Тоді вийшов батько його й став просити його. А той відповів і до батька сказав:*

Ото, стільки років служу я тобі, і ніколи наказу твого не порушив, ти ж ніколи мені й козеняти не дав, щоб із приятелями своїми потішився я...

Коли ж син твій вернувся оцей, що проїв твій маєток із блудницями, ти для нього звелів заколоти теля відгодоване...

І сказав він йому: Ти завжди зо мною, дитино, і все моє то твоє!

Веселитись та тішитись треба було, бо цей брат твій був мертвий і ожив, був пропав і знайшовся!

Луки 15:25-32

Старший син сказав, що всі ці роки він гнув спину на батька, і жодного разу батько не дав йому навіть козеняти, щоби почастуватися з друзями. Дозвольте мені витлумачити те, що він сказав: «Батьку, так нечесно!» Але зверніть увагу, яку батько відповідь дав: *«Ти завжди зо мною, дитино, і ВСЕ МОЄ то твоє!»*

САТАНА НЕ ХОЧЕ, ЩОБ ВИ ЗНАЛИ, ЯКИЙ ВЕЛИКИЙ НАШ БОГ АБО КИМ ВИ Є НАСПРАВДІ.

Стоп!!!!

Тепер ви, напевно, зрозуміли, хто такий старший син? Він був надто поглинутий наймитством у свого батька, піддавшись хибному уявленню, що це і є праведний шлях, і через це сам позбавив себе можливості насолоджуватися батьковою добротою. Бо ж усе, що мав батько, завжди було його.

Ви маєте рацію, старший син уособлює закон першого завіту. Перший син просто не користувався благами батьківського дому, бо надто переймався тим, щоб заслужити схвалення батька. І хоча старший син мав право на подвійну порцію, та саме молодший син скуштував її сповна.

Ви і є цей молодший син!

Ви маєте цю подвійну порція. Ви — син, якого приймають не через те, що ви робите, а завдяки тому, ким ви є у Христі — сином чи дочкою Бога, що сповна користають зі спадщини, яку не мусили відробляти, а вільно отримали від нашого Батька.

Розділ 9

БІЛЬШ НІЖ ДОСТАТНЬО!

Я розумію, що назва цього розділу може викликати у вас скепсис, та якраз до цього вас і підводили: до більш ніж достатньо. І не тому, що я зараз покажу вам найновішу, найкрутішу схему швидких грошей, а тому що ви як дитина Божа маєте законне право насолоджуватися добром і достатком дому вашого Батька. Ідею подвійної порції, більш ніж достатньо, здається, навіть уявити неможливо, зважаючи на те, ким ви бачите себе просто в цю мить свого життя. Однак саме з цього ви маєте почати свій шлях до свободи — зі свого мислення. Допоки ваші думки не узгодяться зі Словом Божим, ви ніколи не зможете насолоджуватися Його благами. Тож підведіть

ІДЕЮ ПОДВІЙНОЇ ПОРЦІЇ, БІЛЬШ НІЖ ДОСТАТНЬО, ЗДАЄТЬСЯ, НАВІТЬ УЯВИТИ НЕМОЖЛИВО, ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, КИМ ВИ БАЧИТЕ СЕБЕ ПРОСТО В ЦЮ МИТЬ СВОГО ЖИТТЯ. ОДНАК САМЕ З ЦЬОГО ВИ МАЄТЕ ПОЧАТИ СВІЙ ШЛЯХ ДО СВОБОДИ — ЗІ СВОГО МИСЛЕННЯ.

ваші очі від того, що ви бачите навколо себе, і зверніть їх на те, що за словами Бога належить вам у Його Царстві. Перестаньте сперечатися з тим, що говорить Господь, бо ви начебто не бачите цього у своєму житті. Натомість почніть сперечатися зі своїми обставинами, спираючись на Слово Боже і вірячи, що обставини ці просто зобов'язані узгоджуватися з усім, що є вашим відповідно до Слова Божого. Я — такий само хлопець, як і ви. Я просто зробив те саме, про що вам тепер говорю: вірте сказаному Богом! Боже Слово не може підвести, воно принесе зміни в будь-які обставини. Для прикладу наведу електронний лист, який я отримав від нашої слухачки, яка засумнівалася, бо ж «чула подібне вже сто разів» — та чи саме це вона чула?

> Спробую зараз передати двадцять два роки боротьби, уклавшись у якомога менше речень. Ми з чоловіком виросли в християнських сім'ях і регулярно відвідували церкву. Ми навіть брали участь у молодіжній недільній школі. Коли побралися, наш перший рік у фінансовому плані був добрий... але це було понад двадцять два роки тому. Відтоді «грошові справи» були постійним джерелом болю та боротьби, і я постійно вагалася у своїй вірі, бо не могла зрозуміти, чому з нами не ставалося всього того, про що говориться у Святому Письмі. Якщо Боже Слово — вічне й непорушне, а Він — Той самий учора, сьогодні і назавжди, то що це дає? Він був або мучеником, або брехуном, або ж божевільним!
>
> А тепер перенесемося у 28 січня 2013 року... Я сказала своєму чоловікові: «Або Бог з'явиться, або я залишу це назавжди». З мене вже було досить і церкви і Бога. Аж от якось, коли я вийшла з дому у справах, мій чоловік нарешті дослухався до спонукання Святого Духа й покликав нашу дорогу подругу,

щоби поговорити з нею про нашу ситуацію. Коли мій чоловік завершив розповідати, вона сказала, що має для нас дещо, що нам вартувало б послухати, — пастор Гері Кізі. Вона поділилася своїми свідченнями про те, як змінилося її життя. Отже, коли я повернулася додому, чоловік розказав мені про цю розмову й повідомив, що піде наступного дня, щоби взяти ці касети послухати.

Не знаю, що зі мною сталося тієї миті (оскільки я вже достатньо наслухалася різних пасторів і вчителів про «духовне»), але зателефонувала подрузі й запитала, чи можна прийти до неї цього ж вечора, не відкладаючи на завтра. Була вже майже ніч, сильна хуртовина, проте мені вдалося дістатися її будинку. Увесь шлях, що я вела машину до неї, не переставала повторювати Богу: «Нехай це буде саме воно!»

Наступного дня, почавши слухати, ми обоє були просто-таки приголомшені. Усе, що ми чули раніше, почало набувати сенсу. Усі ці вірші з Писання: віра, міцне стояння у своєму сповіданні. Нарешті всі частини головоломки стали на свої місця. Ми чули про Царство кілька років тому, АЛЕ ніхто не додумався навчити самого ПРОЦЕСУ... як дістатися до «ОСЬ ВОНО!» Саме це ви зробили для нас.

Тож ми негайно застосували на практиці те, чого навчилися... нам потрібні були гроші для виплати іпотеки. Був четвер, і мій чоловік якраз закінчив із дрібним ремонтом у будинку моїх батьків... Вони постійно запитували мене, скільки мають заплатити моєму чоловікові (адже знали, що нам зараз непросто). Я сказала їм: «Стільки, скільки хочете». Цього було недостатньо, щоб оплатити іпотеку... АЛЕ це був лише четвер.

У п'ятницю ми домовилися зустрітися з тією подругою, яка дала нам послухати компакт-диски. Знову була хуртовина,

одначе нам із чоловіком не терпілося сісти й поговорити з нею про Царство та як воно діє.

А перед тим як ми пішли, вона запропонувала помолитися, потім дала нам чек.

...Господь уклав це в її серце — зробити посів у наше життя. По правді, ми були неабияк збентежені, аж от відкрили чек... а там було БІЛЬШ НІЖ ДОСТАТНЬО, щоб оплатити іпотеку й інші рахунки!

Я так і сказала чоловікові: це те, що мені потрібно! Сфотографувала чек, щоб він і надалі нагадував мені про Його вірність. Але ж і ворогові не сподобалося те, що він побачив, і негайно (коли я кажу — негайно, то так воно й було!!!!) спробував украсти наш посів. Проте ми вирішили, що стоятимемо в істині й не збираємося говорити нічого, що може зруйнувати наше майбутнє. Ворог теж ніяк не вгамовувався... та ми вперлися п'ятами в землю й підняли щит.

Перш ніж повести далі, хочу, щоб ви зрозуміли: я була упертою італійкою, ситою по горло «вченнями процвітання», які зараз чутно повсюдно... і мій чоловік це знав. Тож справжнім дивом було те, що я повністю переконалася в тому, чого ви навчаєте, і трималася цього... інколи мій чоловік дивиться на мене й дивується: та що ж це й справді на неї найшло?

Ми вивільнили нашу віру та зробили посів, щоб отримати контракт для нашої будівельної компанії на 3/13 посередницького контракту на 150 тисяч доларів для погашення прострочених рахунків, податків тощо. З 5 по 13 квітня ми отримали два контракти на загальну суму 450 тисяч доларів за ОДИН ДЕНЬ!!!!! Це було лише через два місяці відтоді, як ми почали застосовувати принципи Царства.

Ми залучили наших дітей, і вони побачили, що «в цьому щось є». Тоді вони склали власний список і зробили посів зі своїх дитячих скарбничок на те, чого їм хочеться. У нас у кожній кімнаті є вірші з Писання, і наша п'ятирічна дитина підходить до них і проголошує: «Я вірю, що я це вже отримала».

Ми дуже вдячні, що тепер у нас є більше грошей і що ми на один день наблизилися до того, щоби позбутися боргів і виконати нашу життєву місію!

Дякую, пасторе Гері, що знайшли час відповісти на електронні листи, які я вам надсилала. Ми розуміємо, що ваш час обмежений, і той факт, що ви знайшли можливість приділити нам увагу, наочно показує, наскільки ви прагнете ділитися цим неймовірним посланням про велике Боже Царство.

Я отримую такі електронні листи щодня. Люди, такі як ми з вами, відкривають правду про те, ким вони є у Христі, дізнаються про дію Царства Божого і насолоджуються його пільгами. Отже, як ми з Дрендою відкрили принцип подвійної порції? У цьому розділі я збираюся розповісти вам про це та знаю, що наші історії вас обов'язково надихнуть.

Коли ми з Дрендою почали вивчати закони та принципи Царства Божого, наше життя радикально змінилося. Про це я вже розказував у першій частині цієї книжки: від життя, перебиваючись із хліба на воду, у боротьбі з панічними нападами, життя з антидепресантами та в крайній безнадії — до життя із метою та провізією. Ми ставали свідками, як знову і знову відбувається все те, що змушувало нас зупинитися й сказати: «Ти тільки уяви собі! Невже так буває?» Ми постійно бачили, що Царство Боже діє так, як сказано в Біблії, і запитували себе: «Як і чому це сталося?» або «Який саме принцип ми застосували?» Проте, навіть

отримуючи більш ніж достатньо втіхи й задоволення, ми все ж не бачили подвійної порції так чітко, як у історіях, якими я з вами зараз поділюся. До того ж ми вже насолоджувалися подвійною порцією, однак поки просто не знали, що насправді все те, що ми отримуємо, називається «подвійною порцією», аж поки Господь розкрив наші очі. Перш ніж пояснити, як Бог допоміг зрозуміти подвійну порцію, я хочу ще раз переглянути ключовий уривок Святого Письма. (Слова в дужках є моїми примітками, а не частиною тексту Писання.)

> *Отож, людові Божому залишається суботство, спочинок. Хто бо ввійшов був у Його відпочинок (віру), то й той відпочив від учинків своїх (система земного прокляття болісної праці, поту й виживання), як і Бог від Своїх.*
>
> До євреїв 4:9-10

Нині ви вже знаєте, що цей суботній відпочинок є обітницею для кожного новозавітного віруючого в Христа, а це не лише щось зі Старого Завіту. Тепер ви також знаєте, що субота неможлива без того, щоб мати більш ніж достатньо, або подвійної порції, як ми бачили в 16-му розділі Виходу. Утім, будь ласка, не плутайте подвійну порцію з тим, що ви начебто завжди матимете безмірно грошей, коли Бог попросить вас узятися за Його справу.

У моєму житті були моменти, коли Ісус казав мені вести далі якийсь проєкт, навіть коли я зовсім нічого не мав у банку. Пізніше я зрозумів, що Бог аж ніяк не хвилювався за гроші та знав, звідки ті прийдуть. Проте Він не дозволяв їм з'явитися, щоб ворог не спробував їх украсти до того, коли вони справді знадобляться. Дозвольте застерегти вас: у подібних ситуаціях рухайтеся вперед тільки тоді, коли повністю впевнені, що почули спонукання Свя-

того Духа зробити те чи те. Знову-таки, якщо Ісус не скаже вам рухатися вперед, щоб реалізувати проєкт без коштів, не робіть цього. Зачекайте, доки відкриються Божі строки та провізія.

Загалом, як віруючі ми покликані до життя у фінансовому надлишку, коли зайвина переливатиме через край. Ми не бідаки, а спроможні бути щедрими за кожної нагоди, як і наш Отець. Я згадую про це, бо отримую забагато електронних листів, у яких люди роблять фальстарт, не дотримуючись Божого строку. Послухайте: те, що Бог вам щось показує, іще не означає, що настав час утілювати це в життя. Багато разів Він демонструє вам щось, указуючи напрям і час для підготовки. З мого досвіду, правильні строки анітрохи не менш важливі, як і здатність дослухатися до Його водійства.

Ісус, після того як Іван Хреститель охрестив Його в річці Йордан, провів 40 днів і ночей у пустелі та розпочав служіння в рідному місті. Він пішов у місцеву синагогу, узяв сувій із текстом пророка Ісаї та звернувся до присутніх словами з 61-го розділу Книги пророка. Ця подія описана у Євангелії від Луки 4:18–21:

> *На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених, щоб проповідувати рік Господнього змилування.*
>
> *І, книгу згорнувши, віддав службі й сів. А очі всіх у синагозі звернулись на Нього. І почав Він до них говорити: Сьогодні збулося Писання, яке ви почули!*

Звісно, зібрання неабияк розлютилося на Ісуса, бо Він дав зрозуміти, що і є Тим, про Кого йдеться. Але зверніть особливу увагу,

де Ісус зупинив читати. Адже насправді 1-й і 2-й вірші 61-го розділу Книги Ісаї говорять:

> *...послав Мене перев'язати зламаних серцем, полоненим звіщати свободу, а в'язням відчинити в'язницю, щоб проголосити рік уподобання Господу, та день помсти для нашого Бога...*

Зауважте, Ісус зупинився посередині речення. Він не прочитав «та день помсти для нашого Бога». Чому? Тому що Він хотів зупинитися на першій частині цього речення, «рік уподобання Господу». А що це за рік уподобання Господу? Це Ювілейний рік! По суті, Ісус об'явив: усе, що показала нам тінь суботнього дня, суботнього року та Ювілейного року, сповнилося і тепер уже тут, бо Він прийшов. Увесь 61-й розділ Книги Ісаї розповідає нам, що Ісус зробив для нас. Щодо подвійної порції, то подивіться на вірші із 7-го по 9-й.

> *За ваш сором подвійний і за ганьбу та смуток, ваш уділ, тому то посядуть вони в своїм краї подвійне, радість вічна їм буде! Бо Господь Я, і правосуддя кохаю, і ненавиджу розбій та кривду, і дам їм заплату за чин їхній поправді, і з ними складу заповіта довічного! І буде насіння їхнє знане між людами, і між народами їхні нащадки, усі, хто бачити їх буде, пізнають їх, що вони те насіння, яке благословив був Господь!*
>
> Ісая 61:7-9

Звичайно, мені знайомий сором, спричинений виснажливими фінансовими проблемами. Багато разів я почувався приниженим

і розгубленим через нашу фінансову ситуацію. Пригадую, одного разу я запросив приблизно 20 наших друзів на обід у місцевому ресторані. Не згадаю вже, яку значущу подію ми тоді святкували, але я згодився оплатити це святкування. Пам'ятаю, у якій напрузі просидів увесь час обіду, бо насправді не мав грошей, щоб улаштовувати такі частування. Гроші, які я сподівався отримати від бізнесової угоди, над якою працював, усе ще затримувалися. У мене залишалася єдина не анульована кредитна картка, однак ліміт на ній було перевищено, і я не був певен, спрацює вона ще раз чи ні. Само собою, коли наш обід добіг кінця, картку було відхилено. Мені довелося смиренно попросити, почуваючись дуже принизливо, одного з моїх гостей заплатити за вечірку.

ТЕ, ЩО БОГ ВАМ ЩОСЬ ПОКАЗУЄ, ІЩЕ НЕ ОЗНАЧАЄ, ЩО НАСТАВ ЧАС УТІЛЮВАТИ ЦЕ В ЖИТТЯ. БАГАТО РАЗІВ ВІН ДЕМОНСТРУЄ ВАМ ЩОСЬ, УКАЗУЮЧИ НАПРЯМ І ЧАС ДЛЯ ПІДГОТОВКИ.

Авжеж, маю чимало таких історій, та не впевнений, що у вас достатньо серветок під рукою, щоб їх усі переказувати. Хвала Богу, завдяки Ісусові тепер усі, хто бачить нас, мають визнати, що ми — народ, який Господь благословив!

Подвійна порція належить вам, Ісус — ваш суботній відпочинок. Він — це і є ваша подвійна порція! Якщо ви читали хоч одну з моїх попередніх книжок, то знаєте, що Господь багато навчив мене про Царство якраз через мисливство, коли я полював на оленів. Насправді полювання було тим засобом, який Бог використав, щоби привернути мою увагу до Царства. Я безрезультатно полював на оленів декілька років поспіль. Витрачав час і гроші на мисливські вилазки, але не мав ні успіху, ні оленини. Направду

кажучи, я жодного разу навіть не вистрілив. Утім, безпосередньо того року, коли я обдумував прийдешній сезон полювання на оленів, Бог звернувся до мене і сказав: «Можливо, хоча б цього року ти дозволиш Мені допомогти тобі з полюванням на оленів?!» Звичайно, я не розумів, що це означає. Однак Господь сказав мені взяти чек і написати в розділі приміток: «На мого оленя 1987 року», разом із певною сумою грошей, а потім надіслати чек до служіння, на яке Він мені вказав. Також Бог повідав мені, щоб ми з Дрендою поклали руки на цей чек і проказали слова з **Євангелії від Марка 11:24**:

> *Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам.*

Отже, щоб довго не розводитися, того року я вийшов на абсолютно незнайому місцину й уполював свого оленя-самця приблизно за 40 хвилин. Ми з Дрендою трималися цієї практики протягом останніх тридцяти років. Відтоді я щороку здобував оленів за 30–40 хвилин. Минали роки, і я бачив, як Бог робить просто-таки дивовижні речі під час полювання, не кажучи вже про чимало засвоєних під час полювання уроків про закони Царства. (Усі ці ранні історії записані в моїй книжці *Faith Hunt («Полювання у вірі».)*

Тут, у Огайо, я зазвичай віддаю перевагу полюванню з лука серед теплих осінніх кольорів, ніж серед холоднечі, тримаючи в руках непрогріту рушницю. Є обмеження на кількість оленів, яких можна вполювати, але в Огайо вони досить щедрі, і будь-якого року цей ліміт становить шість оленів. Та я ніколи не мав потреби аж у такій кількості оленів, щоби прогодувати сім'ю. Наша морозильна камера зазвичай заповнена вщерть, коли в ній є два-три олені протягом року. Щоб сповна оцінити те, що я вам зараз роз-

повім, варто дещо знати. Полюючи всі ці роки, я жодного разу не встрелив двох оленів з одного дерева під час одного полювання, ранкового чи вечірнього. Якщо ви не мисливець, то знайте, що з лука також полюють із засідки на дереві. Зазвичай, коли я забивав оленя, то вже йшов із лісу, а наступного дня повертався й полював далі. І Господь захотів мене дечого навчити на одному з таких вечірніх полювань.

Це був один із тих схожих осінніх днів, ідеальних для полювання: невелика хмарність і легкий дощ, який час від часу зволожував землю. Був вечір неділі, і я трохи втомився, провівши кілька церковних служб того ранку, тож із нетерпінням чекав, коли виберуся в ліс. Дренда саме збиралася на закупи, і ми з нею погодилися, що сьогодні саме той вечір, коли було б добре покласти оленину в морозильник. Я ще вдягав мисливський камуфляж і збирав мисливське приладдя, коли вона вже пішла до машини. Я вийшов із дому саме тоді, коли Дренда заводила автівку, щоб рушити до магазину. Заводячи машину, вона опустила вікно й сказала: «Подвійна порція». Я не знав, чому вона це говорить. Уже пізніше дружина переповіла, що почула ці слова від Господа саме тієї миті, тож переказала їх мені.

Того року ми зробили посів на трьох оленів, і це був перший день полювання в сезоні. Я швиденько поцілував дружину, сказав їй, що згоден, і попрямував до нашого лісу. Я полював на власній земельній ділянці, тож добре знав, куди прямувати. Піднявшись на своє дерево, я кілька разів дмухнув у ріжок-приманку. За 15 хвилин з'явився великий восьмипасинковий самець, і я зробив постріл із 30 метрів — і от мій олень-самець уже лежить на землі. Це було чудово! Я вже зліз і пішов до оленя, коли згадав, що сказала Дренда: подвійна порція. Тож залишив оленя на місці й повернувся до своєї засідки на дереві.

Я подумав, що наробив дуже багато шуму, коли спускався із засідки, ішов до здобичі, а потім повертався назад до дерева та піднімався наверх. А ще й запах, імовірно, поширився навколо. Тож за природних обставин шансів уполювати здобич за дозволений законом час, що залишився, було небагато. Проте лише за 15 хвилин після того, як вибрався на дерево, просто під моєю засідкою пройшло оленя, тож я завалив його ідеальним пострілом. Отакої: два постріли і два олені підряд з одного дерева. Раніше в мене ніколи так не виходило. І це не могло не привернути увагу. Я зрозумів, що це і є та подвійна порція, про яку говорила Дренда.

Протягом наступних п'яти років це вже стало для мене звичною справою. Щоразу, коли я виходив на полювання з луком, то здобував двох оленів з одного дерева з проміжком кілька хвилин. Я знав, що маю справу з чимось неординарним, тож почав уважніше осягати тему подвійної порції, достеменно розуміючи, що Бог знову дає мені ще один урок про Своє Царство.

Я завжди любив рушниці та, звісно, люблю полювати. У мене є власна колекція мисливської зброї, яку я використовую на полюванні, і я нею більш ніж задоволений. Ми з Дрендою маємо 24 гектари землі, приблизно 10 гектарів лісу та 6 гектарів боліт. Із настанням осені болотиста ділянка може бути сухою або заповненою водою, залежно від того, наскільки вологе було літо.

Того року, як сталася ця історія, ми мали досить вологе літо. Коли настав осінній сезон полювання на качок, болото здавалося повноводним. Щороку качки завжди зліталися до цієї ділянки, якщо була вода, та насправді раніше я ніколи не звертав на них особливої уваги. Утім, саме того року на болота прилетіли настільки численні зграї, і вода була такою високою, що я просто не зміг утерпіти. Направду кажучи, минулі роки я не виходив на качине полювання, однак тепер подумав, що не завадить вийти на бо-

лото й спробувати це зробити. Авжеж, полювання видалося чудове. Качки були повсюдно, і того року ми не раз обідали качатиною.

Під час тогорічного качиного полювання виявилося, що птахи раз за разом пролітали поза межами досяжності пострілів моєї рушниці. А я саме використовував свою звичну універсальну рушницю, яку брав для полювання на кроликів і фазанів. Укотре проводжаючи очима качок, я згадав, що мені доводилося чути про новіший тип рушниці, призначеної лише для полювання на качок. Ці рушниці були камуфльовані та стріляли новими набоями, начиненими значно більшим зарядом дробу, що давало змогу робити постріли на куди більшу відстань. Пам'ятаю, я ще подумав тоді, що за нагоди варто детальніше дізнатися про цю зброю.

Одного разу, орієнтовно за місяць після сезону полювання на качок, я відвідував місцевий магазин спортивних товарів. Аж раптом помітив стелаж, на якому був напис «Рушниці на водоплавну дичину». Звичайно, я поцікавився тією зброєю. Проте зважив, що одна рушниця коштує 2 тисячі доларів, та й знадобиться вона мені аж через десять місяців, поки знову відкриється сезон качок, тож вирішив зачекати з покупкою. Утім, не роздумуючи, проказав уголос: «Господи, я хочу саме таку», та й вийшов із магазину. Через декілька тижнів я вже навіть і не думав про ту рушницю. Та якось мені довелося виступати на корпоративній зустрічі з продажів — не на церковному зібранні, а саме на корпоративній зустрічі з продажів. Наприкінці моєї презентації генеральний директор подякував за виступ і промовив: «Ми хотіли на знак нашої вдячності за сьогоднішній виступ зробити вам подарунок». Яким же було моє потрясіння, коли він виніс оту саму рушницю, яку я роздивлявся в магазині спорттоварів лише кілька тижнів тому. Мої слова «Господи, я хочу саме таку» і той факт, що я чимало пороздавав мисливської зброї в минулому, принесли цей урожай.

У першій із серії книжці «Ваша фінансова революція: Сила підданства» я розповідаю про принцип, який, власне, і привів до появи цієї рушниці. Я називаю його «принципом серпа», і описаний він у Євангелії від Марка 4:26-29. Охоче запропоную вам отримати примірник моєї першої книжки, якщо ви її ще не читали. Поява тієї рушниці, безумовно, була дивовижею, але й це не основна історія, на якій мені хотілося б зосередитися. Утім, саме вона спонукала до розповіді, яку зараз хочу вам донести. Коли з'явилася та рушниця і я зрозумів, як уможливив цей урожай, то задумався про іншу зброю, яку колись хотів купити. Зрештою, раніше я посіяв чимало власної мисливської зброї, тож вирішив поставити невеличкий експеримент, зважаючи на закони Царства. Єдиною рушницею, якої ще не мав у колекції, був двоствольний вінчестер. Це дуже красиві рушниці та зазвичай недешеві. Тому я попросив: «Господи, я хотів би мати одну з таких гарних рушниць!»

Приблизно за місяць я отримав телефонний дзвінок від партнера зі служіння. І він сказав, що хоче купити для мене саме таку двоствольну рушницю. Мені аж дух перехопило від захвату, а він додав, що надішле її поштою. І справді, через кілька днів я отримав поштою дві гарні двостволки, просто розкішні! Зверніть увагу: я отримав дві рушниці. «Отакої!» — подумав тоді я. Зателефонував партнерові й подякував за чудові дробовики, що він надіслав. А той за декілька днів відправив іще дві! Звісно, я знову зателефонував партнерові зі словами подяки, а той пояснив: «Знаєш, я був такий вражений, що ти набрав мене особисто, щоби подякувати за подарунок, що аж захотілося надіслати тобі ще дві». Я був приголомшений цими подарунками, проте почав також убачати в цьому закономірність. Дві рушниці щоразу? Звучить як подвійна порція.

А ще приблизно через два місяці якось уранці я навчав у церкві, а потім того ж вечора мав виступити з ученням у тому самому місті, але в іншій церкві. Після ранкової служби до мене підійшов один чоловік і промовив: «Я хочу подарувати вам свою чудову напівавтоматичну рушницю *Browning*». Знову я не тямив себе від захвату. Хоч як це дивно, та під час вечірньої служби в другій церкві до мене підійшов інший чоловік і сказав: «Я приніс новеньку рушницю, ще запаковану в коробці, і хочу вам її подарувати». Це був гарний *Marlin 30-30* із оптичним прицілом — рушниця, якою я часто милувався, але ніколи не мав. Знову ж таки, я був здивований, однак розумів — авжеж, подвійна порція.

Декілька тижнів по тому сталося те саме — одного дня я отримав два дробовики. Що ж, можу хіба що сказати, що, напевно, мене благословили чудовими рушницями. Утім, як і в кожній історії, яку я розповідаю, завжди запитую себе: «Як це сталося?» Звичайно, я вже говорив, що чимало сіяв рушниці в минулому, але ніколи не просив: «Візьму собі оцю, Господи», — принаймні до того часу. Це і є принцип серпа, який ви маєте знати. Проте, окрім принципу серпа, я долучався до подвійної порції дуже прикметним і очевидним способом. Мені хотілося точно знати, як саме це в мене вдається. Вважаю, що Господь показав мені: багато з нас упускають цей дуже важливий аспект жнив від Царства. Тож у наступному розділі збираюся розглянути цю тему. Але перш ніж перейти до неї, просто не можу не поділитися з вами тим, як розгортався далі той рік.

Після того як я отримав рушниці поштою, сталася одна з найдивовижніших історій, коли подвійна порція з'являється чітко, відкрито, не викликаючи запитань. Ця історія — наочний приклад подвійної порції. Вона стосується моїх автомобілів, зокрема

подарованого мені перлинно-білого *Cadillac Escalade*, про який я згадував у одному з попередніх розділів.

Я вже писав у цій книжці, що нас із Дрендою не можна зарахувати до фанатів автівок. Зазвичай ми просто користуємося машиною, поки та не перестає працювати чи просто втрачає гарний вигляд.

Хочу також нагадати, що ми з дружиною перед тим віддали декілька машин і насправді не ставили якогось чіткого запиту у вірі, що саме пожнемо від цього подаяння. Але якщо ви пам'ятаєте ту історію, то ми, коли їздили на орендованому *Escalade* під час конференції і говорили: «Нам подобається ця машина, мабуть, варто придбати саме таку», — аж ніяк не очікували, що хтось просто зателефонує і скаже, що хоче купити для нас таке авто. Утім, саме так і сталося. Звісно, ми нікому не говорили, що хочемо цю машину. Проте, як я вже розповідав раніше, з'явилася та сама перлинно-біла коротша версія *Escalade*, і вона приголомшлива. Я в захваті від цієї машини.

У цієї історії є більш дивовижне продовження, яке сталося минулого літа. Ми їздили на нашій *Escalade* майже півтора року, аж до торішнього літа. Одного разу я помітив, що загорілася лампочка перевірки двигуна. «Нічого страшного», — подумав я, але все-таки вирішив перевірити двигун і попросив про це дилера. Виявилося, що це справді несуттєво: датчик набирав трохи мастила на вихлопі, однак це не мало створювати жодних проблем. Двигун прослужить стільки, скільки я захочу на ньому їздити. Я поцікавився, чому все-таки він забирає це мастило. На мій *Escalade* була встановлена

Я ПРАГНУ ЦАРЯ ТА ЙОГО ЦАРСТВА, АЛЕ В ЦАРСТВІ Я ЗНАХОДЖУ БІЛЬШ НІЖ ДОСТАТНЬО — ПОДВІЙНУ ПОРЦІЮ!

кастомна післяпродажна вихлопна система, і техніки вирішили, що це й може бути причиною сигналу несправності. Знову ж таки, вони наполягали, що сам двигун справний і прослужить ще довго.

Одного разу під час випадкової розмови з чоловіком, який подарував мені цей автомобіль, я згадав про проблему з датчиком. І він повідомив: «Так, мені доводилося бачити, що таке інколи трапляється з деякими іншими моделями *GMC*. Насправді, це досить поширене явище в їхніх старіших моделях». Після чого додав, що це жодним чином не вплине на автомобіль і я можу без проблем керувати ним протягом наступних десяти років або довше.

Цей чоловік знав, що ми з Дрендою щойно купили будинок у Флориді. І я просто не міг отямитися після того, що він промовив далі: «Ось тобі моя порада: віджени цю машину у Флориду й користуйся нею там, а я подарую тобі іншу, щоб їздити тут, в Огайо». Так-так, тепер у мене є дві перлинно-білі коротші версії *Escalade*, які ідеальні в усьому, окрім датчика, що час від часу спрацьовує в першій. Окрім цього, обидві машини ідеальні! Знову ж таки, це був один із тих моментів, які можна описати словами: «Ти це собі уявляєш?» Нам із Дрендою інколи просто хочеться вщипнути себе, коли ми сідаємо за кермо цих чудових автівок. Ми не платили за жодну з цих машин. Це той самий випадок, коли ми знали напевно: це подвійна порція.

Я розповідаю вам ці історії не для того, щоби похвалитися. Друже, я благословенний! Я насолоджуюся подвійною порцією, яка є, як ви тепер уже знаєте, більш ніж достатньою. У мене є збройовий сейф, повний рушниць, яких мені більш ніж достатньо. Маю дві однакові *Escalade*, за які я не платив. Гадаю, ви погодитеся, що цього більш ніж достатньо! Ідеться не про те, що я нібито заохочую вас прагнути матеріальних речей, зовсім ні. Я не тримаюся за речі, не поклоняюся їм і не хочу володіти ними. Я прагну Царя та

Його Царства. Однак у Царстві я знаходжу більш ніж достатньо — подвійну порцію!

Але зачекайте, я ще не закінчив свідчити про доброту Господа та подвійну порцію.

Моя дружина хотіла пляжний будинок останні 20 років. Ні, дозвольте висловитися інакше: вона хотіла його цілу вічність! Дренда просто закохана в океан! Принаймні вже багато років відстежує нерухомість, що продається на океанському узбережжі. Раніше, коли випадала вигідна пропозиція на дім, який їй подобався, завжди траплялася якась велика угода, наші гроші були зв'язані в проєктах служіння, тому залишалося тільки чекати. Цього року я якось управлявся на велотренажері в підвалі нашого дому й почав молитися. Раптом почув від Господа потужну настанову: «Скажи Дренді, щоб вона поїхала до Флориди, саме в те місто, у якому вона хотіла б мати дім, і купила цього ж тижня дім біля океану». Отакої — цього ж тижня? Коли я почув це, то мій дух відчув невідкладність того, що мені було сказано. Тож я переповів Дренді слова Господа. Ми зв'язалися з нашою подругою, яка жила в тому місті, щоб дізнатися, чи зможе вона декілька днів повозити Дренду містом, щоби подивитися будинки. Та відповіла, що залюбки це зробить.

Тож Дренда зайшла в інтернет і склала список приблизно з 25 будинків, які хотіла оглянути. Опинившись на місці, вона скоротила цей список із 25 будинків до п'яти можливих і одного, у який, за її словами, вона просто закохалася. Відтак я також вилетів і долучився до неї, і вона показала мені ці п'ять будинків, а також той, що найбільше їй сподобався. Ми скоротили кількість до двох: уподобаний Дрендою та інший будинок, який був дуже гарний, але не настільки, як той, що припав їй до душі. Мушу визнати, коли я побачив цей будинок, то зрозумів: так, це справді

вибір Дренди. Зрештою ми зробили пропозицію саме його власникові. Той погодився, і ми уклали договір про купівлю-продаж нашого нового дому.

Через декілька тижнів, коли ми просто відпочивали вдома в Огайо, Дренда прохопилася:

— Та це ж отой мій дім!

— Знаю, це твій дім. Бог сказав мені, що я маю купити твій океанський будинок саме того тижня, коли відправлю тебе до океану, — відповів я.

— Ні, ти не розумієш. Це мій дім, — не погодилася дружина.

Далі вона пояснила, що декілька років придивлялася до будинків у цьому районі. Одного разу вона побачила фотографію будинку — саме того, який ми купили, — в оголошеннях про продаж нерухомості. Коли вона його побачила, то відразу ж замилувалася ним. Їй сподобалося все в ньому: середземноморський іспанський архітектурний стиль, планування кімнат, місцезнаходження — словом, усе. Вона пригадала, як поклала палець на цю світлину й промовила: «Господи, я хочу цей будинок!» Проте Дренда бачила, що будинок був занадто дорогий, а ми вже посвятили наші гроші на інші проєкти, тому шукала далі серед будинків, які на той час були в доступному ціновому діапазоні. Однак жоден інший дім їй не підійшов. Ми так і не вийшли на те, щоб фактично укласти угоду про купівлю-продаж. Простіше кажучи, ми не мали миру в душі, що якийсь із будинків справді наш.

Вам також слід знати, що ми посіяли дім на березі океану саме в цьому місті понад два роки тому. Протягом цього часу нашим свідоцтвом було те, що ми вже маємо пляжний дім у цьому місті й отримали його того дня, коли зробили посів на нього. Я пам'ятаю точну ситуацію і мить, коли ми взялися за руки й дійшли згоди щодо Дрендиного пляжного будинку на березі океану. І тепер,

уже маючи на руках підписану угоду, дружина раптом згадала фото з оголошення, яке вона бачила два роки тому, і зрозуміла, що це той самий, її, дім!

Коли ми поцікавилися детальніше історією будинку, то з'ясували, що декілька років тому власник справді намагався його продати, але покупців не було, і він зняв його з продажу. Саме тоді Дренда побачила фото в каталозі нерухомості. Згодом власник вирішив знову виставити дім на продаж. Це пояснює, чому я мав таке раптове спонукання відправити дружину до океану з настановою: «Ти купиш дім цього ж тижня». Запитайте Дренду, і вона вам скаже, що я зовсім не так зазвичай витрачаю гроші. Проте влучний момент — це все. Цього разу мої гроші не були задіяні в інших проєктах, тож за них можна було купити будинок. Не сумніваюся, що чимало покупців також поглядало на той дім — у цьому й була причина терміновості. Дивовижно, але ціна будинку не підвищилася, якщо порівнювати з тією, що була зазначена два роки тому, коли Дренда вперше побачила його. Я вірю, що Бог притримав цей дім для неї!

Але ось частина історії, у якій ідеться саме про подвійну порцію. Поки наш будинок був законтрактований і чекав на закриття, нам зателефонувала мати Дренди. Останні 32 роки батьки дружини мали будинок у Канаді. Упродовж цього часу ми декілька разів відвідували їх там, і нам сподобався їхній будинок та розташування — на острові просто біля води. По суті, океан від них лише за три метри від задньої веранди. З віком батьки Дренди вирішили, що вони вже надто старі утримувати й витрачатися на будинок, який розташований так далеко. Тож вони звернулися до нас із запитанням, чи не хочемо купити цей дім, і я відповів відмовою. До цього будинку треба їхати 31 годину від Огайо. Хоч як мені подобалося те місце, та я не бачив, як можна навідуватися

туди достатньо часто, зважаючи на час у дорозі. Тож батьки звернулися до агента з нерухомості й виставили будинок на продаж. Проте навіть через два роки жодний покупець не відгукнувся на оголошення та серйозно не зацікавився їхнім будинком.

Тож тепер, коли ми вже чекали на закриття угоди щодо нашого дому на березі океану, нам зателефонували Дрендині батьки й пояснили, що всі намагання продати будинок залишилися без успіху, і вони готові знизити ціну вдвічі, якщо нам захочеться купити його та залишити в сім'ї. Думаючи про це, я згадав, що мої діти виросли, відвідуючи цей дім, та й загалом це просто чудове місце. Тому ми з Дрендою помолилися й відповіли батькам, що візьмемо дім собі. У нас якраз було достатньо грошей, щоб дозволити собі й таку покупку. Тим паче що минулого року ми придбали літак для нашої компанії, і це давало змогу дістатися до будинку за 5 годин замість 31 години, потрібних для поїздки машиною. Завдяки цьому наша дорога туди ставала більш практичною.

НЕ ДУМАЙТЕ, ЩО ПОДВІЙНА ПОРЦІЯ — ЦЕ ЛИШЕ МАТИ ЩОСЬ У ПОДВІЙНОМУ РОЗМІРІ. НАСПРАВДІ ПОДВІЙНА ПОРЦІЯ — ЦЕ МАТИ БІЛЬШ НІЖ ДОСТАТНЬО.

Після того як ми закрили угоди на обидва будинки, одного дня я сидів у своєму офісі, аж раптом до мене дійшло: «Стривай-но, то це ж подвійна порція!» Моя дружина роками мріяла про будинок біля моря. Тепер, за два місяці, вона отримала дім у південній частині Сполучених Штатів, де взимку тепло, але влітку занадто жарко, щоб залишатися там надовго. А от дім у Канаді ідеальний щодо температури влітку, проте там надто холодно зимою. І нам стало ясно, що тепер у неї є будинок біля океану на обидва сезони. Просто неймовірно. Коли ми остаточно стали власниками обох

будинків, то точно сказали: «Ти це собі уявляєш?» Гадаю, ви погодитеся, що це на смак і вигляд — точнісінько подвійна порція! Дивовижа та й годі!

Я навів лише два приклади того, як Бог обдарував нас із Дрендою, і вважаю, що Господь використав ці ситуації, щоб ми чітко побачити, що це таке — подвійна порція в дії. Утім, хочу пересвідчитися, що ви не дійшли висновку, нібито подвійна порція — це лише мати щось у подвійному розмірі. Насправді подвійна порція — це мати більш ніж достатньо. Бог дав нам ці два дуже різні приклади, щоби привернути мою увагу до подвійної порції. Отже, незалежно від того, про що саме йдеться, мати його в надлишку — це і є подвійна порція. Сподіваюся, що тепер ви більше зрозуміли реальність подвійної порції та суботнього відпочинку. Життя в Царстві таке дивовижне! Коли я писав цей розділ, то сидів у нашому домі в Канаді та дивився у вікно на океан. Усього за 20 метрів від будинку вздовж берега гралися чайки та качки. У домі панувала атмосфера тиші та спокою, не потрібно було ні за чим гнатися чи перенапружуватися, усе виплачене, скрізь благодать. Я займаюся тим, до чого приставив мене Господь, ділюся Доброю Новиною про Царство мого Батька — я син у Його домі, піддaнець Його великого Царства й насолоджуюся подвійною порцією!

Ми з Дрендою могли б написати дуже багато історій, як Царство Боже та закони, що ним управляють, уплинули на наше життя, а також на життя тисяч людей, які надсилають нам свої історії електронною поштою. Як я вже й казав, про все це ви можете прочитати в Біблії. Це дуже захопливо — бачити, як Біблія оживає перед вашими очима.

Хочу додати лише одне зауваження. Розповідати людям, як Бог благословив нас із Дрендою і як ми пройшли нашу подорож — це ніби ділитися враженнями про азартну гру. Так часто все це

сприймається зовсім не правильно. Інколи людям здається, що ми горді чи хвалькуваті. Або присвоїли їхню десятину чи їхні пожертвування й витратили на себе. Прошу, зрозумійте: ми з Дрендою не беремо грошей ні від нашого телевізійного служіння, ні від продажу наших ресурсів. Так, ми отримуємо зарплату від церкви, де служимо пасторами. Проте володіємо декількома бізнесами, які завжди були прибутковими, і Бог благословляє їх. Я просто хочу переконатися, що ви знаєте наші серця, коли ми ділимося власними історіями. Маю відчуття, що мені необхідно розповісти, свідками чого ми насправді були, чого Бог навчив нас через усі ці події. Результати, якими я ділюся з вами, — це не результати Гері та Дренди Кізі. Ми не настільки хороші! Ні — усе те, що ми бачили й чим насолоджуємося, є результатом, яким завдячуємо нашому Отцю та Його Царству в нашому житті. Ми ділимося цими історіями, бо прагнемо, щоб і вам усе це стало доступним! Авжеж, ми починали з нуля. Єдина причина, чому я пишу цю книжку, — це ви! Я хочу, щоб і ви знали, як діє Царство, та усвідомили й прийняли все те, що Бог має для вас.

Зрозумійте, я пристрасно ненавиджу бідність. Ті дев'ять років життя в постійному стресі та страху були справжнім пеклом на землі в прямому значенні цього слова! Тож сподіваюся, ви вже запам'ятали, що суботній відпочинок належить так само вам, як і мені! У наступному розділі спробую допомогти вам збагнути, як долучитися до суботнього відпочинку.

І на завершення — ще одна примітка до цього розділу. Не встиг я дописати це останнє речення, як моя секретарка ввійшла в кабінет зі словами, що мені надійшла посилка. Схвильований, я відкрив коробку й побачив у ній дві дуже гарні рушниці. Авжеж, таке справді надихає! Це так, наче Бог закарбував Своїм «Амінь» усе те, що я щойно сказав.

Після того як ця книжка вийшла з друку і я отримав першу вантажівку з примірниками, я з радістю викладав ці принципи в Атланті на нашій конференції щодо революції. Це була моя перша конференція в цьому місті. Я був у захваті від того, що взяв свою нову книжку, щоби представити її учасникам конференції. І вже готовий був вийти в зал, щоб звернутися до авдиторії з вітальним словом, коли зателефонувала моя секретарка й повідомила, що від пана, який подарував мені найперший комплект рушниць, щойно був телефонний дзвінок. Він сказав, що має негайно переговорити зі мною, просто-таки невідкладно. Звісно, я набрав його, щоб швиденько все з'ясувати. І той із хвилюванням у голосі пояснив, що він щойно був у відділенні *UPS* і надіслав мені ще дві рушниці! Окрім того, він також надіслав Дренді рушницю, а оскільки знав, що вона не полює, то відправив їй 1500 доларів стодоларовими банкнотами. Цей його вчинок мене просто шокував: я відчув, що Бог знову дає підтвердження тому, що я роблю, і так показує, що я маю продовжувати. Люди мають знати про все це — Бог хоче, щоб ви це знали! Хай там як, але після повернення додому я з радістю відкрив коробку. Ми з Дрендою отримали найгарніші парні вінчестери *Browning*, які я коли-небудь бачив. Обидві рушниці були новісінькі, просто з фабрики. На той момент я вже мав напівавтоматичну *Browning Gold* 20-го калібру, ну й, звісно, Дренда отримала свої 1500 доларів. Подвійна порція!

Вас може здивувати: чи не забагато зброї? Що ж, маю визнати, що тепер, ставши власником стількох чудових рушниць, та ще й недешевих, я також поставив собі це запитання. Бог дав мені знати, що Він послав мені стільки дуже дорогих і гарних рушниць, щоб я побачив, які величезні Його ресурси, а Його провізія перевищує все, що я коли-небудь очікував, і значно, просто незрів-

нянно перевершує будь-які межі виживання. І я це розумію, адже спостерігаю на власні очі!

Розділ 10

ТАЄМНИЦЯ ПОДВІЙНОЇ ПОРЦІЇ

Отже, ми з вами вже розібралися в тому, що таке суботній відпочинок і як він стає можливим завдяки подвійній порції. Тепер у вас уже має постати запитання: «То як же мені долучитися до подвійної порції?» І дуже добре, що вас це цікавить! Щоб знайти відповідь на це запитання, повернімося до історії, у якій Ісус годує ті п'ять тисяч, що зібралися послухати Його, лише п'ятьма хлібами та двома рибами.

> *І, як минуло вже часу доволі, підійшли Його учні до Нього та й кажуть: Це місце безлюдне, а година вже пізня. Відпусти їх, нехай підуть в осади та села близькі, і куплять собі чого їсти.*
>
> *А Він відповів і сказав їм: Дайте їсти їм ви. Вони ж відказали Йому: Чи ми маємо піти та хліба купити на двісті динаріїв, і дати їм їсти?*
>
> *А Він їх запитав: Скільки маєте хліба? Ідіть, побачте! І розізнавши, сказали: П'ять хлібів та дві риби. І звелів їм*

усіх на зеленій траві посадити один біля одного. І розсілись рядами вони, по сто та по п'ятдесят.

І Він узяв п'ять хлібів та дві рибі, споглянув на небо, поблагословив, і поламав ті хліби, і дав учням, щоб клали перед ними, і дві рибі на всіх поділив. І всі їли й наїлися!

А з кусків позосталих та з риб назбирали дванадцять повних кошів. А тих, хто хліб споживав, було тисяч із п'ять чоловіка!

Марка 6:35-44

Раніше ми вже обговорювали цю історію, проте в ній містяться декілька справді надважливих підказок щодо подвійної порції.

Є КРАЩИЙ СПОСІБ ЖИТИ, НІЖ ПРОСТО ПРАГНУТИ ДОСТАТКУ. ВИ НЕБАГАТО ЗМОЖЕТЕ ДОСЯГТИ, ЯКЩО БУДЕТЕ НАЛАШТОВАНІ МАТИ ВСЬОГО ВДОСТАЛЬ. ВАША ВІЗІЯ ОБМЕЖУВАТИМЕТЬСЯ РІВНЕМ ЗАДОВОЛЕННЯ НАГАЛЬНИХ ПОТРЕБ, ЗОСЕРЕДЖУЮЧИСЬ ЛИШЕ НА СЬОГОДНІШНЬОМУ ДНІ.

У цій історії Ісус надприродним чином помножив хліб та рибу, і всі люди їли, аж поки наситилися. Припускаю, що там було приблизно 20 тисяч людей, включно з жінками й дітьми. Те, що стількох людей нагодували п'ятьма хлібами та двома рибами, аж поки всі наситилися, — це, безумовно, цілковито від Бога. За це ми можемо славити Царство й те, як воно діє. Утім, просто нагодовані люди — це ще не повна картина того, що відбулося. Якщо ви зупинитеся на цьому, то пропустите подвійну порцію. Тож копнімо трохи глибше.

І всі їли й наїлися! А з кусків позосталих та з риб назбирали дванадцять повних кошів. А тих, хто хліб споживав, було тисяч із п'ять чоловіка!

Марка 6:42-44, виділення автора

Отже, про що говорить нам цей уривок? А ось про що: після того, як усі наїлися досхочу, було зібрано 12 повних кошиків недоїдених хлібів і риб. Дефініція подвійної порції — мати більш ніж достатньо. Насититися — цього вже вдосталь, але 12 кошиків, що залишилися після того, як люди наситилися, — це вже подвійна порція, більш ніж достатньо. Дуже хочу, щоб ви дозволили цій різниці хоч трохи затриматися у вашій свідомості. Я прагну, щоб ви чітко уявили це: подвійна порція і достатньо — це зовсім різні речі. Тут я не маю часу детально вдаватися в те, як Ісус прилучив силу Царства до цієї ситуації, щоб звершилася перша частина історії — п'ять тисяч удосталь нагодованих людей. Утім, ви можете знайти повний розбір у першій книжці з цієї серії, яка називається «Ваша фінансова революція: Сила підданства».

Натомість я хочу зосередитися саме на подвійній порції — на надлишкові й тому, як саме він стався у цій історії. Так, вона дивовижна — 20 тисяч людей, усі досхочу нагодовані, хвала Богові! Однак Царство — це не лише про те, як мати вдосталь, хоча вам, звичайно, треба мати всього достатньо, перш ніж ви зможете перейти до надлишку. Мати всього вдосталь і бути задоволеним — це чудово, а що буде завтра? Хочу цим сказати ось що: якщо ваша мета — лише вгамувати голод, то що станеться, коли ви знову зголоднієте? Достаток і задоволення знайомі багатьом християнам, проте вони втрачають подвійну порцію. Але саме вона приносить Божий суботній відпочинок. Задоволення достатком — це лише тимчасове розв'язання проблеми. Це не вирішує питання прові-

зії. Знати, що знову зголоднієш, навіть якщо зараз не відчуваєш голоду, — це так чи інак відчиняє двері для страху та ментальності виживання, змушуючи бігти й тяжко працювати. Та є кращий спосіб жити, ніж просто прагнути достатку. Ви небагато зможете досягти, якщо будете налаштовані мати всього вдосталь. Ваша візія обмежуватиметься рівнем задоволення нагальних потреб, зосереджуючись лише на сьогоднішньому дні. Один лише достаток як мета — це виживання в системі земного прокляття болісної праці й поту.

Задоволений їсть сьогодні, а подвійна порція забезпечує завтра!

Дозвольте навести вам приклад мислення нашої культури та більшості наших церков. Запитайте будь-кого про їхні фінансові справи, і ви отримаєте чимало відповідей. Найімовірніше, позитивних буде не так багато. Але навіть якщо ви все ж отримаєте позитивну відповідь, тобто хтось скаже: «У нас усе чудово», — поцікавтеся в них: «За який час ви змогли виплатити за свій будинок?» Імовірно, вони вибалушать очі та скажуть у відповідь: «Ну, мій будинок узагалі не виплачений. Я просто мав на увазі, що ми сплачуємо всі наші рахунки та маємо трохи грошей у банку» — «Чудово! — вигукнете ви. — У вас справді все добре. Скажіть, чи є у вас у банку десять тисяч або більше доларів?» Я розумію, що про таке не питають, але якби ви поцікавилися і вам таки дали відповідь, то почули б: «Ні, стільки в нас немає, але є вісімсот доларів». І ці люди цілком серйозно вважають, що в них усе чудово у фінансовому плані, тільки тому, що мають гарну машину, чудовий будинок і кілька доларів на рахунку. Так, вони задоволені своїм способом життя в достатку. Але ж це ще не все! Як щодо того,

щоби повністю виплатити будинок і водночас мати 100 тисяч або навіть 500 тисяч доларів у банку? Для більшості людей це і є більш ніж достатньо. Бути ситим — це чудово й навіть потрібно, однак мати 12 кошиків хліба та риби в коморі — це більш ніж достатньо. А з цим приходить і душевний мир та спокій!

Якось ми сиділи з одним моїм клієнтом і обговорювали його фінанси. Коли я аналізував його борги, то помітив, що він заборгував на кредитну картку майже 40 тисяч доларів. А переглядаючи активи, звернув увагу, що на його поточному рахунку було приблизно 40 тисяч доларів готівкою. «Джо, — сказав я, — тут усе дуже просто: у тебе є готівка, щоби повністю погасити три кредитні картки. Відсоткова ставка за кредитною карткою становить вісімнадцять відсотків, а за поточним рахунком — один відсоток. Розплатись за кредитними картками готівкою!» І знаєте що? Джо відповів, що не хоче цього робити. Збентежений, я запитав його чому. На що він повідомив, що готівка на поточному рахунку допомагає йому почуватися безпечніше, а також заможнішим у фінансовому плані. Я просто не втерпів, щоб не поцікавитися: «Що ти маєш на увазі, кажучи «допомагає почуватися заможнішим»? Це ілюзія! Хоча в тебе є сорок тисяч доларів на поточному рахунку, насправді їх у тебе нема, тому що ти завинив компаніям, чиїми кредитними картками користуєшся, тобто ті самі сорок тисяч доларів. Твоє сприйняття хибне, і ти насправді сплачуєш надто багато грошей, щоб і надалі вірити обману».

Ми проговорили з годину, і він ніяк не міг уторопати, чому йому варто розглянути таку можливість: принаймні більшу частину свого чекового рахунку перевести на погашення кредитного боргу. Він не переставав указувати мені, як тяжко працював для того, щоб заробити готівку. Іще через годину я здався й пішов додому. Джо міцно сидів на гачку обману й не мав жодної безпеки, нама-

гаючись зберегти ці гроші на своєму поточному рахунку. Авжеж, знаю: почуваєшся так добре, коли поштою приходить виписка з рахунку, а в ній указано, що в тебе в банку є 40 тисяч доларів. Однак щоб отримати правдиве уявлення про те, де цей чоловік був у фінансовому плані, йому не завадило б також поглянути на стан рахунків на кредитних картках. Бути задоволеним — це чудове відчуття, та воно може також і приспати вас, навіявши хибну безпеку. Не завадить час від часу озирнутися на недалеке минуле й нагадати собі: з'їдене щойно не втамує голоду вже за кілька годин. Вам знову захочеться їсти. Якщо ви шукаєте лише швидких рішень, швидкого задоволення в плані провізії, то пропустите єдине, що насправді може змінити ваше життя, — подвійну порцію.

Коли всі ми зростали у фінансовій системі земного прокляття болісної праці й поту, то мріяли про одне — зупинитися! Я вже згадував про це. Ми не мріяли, щоби було більше роботи, або з'явилася якась приваблива можливість, або відкрилася нова перспектива. Тому що нам, відверто кажучи, з головою вистачало вже наявної роботи, ми просто намагалися протриматися до наступної відпустки. Бачте, раби не мріють про те, щоб їм накинули більше роботи. Раби мріють про одне: вечір п'ятниці, а не ранок понеділка. Чому? Бо в рабів лише одна мрія — зупинитися. Тож дослухайтеся до цього: перевантаженість і знесилення, ментальність «жду не діждуся передишки» ні до чого хорошого вас не приведуть. Навіть якби ангел увійшов у вашу спальню й переказав вам ідею від Бога, ваше мислення однаково тримало б вас на припоні. Занотуйте це для себе.

ЩОБИ ВЗЯТИ ПОДВІЙНУ ПОРЦІЮ, ВИ МАЄТЕ БАЧИТИ ДАЛІ ВІД ЗАДОВОЛЕНОСТІ ДОСТАТКОМ!

Це твердження є ключем до подвійної порції. Знаю, що зараз це мало про що вам говорить, але свого часу ви зрозумієте. Щоби

показати вам, до чого я веду, іще раз погляньмо на історію про те, як нагодували п'ять тисяч людей. Та цього разу прочитаймо це у Євангелії від Івана, а не від Марка. Бачення цих подій євангелістом Іваном відкриває нам ту саму історію, проте з кількома деталями, яких ми не знаходимо в євангеліста Марка.

> *А Ісус узяв хліби, і, подяку вчинивши, роздав тим, хто сидів. Так само і з риб, скільки хотіли вони. І, як наїлись вони, Він говорить до учнів Своїх: Позбирайте куски позосталі, щоб ніщо не загинуло.*
>
> Івана 6:11-12

У цьому переказі біблійної історії ми бачимо, що саме Ісус каже учням піти й позбирати решту, або недоїдки, щоб нічого не пропало. Хочу, щоб ви затямили це: Ісусу довелося сказати їм, що це треба зробити, бо учні прогледіли цю можливість. Уявіть себе на їхньому місці: ви наїлися досхочу, задоволені, і все, чого зараз бажаєте, це лягти й подрімати. Через систему земного прокляття й наш рабський менталітет задоволення для нас рівнозначно зупинці. Розумієте, налаштування раба активне лише тоді, коли його примушують до чогось. Без примусу, коли все влаштовує, він зупиняється. Ісус мав сказати учням зібрати все те, що й так було перед їхніми очима. Рештки їжі були порозкидані по всій землі, але вони не потурбувалися підібрати їх. Бо, знову ж таки, на їхнє тодішнє сприйняття всі ті недоїдки годилися хіба як корм для птахів!

Ісус намагався навчити чогось учнів — і це дуже важливо. Ісус зауважив, уже сказавши їм зібрати решту, щоб нічого не було витрачено! Та що це означає? Усі ситі й задоволені, уже ніхто не хоче того хліба з рибою — принаймні зараз. Та от проблема: немає су-

ботнього відпочинку, якщо не зібрати більше, ніж потрібно. Коли ізраїльтяни шостого дня збирали манну, то їм було наказано зібрати більше, ніж вони потребували. І зібравши того дня більше, ніж їм було потрібно, вони були забезпечені провізією на сьомий день, день відпочинку. Ісус навчав Своїх учнів дивитися далі за достаток і бачити повноту забезпеченості у провізії Царства. Знову ж таки, достаток ще не означає можливість зростання, проте ви можете зростати, маючи подвійну порцію. Задоволений достатком з'їв сьогоднішній хліб, але 12 кошиків, які маєш про запас, дають варіанти й на завтра.

Отже, ось ключовий принцип. Я дуже хочу, щоб ви його усвідомили.

Попри те що учні не бачили залишків трапези, поки Ісус не вказав на них, **Бог уже дав їм суботній відпочинок,** подвійну порцію. Вони просто цього не бачили. Царство вже забезпечило їх харчами, примножило хліб і рибу та нагодувало всіх тих людей, проте Царство завжди постачає подвійну порцію. Бог ніколи не дає так, щоби був просто достаток. **Він завжди дасть більше ніж достатньо.** Проблема лише в тому, що ви, можливо, цього просто не бачите!

> *Давайте і дадуть вам; мірою доброю, натоптаною, струснутою й переповненою вам у подолок дадуть. Бо якою ви мірою міряєте, такою відміряють вам.*
>
> Луки 6:38

Давайте і дадуть вам; мірою доброю, натоптаною, струснутою. Але цей вірш не закінчується на цьому. Ваша міра, натоптана й струснута — це ваша провізія на день сьогоднішній.

Далі вірш подовжується тим, що каже: «...переповненою...»! Переповненість — це подвійна порція. Бог завжди дає подвійну порцію і ніколи — щоб лише було достатньо!!!! Але якщо ви цього не усвідомлюєте і зерно сиплеться через край, то можете просто дати йому розсипатися по землі, оскільки будете повністю зосереджені на достатній порції перед собою і не готові забрати собі надлишок. Отже, ви можете загубити можливість забрати подвійну порцію і втратити шанс насолоджуватися нею. Але розуміючи те, як діє Царство, знаючи та передбачаючи повноту провізії, ви будете готові діяти й узяти все, що дає Бог.

Дозвольте навести вам іще один приклад:

> *А Симон сказав Йому в відповідь: Наставнику, цілу ніч ми працювали, і не вловили нічого, та за словом Твоїм укину невода. А зробивши оце, вони безліч риби набрали і їхній невід почав прориватись... І кивали вони до товаришів, що були в другім човні, щоб прийшли помогти їм. Ті прийшли, та й наповнили обидва човни, аж стали вони потопати.*
>
> *А як Симон Петро це побачив, то припав до колін Ісусових, кажучи: Господи, вийди від мене, бо я грішна людина! Бо від полову риби, що зловили вони, обгорнув жах його та й усіх, хто з ним був, також Якова й Івана, синів Зеведеєвих, що були спільниками Симона. І сказав Ісус Симонові: Не лякайсь, від цього часу ти будеш ловити людей!*
>
> Луки 5:5-10

Це уривок тієї історії, яку ми вже читали раніше. Петро мав два човни, які мало не потонули, так багато було риби завдяки Царству. Це йшло врозріз його розумінню риболовлі й не могло не вражати. Однак що сталося б наступного разу, якби Ісус сказав:

«Чуєш, Петре, піди туди, на глибину, і зможеш зловити стільки риби, скільки хочеш»? Як ви вважаєте, він узяв би два човни? Сумніваюся. Він назбирав би стільки човнів, скільки зміг би позичити у своїх товаришів. Чому? Тому що мав би вже інші очікування та інші знання щодо того, як діє Царство.

Суть усієї цієї дискусії в тому, щоби переконатися: ви усвідомлюєте, що не бачите всієї провізії, яку посилає Бог. Звичайно, здебільшого ця провізія не матиме форми доларових купюр. Ні, вона набуватиме форму ідей, Божих вказівок та водійства Святим Духом. Але якщо ми не підготовлені до цього, належним чином розуміючи подвійну порцію, то пройдемо повз усі ці вказівки та ідеї. Заважатиме звичка виживати в системі земного прокляття.

В історії про хліб і рибу Ісус намагається навчити Своїх учнів, як діє Царство, на що очікувати й чого передбачати. Рабська ментальність заважала їм осягнути потенціал усіх тих хлібів, яких усе ще було багато навколо, і через це Ісусу довелося вчити учнів дивитися: «Що ви бачите? Придивіться! Ви не помічаєте всього того, що Бог приготував для вас».

Гадаю, доречним тут буде нагадати вам це місце з 16-го розділу Виходу, оскільки є ще один момент, на якому варто наголосити:

> *І збирали його щоранку, кожен у міру своєї їди. А розгрівалося сонце і воно розтавало. І сталося шостого дня, поназбирували вони хліба подвійно, два гомери на одного. І посходилися всі начальники громади, і розповіли Мойсеєві.*
>
> *А він сказав до них: Це те, що говорив Господь: Повний спокій, субота свята для Господа взавтра. Що будете пекти печіть, а що будете варити варіть, а все позостале покладіть собі на сховок до ранку. І поклали його аж до ранку, як Мойсей наказав, і не засмерділось воно, і черви не було в*

нім. І сказав Мойсей: Їжте його сьогодні, бо сьогодні субота для Господа. Сьогодні не знайдете його на полі. Шість день будете збирати його, а дня сьомого субота: не буде в ній того. І сталося сьомого дня, повиходили були з народу збирати, та не знайшли. І сказав Господь до Мойсея: Аж доки ви будете відмовлятися виконувати заповіді Мої та закони Мої? Побачте, Господь дав вам суботу, тому Він дає вам шостого дня хліба двох днів. Сидіть кожен у себе, нехай сьомого дня не виходить ніхто з свого місця! І сьомого дня народ відпочивав.

Вихід 16:21-30 (манна)

Як ми вже говорили, подвійна порція — це саме те, що зробило можливим суботній відпочинок. Проте, хай як це дивно, коли шостого дня Бог уже дав подвійну порцію, багато хто пішов шукати її в суботу та не знайшов нічого. І це не Бог невірний, щоб забезпечити її. Просто ці люди не бачили подвійної порції, бо не могли зрозуміти, що вона вже була їм дана того шостого дня. Вони, як завжди, назбирали лише на один день. А сьомого дня, голодуючи, нічого не знайшли. Можливо, тієї миті вони вважали, що це Божий недогляд. Утім, це не Господь підвів їх. Ці люди просто не усвідомлювали, що таке принцип подвійної порції. Знаючи наперед, вони б і планували все зовсім інакше.

Скільки людей сьогодні ходять кругами, намагаючись знайти те, що їм потрібно, і не усвідомлюють, що Бог уже послав їм усе це? Як на мене, то справді цікаво в цьому уривку з Писання те, що Бог усе-таки розсердився на них через те, що вони не збирають достатньо!!!! Уявляю, як таке проповідували б у наших церквах.

А Той, Хто насіння дає сіячеві та хліб на поживу, нехай дасть і примножить ваше насіння, і нехай Він зростить

плоди праведности вашої, щоб усім ви збагачувались на всіляку щирість, яка через нас чинить Богові дяку.

2 до коринтян 9:10-11

Апостол Павло просто і ясно викладає тут результат Царства Божого: бути багатим у всьому, щоб можна було бути щедрим за будь-якої нагоди. А це, мій друже, потребує подвійної порції. Ви не можете бути щедрим за кожної нагоди, не маючи більш ніж достатньо.

У попередньому розділі я вже розповідав вам про те, як продуктивність мого бізнесу зросла від 3–4 мільйонів доларів річних у одного з наших клієнтів до 11 мільйонів доларів на рік у того самого клієнта. Це зростання відбулося лише за один рік. Я також ділився з вами тим, як це сталося: Бог дав мені сон уночі й сказав, як саме це зробити. Утім, тепер маю переказати вам те, що саме Він сказав мені, бо тепер ці слова матимуть сенс і для вас. У моєму сні Він просто сказав мені два слова. Усе правильно: лише два слова. Вони змінили мій тогорічний дохід на сотні тисяч доларів, притому що я не вкладав у маркетинг чи рекламу більше, ніж робив це зазвичай. Єдине, що зазнало змін у діяльності моєї компанії, — це я сам. Ці два слова дали мені вказівку змінити мій підхід до справ, і ця зміна більш ніж учетверо збільшила наш бізнес і мій дохід. «Що ж це за два слова?» — запитаєте ви. Лови момент!

Авжеж, лови момент. «І це все? Оці два слова зробили аж стільки?» Саме так. Щойно ви усвідомити, що Бог ЗАВЖДИ посилає подвійну порцію зі Своєю провізією, то й зрозумієте, що саме Він мені казав.

Моя компанія, як і всі торговельні компанії, отримує прибуток, допомагаючи людям. Що краще компанія допомагає людям, то більше грошей вона заробить. Попри це, правда також і в тому,

що чимало торговельних компаній неспроможні задовольнити потреби своїх клієнтів через погане клієнтське та післяпродажне обслуговування або прогалини в пошуку та забезпеченні нових клієнтів для фірми.

ГОСПОДЬ ГОВОРИВ МЕНІ, ЩО НАДЛИШОК, СУБОТНІЙ ВІДПОЧИНОК, УЖЕ БУВ ТУТ — ВІН УЖЕ МЕНІ ВСЕ ДАВ. Я ПРОСТО ЦЬОГО НЕ БАЧИВ!

У нашому випадку ми були вкрай перенавантажені. Хоча це теж непогано, та інколи ми не могли дати клієнтам швидку відповідь, як я того хотів би. Якщо говорити про мене, то я працюю з нашими інвесторами й дуже люблю свою справу. Проте коли телефонує потенційний інвестиційний клієнт і його перенаправляють до мене, щоб я особисто зв'язався з ним, то через свій розклад мені інколи не вдавалося перетелефонувати йому в перші 24 години. Наміри мої добрі, та виконання підводить.

Як вам відомо, коли люди ставлять запитання, саме компанія дає відповіді щодо того, як посприяти їхньому бізнесу. Іноді затримка зі зворотнім дзвінком потенційним клієнтам, щоб обговорити їхні інвестиційні потреби, може означати втрату цього клієнта. Адже він може зателефонувати комусь більш доступному, і там дадуть відповіді на його запитання. Так, різних помилок може бути багато, однак рішення залишається те саме: бути завжди на місці з відповідями, коли люди хочуть їх отримати.

Отже, коли Господь дав мені ці два слова, я вже знав, що вони означають. Я мав по-іншому все проаналізувати, якщо й справді збирався піднятися на сцену разом із десяткою найкращих і отримати бонус 100 тисяч доларів. Я мав використовувати момент! Тож кардинально змінив підхід і взяв собі за правило: якщо хтось телефонує по інвестиційну пораду, по можливості зв'язуюся з

ним за декілька хвилин і негайно домовляюся про зустріч. Моїх клієнтів можна знайти по всій країні, тож утілити в життя цю частину нового підходу здавалося непросто. Проте я був відданий ухваленому рішенню. Я зателефонував менеджеру своєї компанії і переповів йому слова Господа, а також попросив, щоб він передав представникам моєї компанії: ловити кожну можливість, щойно та з'явиться. Під кінець року ми заробили понад 11 мільйонів, потрібних для того, щоб увійти в ТОП-10 нашого партнера. Ба більше, ми забезпечили додатковий бізнес на мільйони іншим нашим партнерам.

Ось вона, мить визначного відкриття: ми нічого не переінакшували у своїй роботі, просто швидко реагували, коли до нас по пораду звертався клієнт. Бачте, Господь говорив мені, що надлишок, суботній відпочинок, уже був тут — Він уже мені все дав. Я просто цього не бачив!

Отже, немає якогось особливого закону подвійної порції, як задіяти закони Царства для створення цієї подвійної порції. Вона завжди була і є тут. Боже забезпечення завжди було й залишатиметься на рівні подвійної порції.

БОГ НІКОЛИ НЕ ДАЄ ПРОВІЗІЮ ТІЛЬКИ НА СЬОГОДНІ. ВІН ЗАВЖДИ ДАЄ РАЗОМ ІЗ НЕЮ ПОДВІЙНУ ПОРЦІЮ!

Знову-таки, наша проблема в тому, що ми просто не бачимо подвійну порцію.

Проте більша проблема — ми навіть не знаємо, що шукати!!!!

Я в захваті від того, що сказав Ісус: «Щоб нічого не пропало!» Бог уже дав нам усе, і Він хоче, щоб це було наше. Він засмутився, що сьомого дня люди пішли шукати манну, коли Він уже дав її досхочу. Ісус нагадав Мойсеєві, що вже дав їм манну шостого дня, щоб вони могли назбирати її та сповна насолодитися суботнім відпочинком. По суті, Він говорив їм: «Субота не для Мене, вона для вас. Ось чому Я дав вам подвійну порцію». І ми з вами немов чуємо, як Ісус говорить те саме: «Слухайте, хлопці, позбирайте оті недоїдки й не лишайте нічого. Бог послав усе це вам, щоб ви забрали із собою, сповна насолодилися подвійною порцією та знайшли відпочинок».

В історії про те, як Ісус нагодував п'ять тисяч людей п'ятьма хлібами та двома рибами, Його учні не бачили залишків їжі та навіть не дивилися на них. Проте Ісус сказав учням, що саме слід позбирати, щоб урожай не пропав. Сьогодні Святий Дух має допомогти нам бачити далі від задоволеності достатком і взяти собі подвійну порцію. Якщо ми запитаємо, то Він укаже нам на те, чого ми не бачимо. Оце і є той ключ, який ви, сподіваюся, уже встигли засвоїти: подвійна порція вже дана вам, просто потрібно взяти її.

Оскільки подвійна порція — це ЄДИНИЙ порятунок від системи земного прокляття болісної праці й поту, сатана ненавидить її. Так-так, він може спробувати переконати християн у тому, що коли вони просто сплачують рахунки, працюють на двох роботах, щоб хоч якось триматися на плаву, то вже молодці. І якраз того християнина, який має гроші для підтримки Царства Божого й живе вільно від фінансового страху та хвилювань, диявол хоче зупинити. Його намір у тому, щоб тримати вас банкрутом усі дні вашого життя, у рабстві нужденного виживання, де ви не матимете жодного впливу. Гроші — це вплив! А сатана точно хоче позбавити вас Божого благословення — у цьому можна не

сумніватися. Ось чому так важливо, щоб ви зрозуміли все те, що я збираюся вам розповісти.

Подвійна порція прихована!

Гаразд, саме час дати учням перепочинок. Була причина на те, чому вони не бачили надлишку. Звичайно, як ми вже з вами говорили, вони його не шукали. Утім, насправді був іще один чинник. Ви зазвичай не збираєте недоїдків! Тобто учні вважали, що весь той хліб і шматки риби, які валялися під ногами, були лише недоїдками.

Чому та монета, якої потребував Петро для сплати податків, була схована в роті риби? Хто й коли додумався б шукати її саме там? І хто міг би подумати, що два човни з рибалками, які жили з риболовлі все своє життя, після того як ловили всю ніч і нічого не спіймали, отримають найбільший улов у своєму житті за словом рабина? Кому спало б на думку, що жінка, про яку читаємо в 4-му розділі Другої книги царів, у якої не було грошей — узагалі нічого не було в домі, лишень трохи залишків олії — і яка вже готова була згодитися на невільництво, якимось чином матиме стільки олії, що зможе сплатити всі борги й надалі житиме вільно? Ні, про таке ніхто не подумає. А хто міг би подумати, що Гері Кізі, який закінчив школу другим із кінця у своєму класі за успішністю, сьогодні стане мільйонером і щодня спілкуватиметься з тисячами людей у всьому світі? Ніхто! У кожній із цих історій Бог вико-

НАМІР САТАНИ В ТОМУ, ЩОБ ТРИМАТИ ВАС БАНКРУТОМ УСІ ДНІ ВАШОГО ЖИТТЯ, У РАБСТВІ НУЖДЕННОГО ВИЖИВАННЯ, ДЕ ВИ НЕ МАТИМЕТЕ ЖОДНОГО ВПЛИВУ.

ристовував несподіване, щоб найрадикальнішим чином змінити ситуацію.

Якби надлишок, подвійна порція, був такий очевидний, просто в усіх на виду, сатана теж угледів би це та спробував перехопити й украсти. Тому Бог не являє Своїх скарбів напоказ. Вони приховані. Сатана ненавидить, коли ви задоволені та насолоджуєтеся Божою провізією. І ще більше йому ненависне, якщо ви переходите у життя із надлишком та суботнім відпочинком.

Дозвольте мені показати вам дещо, що треба збагнути щодо Божої дії у земному царстві.

> *...але ми говоримо Божу мудрість у таємниці, приховану, яку Бог перед віками призначив нам на славу, яку ніхто з володарів цього віку не пізнав; коли б бо пізнали були, то не розп'яли б вони Господа слави!*
>
> 1 до коринтян 2:7-8

Ці вірші Писання чітко показують нам: якби сатана знав план Бога, то змінив би тактику! Ось чому Господь має діяти під прикриттям. Усе очевидне одразу б отримало реакцію сатани. Через цю причину й ваша щедра провізія також не може бути явлена очевидно до того самого моменту, коли ви заберете її собі чи ж пожнете врожай. У мене є фраза, яку я повторюю роками: «Божі скарби приховані, але не від вас, а для вас».

Приховані *від* вас — *для* вас!

Багато людей кажуть мені, що їм хотілося б, щоби Бог не чекав до опівночі, щоби принести Свої відповіді. Але, друже мій, Бог

не нервує. Він знає, коли настає час сплачувати рахунки. Це тільки для вашої користі, щоби Бог не показував Свою руку занадто рано, бо сатана може перехопити її.

> *І дам тобі скарби, що в темряві, та багатства заховані, щоб пізнав ти, що Я то Господь, Який кличе тебе за йменням твоїм, Бог Ізраїлів...*
>
> Ісая 45:3

Скарби, що в темряві, та багатства заховані? Авжеж, це краще за сценарій найпопулярнішого голлівудського фільму. Дозвольте мені навести вам приклад того, як Бог допоміг мені отримати подвійну порцію в тій частині мого життя, що пов'язана з бізнесом. Якось, декілька років тому, я переглядав річний звіт моєї фінансової компанії про прибутки та збитки. Хоча я був задоволений — боргів не було й у банку лежала певна сума грошей, — та знав, що це ще не все, має бути щось більше. Я бачив дуже багато проєктів, які хотів профінансувати в Царстві, і ще більше іншої роботи — і все це коштувало грошей.

Коли я молився про це, Господь почав говорити зі мною про *надлишки*, які можна було взяти з тих бізнесових угод, що я укладав. Спочатку я не розумів, про що Він говорить, але що довше я молився про це й слухав, то доступніше ставало. Ми постійно пропускали поживні шматки, як у історії, яку ми щойно прочитали. Їхня цінність вважалася несуттєвою — чи то через те, що вони здавалися не вартими тих сил і часу, які знадобилися б, щоб забрати їх, чи то через застарілу систему цінностей. Або, можливо, хибне та граничне сприйняття того, як саме їх можна використати, обмежувало наше розуміння можливого потенціалу збільшення їхньої цінності на тлі того, як це сприймалося зараз.

Не сумніваюся, що ви багато разів уже чули це від різних людей: «Ми завжди робили це саме так, а не інак». Що ж, можу вам сказати, що подвійну порцію, найімовірніше, таким чином не отримаєш.

Коли я переглядав свої дані, Бог відкрив мені очі на багато подібних надлишків, які я залишав розкиданими деінде, а мав би зібрати. Одним із пріоритетів у нашій роботі, який ми впроваджуємо з кожним клієнтом, є створення профілю їхнього фінансового стану, щоб мати повне уявлення про активи, якими вони можуть володіти, а також про їхні борги. Відтак ми проводимо аналіз, щоб знайти будь-які гроші, які можна перенаправити на погашення боргу. Звичайно, у цей профіль ми вносимо поточний іпотечний статус і відсоткову ставку, включно з умовами кредиту. На той час ми також радили нашим клієнтам отримувати кредитну лінію під заставу їхнього майна, щоби погасити заборгованість за кредитною карткою з високою відсотковою ставкою і так знизити їхню чисту процентну ставку з типових 21 відсотка до 6. Заощадження лише від цього кроку зберігали середній сім'ї від 500 до 600 доларів на місяць. Коли з'являлася така можливість, ми повертали наших клієнтів до їхніх банків, щоб забезпечити консолідаційний кредит.

Коли я вивчав свої дані, Святий Дух указав мені на цей момент із закладними в нерухомості: «Чому б тобі детальніше не вивчити цю іпотечну тему?» Обмірковуючи це, я чимдалі більше розумів, що це має сенс. Ми вже маємо довіру клієнтів, маємо їхні дані, зрештою саме ми пропонували їм починати з того, щоб рефінансувати борги.

Утім, щоб достеменно дослідити цей аспект нашого бізнесу, я мав би освоїти абсолютно новий фінансовий напрям, отримати ліцензію та пройти відповідне стажування тощо. Я просто не мав

часу все це переробити. Одначе молився про це, відчув спонукання від Господа найняти когось іншого, щоби створити й надалі передоручити цій людині мою іпотечну компанію, що я і зробив. Лише за перший рік роботи з іпотечними кредитами ми отримали додаткові 160 тисяч доларів чистого прибутку. Я ніколи не мав би цих грошей, якби не дозволив Святому Духу вказати на надлишок, на який я дивився, але так і не бачив.

Далі я забирав собі подібні надлишки, на які вказував мені Святий Дух. Один такий надлишок, який я не помічав через упереджені погляди людей, які говорили, що ця сфера не варта витраченого на неї часу, став для нас величезним успіхом. Коли я нарешті сів і з усім розібрався, то зрозумів, що вся інформація, яку я чув про цей напрям діяльності, була неправильною, і насправді він чудово підходить нашій компанії. Цей надлишок фактично приніс більше доходу, ніж моя профільна бізнес-модель. На ньому ми заробили мільйони доларів. Цей надлишок у буквальному сенсі коштував мільйони!

Тож дозвольте мені пояснити це вам: подвійна порція приймається через одкровення! Якщо просто, то одкровення — це те, що Святий Дух показує вам, чого ви не дізналися б самі. Отже, Святий Дух відкриває вам очі на те, чого ви самі не знали. Це називається одкровенням.

Одкровення — ключ до подвійної порції!

Є ще одне запитання, яке ставлять мені люди: «Як я можу почути Святого Духа? Як уловити ці приховані ідеї та можливості?» Чудові запитання. У цій книжці в мене вже не залишилося місця, щоб детально розповідати про те, як почути голос Бога. Тому я збираюся скерувати вас до іншої моєї книжки, яка називається

The Baptism of the Holy Spirit («Хрещення Святим Духом»). Ви можете придбати її через *Amazon* або на нашому вебсайті. У цій книжці ви знайдете більше інформації про те, як діє Святий Дух, відкриваючи приховані плани Бога, щоб ми могли процвітати вже тут, у земному царстві, просто під носом у сатани. І він нічого не зможе з цим зробити. Щоб скерувати вас у правильному напрямку, подивімося на **Перше послання до коринтян 14:2**:

> *Як говорить хто чужою мовою, той не людям говорить, а Богові, бо ніхто його не розуміє, і він духом говорить таємне.*

А у **вірші 4** сказано:

> *Як говорить хто чужою мовою, той будує тільки самого себе...*

Слово «будувати» в цьому контексті означає давати повчання або розуміння. Я цього потребую, і ви також. І якщо в Біблії сказано про говоріння мовами, чи, як описує апостол Павло, про молитву в Духові, то дозвольте підбадьорити вас: незалежно від того, що ви чули про дію Святого Духа, або хтось сказав вам, що це вже минулося з апостолами чи й навіть іде від диявола, — читайте свою Біблію! Молитися в Духові — це відкритися дії Святого Духа, Який молиться через вас у земному царстві на виконання Божої волі, щоб сатана не дізнався, про що саме йдеться. Молитва в Духові є головним ключем до отримання одкровення з небес. Я закликаю вас вивчати те, про що я сказав. І якщо у вас є запитання, візьміть мою книжку. Знаю, що вона допоможе вам краще зрозуміти цю дивовижну дію Святого Духа у вашому житті.

Завершити цю книжку я хочу двома віршами зі Святого Письма, які, по суті, підсумовують цей розділ:

> *А Тому, Хто може зробити значно більш над усе, чого просимо або думаємо, силою, що діє в нас, Тому слава в Церкві та в Христі Ісусі на всі покоління на вічні віки. Амінь.*
>
> До ефесян 3:20-21

Ви ніколи не зможете попросити те, про що ви не подумали. Нині в мене є два літаки: меншим я керую для задоволення, а бізнес-літаком літаю країною у справах. Коли я вперше подумав про покупку літака для бізнесу, то був просто шокований цінами. Авжеж, літаки недешеві! Я почав задкувати, думаючи про себе: «Можна обійтися й без бізнес-літака. Зрештою, гроші немаленькі». Але щотижня мені доводилося літати комерційними авіалініями, а якось за один місяць я зробив це 23 рази. Це було виснажливо. Так, я міг би сказати, що мав провізію: усі мої рейси були оплачені, проблем із грошима для їх оплати не виникало. Проте мої подорожі літаком були чим завгодно, тільки не приємною подорожжю. Рейси скасовувалися або запізнювалися, і це був справжній безлад. Це був не той суботній відпочинок, якого я потребував.

Нарешті я визнав, що обмежую Бога в цьому. Він — Бог подвійної порції. Соромно це визнавати, але ми з Дрендою понад рік вагалися купувати літак. Урешті-решт Бог привернув нашу увагу до того найпершого літака й сказав, що вже два роки Він намагається надати його нам! Ми покаялися й утвердилися в нашій рішучості. Ми зробили посів саме на той бізнес-літак, якого хотіли й потребували. І отримали його протягом двох місяців. Увесь цей час Бог давав мені розуміння та сприяння в деяких ділових угодах, і гроші з'явилися саме тієї миті, коли вони були потрібні.

Так, Бог є Богом подвійної порції. Помічаєте різницю? Авжеж, різниця в моєму житті — можливість діставатися куди треба власним літаком. Якщо порівнювати з комерційними рейсами — це однаково, що добиратися велосипедом, аніж їхати власною автівкою на зустріч, до якої від вас 80 кілометрів. Так і є! Господь намагався донести цю істину протягом двох років, поки я просто дивився на те, чого мені було достатньо, і залишався сліпим до подвійної порції, яку Бог уже дав мені. Мені просто потрібно було це побачити.

Можливо, ваша машина так відчайдушно потребує ремонту, що ви навіть молитеся, прокидаючись уранці: хоч би вона завелася! Перестаньте дивитися на порожній банківський рахунок і на основі цього ухвалювати рішення, навіяні виживанням. Натомість нехай Бог подвійної порції покаже вам ті надлишки, усе те, що поки приховане від вас, яке маєте знати й розуміти, щоби бути вільними та насолоджуватися душевним спокоєм і суботнім відпочинком. Бог дасть вам план і покаже, як це зробити. Варто лишень попросити Його. Як говорив Ісус: «Щоб нічого не пропало!» Подвійна порція вже приготована для вас!

> *Отож, людові Божому залишається суботство, спочинок. Хто бо ввійшов був у Його відпочинок, то й той відпочив від учинків своїх, як і Бог від Своїх.*
>
> До євреїв 4:9-10

Я вірю, що ця книжка стала благословенням для вас і вашого ходіння з Господом Ісусом Христом. Як я вже згадував, це друга книжка із серії «Ваша фінансова революція». Їх буде п'ять. Тож чекайте наступну книжку на нашому сайті. Також подумайте про те, щоб стати учасником *Team Revolution*, нашої програми наставництва. Ви також можете знайти більше інформації про *Team Revolution* на наших вебсайтах.

Гері та Дренда Кізі є власниками й керівниками *Forward Financial Group* у місті Нью-Олбані, штат Огайо, 1-(800)-815-0818.

Гері та Дренда Кізі також є пасторами церкви *Faith Life Church* у місті Нью-Олбані, штат Огайо.

Більше ресурсів Гері та Дренди Кізі можна знайти на вебсайтах *FaithLifeNow.com, GaryKeesee.com* та *Drenda.com*.

Відвідайте *FLNFree.com*
для безкоштовного
завантаження додаткових
матеріалів вашою мовою!

ВАША ФІНАНСОВА РЕВОЛЮЦІЯ

Сила відпочинку

Ви втомилися?

Утомилися бігти в щурячих перегонах?
Утомилися відчувати, що застрягли в житті?
Утомилися хвилюватися?
Утомилися бути нещасливими?

Вам більше не треба так жити.

Прилучайтеся разом із Гері Кізі до неймовірної подорожі відкриттів і НАВЧІТЬСЯ НОВОЇ СИСТЕМИ, яка повністю змінить ваше життя, як це сталося з Гері після дев'яти довгих років життя на межі фінансової, фізичної та емоційної виснаженості.

Дізнайтеся як:

1. Усе змінилося для Гері: як від буття в повному відчаї, фінансовому та фізичному, він прийшов до здорового й повноцінного життя, сплативши готівкою за автомобілі, побудувавши власний будинок і позбувшись боргів, заснувавши кілька компаній та навчаючи сотні тисяч людей про життя в Царстві Божому... про *життя у відпочинку*.
2. Усе може змінитися для ВАС також — і ВИ зможете жити відпочиваючи. Навіть якщо всі, кого ви знаєте, існують у суцільній втомі й важко працюють, аби вижити, вам не обов'язково так жити.

Зрозумівши головний принцип Суботнього Відпочинку, ви побачите реальні результати у своєму житті.

Ви зможете жити в такому місці, де задовольняються ваші потреби; звільнитися від щурячих перегонів; вільно знаходити й розвиватися у своїй життєвій меті й пристрасті, де ваше процвітання перевищить будь-яке виживання; зможете показати світові такі результати, які разюче відрізнятимуться від усього звичного.

Досить залишатися в безвиході. Досить жити втомою.

Відкрийте для себе новий спосіб життя!

Гері Кізі — письменник, промовець, підприємець, фінансовий експерт і пастор, який пристрасно допомагає людям бути переможцями в житті, особливо у сферах віри, сім'ї та фінансів. Гері та його дружина Дренда створили кілька успішних компанії і є засновниками християнської місії *Faith Life Now*, яка випускає дві телевізійні програми — *Fixing the Money Thing* та *Drenda*, а також проводить міжнародні конференції та поширює практичні ресурси. Подружжя Кізі також є пасторами церкви *Faith Life Church* у місті Колумбус, штат Огайо.

P.O. Box 779, New Albany, OH 43054 | garykeesee.com

Бажаєте більше БЕЗКОШТОВНИХ навчальних ресурсів вашою мовою?
Перейдіть на ***FLNFree.com***